

העולם הזה

כך נלחם חוסין בחבלנים

בעזרת
נאצ
וישראל

האם תמונה זו של החבלנים
באמת צולמה בישראל?

עתונאי

איטדקי:

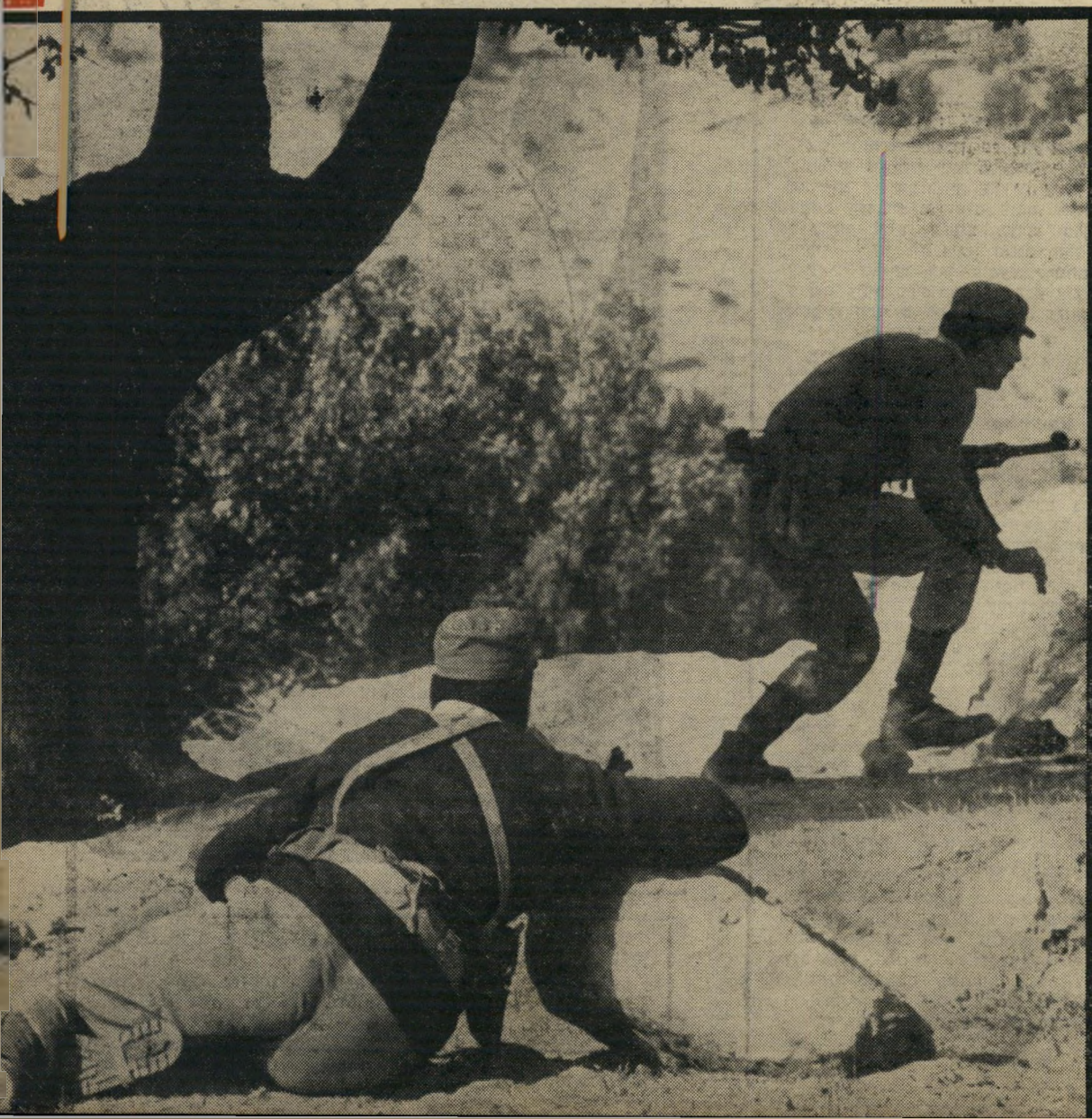
הצטרפתי

לחולית

חבלנים

שחדרה

לישראל

קריאה ירי

טיס זרים, רובם ערבים, במכון לעירי נים חברתיים, קרא לתוכניתו בשם "הרעיון השמי" הוא סבור שזהו אידיאל "שבו מתאחדות שתי התנועות הלאומיות, אידיאל שעימו יכולות שתייה להסכים".

להלן מדבר המאמר על הספר, ומבטיח לקוראיו בהולנד כי בקרוב יוכלו לקרוא.

★ ★ ★

וכאן יש לשאול שוב את השאלה: איך קורה שכל אסיפה זעירה של עסקן ישראלי שוחר-סיפוח, כל כתבה בחו"ל ה"מקדשת" לאיש מאנשי המישר, כל הופעת טלכיונה של פקיד ממדרגה שלישית, זוכה מייד לדיווח גדול של כתבי העיתונות הישראליה בחו"ל — בעוד שהדנים כה חשור בים לרעיונות השלום שלנו נגנונים? ובהקשר זה: מה הקשר בין נציגויות ישראליות בחו"ל ובין כתבי העיתונות הישראלית? האם מדווחים הכתבים על מה שהם צריכים לדווח, באופן אובייקטיבי?

דפני שבועיים, כשסיפרתי לך על סיורו של אורי אבנרי באמריקה ובאירופה, עמדתו על העובדה המוזרה כי אף עיתון ישראלי אחד לא מצא לנכון לדווח על עשרות שידורי הרדיו, הופעות הטלכיונה והמאמרים שהוקדשו לסיור ולסיפור בחו"ל, ובכלל זה בעיתונים החשובים ביותר בעולם, כמו הטיימס הלונדוני והניו יורקר. לעיתים נדמה כי אדם חייב לקרוא עיתון זר, כדי להיחלץ מה מישקל רעיונות השלום של העולם הזה, ומה היחס אליהם — אפילו בישראל.

★ ★ ★

הנה, למשל, פירסמה העיתונות הישראלית לפני כמה שבועות את התוצאות של סקר דעת-הקהל, שנערך מטעם העיתון דבר בין ערביי ישראל. הסקר קבע, בין השאר, שלומת 37% מבין הערבים (כולל הדרוזים) שתמכו בהחזרת הגדה לירדן, 31% תמכו בהקמת מדינה פלסטינית, כה צעת העולם הזה, ומתוך זה 8% הציעו פדרציה מלאה בין ישראל ופלסטין.

Uri Avnery en de Pax Semitica

DOOR ALBERT STOL

„Ik wil onderhandelen met de Arabische... De laatste vijftig jaar... Alleen vrede door geheel nationalisme”

Uri Avnery is lid van het Israëlsche parlement, de Knesseth, en de voorbije... „Het derde alternatief is... Het derde alternatief is...

הידיעות בעיתונים ההולנדיים

טיבי — או שהם משמשים, למעשה, רק כסוכני המנגנון של משרדהחץ בחו"ל?

★ ★ ★

פרשת איש העסקים הישראלי מאיר סימון, שבועות מכתב-ערבות מזויף הוציא מאחד הבנקים סכום של חצי מיליון ל"י, היתה שערוריה סנסציונית שהאירה באור עגום את עולם-העסקים הישראלי. חלקו של העולם הזה בגילויים סביב הפרשה, נגע באותם העסקים האפלים שהעיתונות בארץ לא סיפרה עליהם.

העולם הזה (1611) גילה כי מאיר סימון ושותפו לעסקים, מאיר מייכר, החזיקו ב"בנין ברחוב בן-יהודה 4, בו התנהלו בית-בושת, מועדון למישהקים האזרחיים ושני בתי-קפה ששימשו פרוצות ולקוחותיהן. גילויים אלה נשארו ללא תגובה. השבוע, בתשובה לשאלות של ח"כ אורי אבנרי, אישר למעשה ש"המשרה אליהו ששון את גילויי העולם הזה.

המשרה עקבה בקביעות אחרי עסקיהם של בתי-הקפה ובית-המלון בבנין ברחוב בן-יהודה 4 בתל-אביב, אמר ששון בכנסת, "והתרחשה כי במקום מתנהלים עיסקי זנות וגם מישהקים אסורים בניגוד לתנאי הרשיון. לאור מידע זה נערכו ביקורי-פתע במקום, בהם לא נמצא דבר שיאפשר למשרה לפתוח בהליכים נגד הבעלים.

אולם ביום 18.9.68 (כחודשיים לאחר פירסום הכתבה בעולם הזה) פקדה המש"ט שוב את המקום, ונוכחה כי המלון משמש בית-בושת. במקום עצמו אחד מ"בעלי בית-המלון, שתי פרוצות וסרסור, לאחר פירסום הכתבה הגיש שותפו של סימון, מאיר מייכר, תביעה לפי חוק לשון-הרע נגד העולם הזה. מייכר עצמו עזב יחד עם סימון את הארץ, נמצא בפורטוגל.

שאל אבנרי את ש"המשרה: "האם נקטה משרת-ישראל בהליכים כלשהם כנגד יעקב מייכר? אם כן — באילו הליכים? אם לא ביקשה המשרה את הסגרתו של מייכר — מה הסבה לכך?"

על כך השיב ש"המשרה: "החשדות (נגד מייכר) נתבהרו והתבססו רק בשלב מאוחר יותר, לאחר שהאיש עזב כבר את הארץ. לפי מש"ט ידיעותינו, נמצא האיש בארץ עימה אף לישראל הסכמי-הסגרה... בינתיים הוכרו מייכר על-ידי משרת-ישראל כעבריון נמלט.

עיתוני ישראל הרגילים לפרסם בהבלטה משפטים, המושגים ברעש רב נגד העולם הזה, שוכחים בדרך-כלל לספר מה קורה למשפטים אלה, כשהם מתמוססים.

בין השאר פירסמו העיתונים בארץ את התשובה על השאלה: "מי ממנהיגי ישראל מיטיב להבין את בעיות ערביי ישראל?" והנה מסתבר כי העיתונים גנוו חלק מן התשובה — אותו חלק שנגע לנו!

- התוצאה המלאה פורסמה לאתרונה ב"חו"ל" — בשבועון הציוני הבריטי, ג'ואיש אובסרבר, הנה הרשימה המלאה:
- אף אחד לא: 22%
 - משה דיין: 12%
 - יגאל אלון: 11%
 - לוי אשכול: 6%
 - אבא אבן: 6%
 - בן-גוריון: 5%
 - אורי אבנרי: 4%

אם לוקחים בחשבון כי לרשות כל ה"מועמדים" האחרים עומדים מכשירי-הפירסום האדירים של הטלכיונה, הרדיו, עיתון יומי בשפה הערבית וג'ורנלס פוסט, בעוד ש"לרשותנו עומד ברחוב הערבי בסך-הכל ירחון — הרי זה הישג חשוב מאוד לדי עותינו, שהגיעו כאן כימט לרמתם של אישים עתירי-פירסומת כמו אבא אבן ולוי אשכול, ולשישגו של משה דיין.

★ ★ ★

בינתיים מוסיפים להגיע אלינו הדים על סיור העורך.

כפי שסיפרתי לך, שהה אבנרי במשך 24 שעות בהולנד, על פי הזמנת מוסד אקדמאי רב-יוקרה: המכון לעיונים חברתיים בהאג, המכשיר פקידים בכירים מכל העולם לתפקידים-מפתח במדינותיהם. שם נאם אבנרי בפני קהל, שהיה מורכב בעיקרו מפקידים צעירים ממצרים, ירדן וסוריה.

עתה הגיעו לידי שני קטעי-עיתונים, מ"שני העיתונים החשובים ביותר בהולנד: האט פאטרלאנד, עיתון ימני הדומה ל"הארץ, והאגנשה קוראנט, עיתון המקביל ל"דבר, שהקדיש לדיועונו למעלה מחצי עמוד, בתוספת תצלום של אבנרי.

הנה קטע לדוגמה של האט פאטרלאנד, מ-19 באוקטובר:

חבר-פרלמנט יהודי: השלום אפשרי רק באמצעות התנועות הלאומיות. אורי אבנרי, חבר הפרלמנט הישראלי, נאם על סיפורו האחרון — ישראל בלי ציונות — שבו הוא מגיש כמה רעיונות מהפכניים על השגת השלום במזרח התיכון. קובע אבנרי: "אני עברי לאומני. אני רוצה לנהל משאומות עם ערבים לאומניים. חמישים השנים האחרונות הוכיחו שאף אחד מאיתנו אינו יכול להגשים את מטרתו. תיאור נמשך להליחם איש ברעהו. הברירה בפני שתי התנועות הלאומיות הגדולות שלנו היא: לנסרל זו את זו — או להשתלב בתנועה משותפת גדולה לחרות ולקידמה". אבנרי, שנאם כאן בפני קהל של סטודנ-

...כמובן אני מעשנת
מרלבורו
לפילטר וארומה
אין כמוה!

100 פרסים מיוחדים

עם סיום מבצע "התלבשי בבושם דלילה" אשר נערך לרגל יובל ה-35 של תיא, מודה הנהלת החברה לאלפי המשתתפות אשר לקחו חלק בתחרות, ומכריזה בזה על הגלת

100 פרסים מיוחדים
(הפרסים: חבילות שי ממוצרי תיא המובחרים) אשר יוגרלו בין כל משתתפות המבצע.

הגולת 100 הפרסים תתקיים ביום שישי ה-15 לנובמבר 1968, במשרדי חברת תיא, בנוכחות נציג הנהלת החברה, רואה חשבון ופרסומאי החברה.

הפרסים ישלחו לבתי הנוחות.

אם עדיין לא שלחת את התוויות של בושם דלילה או יש בידך תווית נוספת, מהרי ושלחי את התווית לת.ד. 729, תיא, עבור דלילה, והצטרפי גם את להגלת המיוחדת.

התלבשי בבושם דלילה Tanya

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמטרס • דמוס משה שהם בע"מ. תל-אביב, רח' סק 6 • גלויות: צינקגורסה כספי בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי • המויל: העולם הזה בע"מ.

אשכנזי

THINGS GO BETTER WITH COCA-COLA

כך אומרים האמריקאים ומי כמוהם יודע זאת. הם המציאו אותו וזהו המשקה הלאומי שלהם. קוקה-קולה מסמל את הטוב שבאמריקה. מוצר איכות ברמה גבוהה. תוסס, מרענן, מרזה. קוקה-קולה נעשה לחלק מהפולקלור האמריקאי לפני שהתפשט בעולם והפך למשקה הפופולארי בכל ארץ בה הוא מיוצר ונמכר. האמריקאים שותים אותו בכמויות עצומות בכל מקום ובכל שעות היממה.

קוקה-קולה הוא המשקה הקל האהוב והנמכר ביותר בעולם (למעלה מ-100 מיליון בקבוקי קוקה-קולה נמכרים מדי יום ביומו).

זהו שעור קומתו גדולתו ומעמדו של משקה קוקה-קולה לברוו

מיוצר בישראל ע"י החברה הסרבית לייצור משקאות קלים בע"מ.

טוב
יותר
לם

קוקה-קולה

פסטיבל הקצב הישראלי

בחסות
נהפ"קולה

יום ה', 21.11.68, 9.30 בערב
אולם, "סינרמה"

שמונה להקות אלו יתחרו על פרסי

שרביט הזהב - שרביט

גיטרת הזהב - גיטרת **אמקוד**
תופי הזהב

חיבחר גם

מלכת הגוגו 1968

הכוכבים החדשים

הכוכבים הכחולים

הסגנונות

דברי ברכה:
ח"כ אורי אבנרי

מנחה: מני באואר

TRIGGERS 5

הנשף יוקלט לתקליט ארוך-נגן על-ידי "הד ארצי"
ויוסרט על-ידי הטלביזיה

בין הקהל יוגרל מכשיר טלביזיה

סידורים אלקטרוניים ומיקרופוניים: "ראקום"
— סוכנים של GARRETT ו-A. K. G.

גיטרות חשמליות וכלי-נגינה: זומרפלד, "מרכז
המוסיקה" (רחוב בן-יהודה 8, תל-אביב)

כרטיסים ב"רוקוקו" וביתר המשרדים בעיר.

תליאביב אקספרס

פעמוני פוני

חשמנים והרזים

העניינים הקטנות

מכתבים

"תורת האומה"

ההודעה על תשלום לחיילים, עבור שישה חודשי שירות נוסף בצה"ל, לוותה פירסום והסברה רבה, ואילו ההודעה על ביטול ה"תשלום נעשתה בשקט, עד כדי כך שרוב הציבור לא קלט אותה.

חיילים מתכננים תוכניות על סמך ההתחייבות הכספית של הממשלה, חלקם הי כבר כיום על חשבון אותו סכום שיקבל בעתיד. לא יתכן, איפה, שההחלטה להתנער מאחריות לביצוע ההבטחה, תתקבל כך — כלאחר יד.

אנו פונים אליך, ח"כ אורי אבנרי, ומבקשים שלא תיסוג מן ההצעה לסדרהיום ש"הגשת בכנסת בנושא זה, אשר כונה בצדק כ"תורת האומה".

הילחם ונסה להשיג תומכים לעמדתך, על-מנת שיתוקן העוול בעוון באיבול!

בלי התימה

● כתוצאה מפעולת ח"כ אבנרי ושתי סיעות אחרות נסוגה הממשלה חלקית. המשיכה בתוספת עם גמר שנת התקציב. המאבק יימשך להמשכת התוספת גם בשנה הבאה.

פורנוגרפיה בקופנהגן

בתקופה אחרונה הופיעו בעיתונים פירסומים וכתבות הקשורות באלי כהן

הסדר עם הפלסטינים

מתייצבות מולנו, בימים אלה, בעיות שמשמעותן חורגת מעבר לחשיבותה של שעה:

(1) הגישושים בין ממשלתנו לבין ירדן והא שנייה היסטורית!

(2) ההפגנות ה"מבוצעות" על-ידי תלמידות-תיכון ב"גדה" — מופנית נגד המלך יותר מאשר נגדנו!

הלוואי והיה לנו כיום מדינאי בעל שיעור-קומה — כי אז יכולנו להפיק תועלת מהמתרחש בגדה; לבטל "הגיר" שושים" עם חוסיין ולהכין את הקרקע להתדינות עם בעל הדבר — העם הפלסטיני.

(3) הסדר עם הפלסטינים יכלום את ה"סובייטים במרחב!"

מושה פ. כרמי, ראשון לציון

כרמי

כתבות על ביאפרה

בזמן האחרון הפסקתם לכתוב על ביאפרה, ועל מחדלי ממשלת-ישראל בנדון. האם יש לכך סיבה מיוחדת, ואם כן איזוה?

חיה ועמית קרני, אדמונטון, קנדה

תרומות לביאפרה

רצוף-בזה שיק על-סך 50 ל"י, אודה לכם אם תעבירו את השיק לקרן למען ילדי ביאפרה.

א. ג. ירושלים

החרמת החנויות

החרמת 15 החנויות במיזרח ירושלים — זה מעשה טיפשי!

ההחרמה מחבלת, באופן חמור, ביחסי ההבנה שמנסים ליצור בין ישראלים לבין תושבי השטחים המוחזקים.

לכן, יש להחזיר מיד את החנויות לבעלי-הן!

נורית גורדשמיט, אשקלון

תורת חייל

הרשו לי להביע, מעל גבי עיתונכם, את תודתי העמוקה לרופא שיניים, מרחוב ש"ר ירושלים ביפו.

מטעמים מובנים איני מצרף פרטים אישיים.

חילה, אישם

העסקנים הקטנים

אחת הידיעות שהגיעו לעיתונות הצרפיתית כאן, אחרי נאום ג'ונסון בדבר הפסקת ההפצצות על צפון ויאט-נאם, היתה שהמטורסים שיצאו להפצצות האחרונות, חזרו עם חצי מטען הפצצות — מכיוון שפשיט "נגמרו" המטרות ב"צפון..."

האסטרטגיה של בידוד סין והתמיכה בדיקטטורים למינר הם בין במערב ו"בין במזרח, הוכיחה מזמן את אפסותה. רק ריווייה מוחלטת באסטרטגיה זו מסר-גלית להוציא את ארצות-הברית מה"ביצות הנוספות אל-הן היא תשקע ב"עתידי הקרוב, בין אם תיגמר או תימשך מלחמת ויאט-נאם.

לאף אחד משני המתחרים הראשיים על הנשיאות אין המוח והכוח הפוליטי לבצע רפורמות אלה.

זו תקופת העסקנים הקטנים בעסקים ה"גדולים ביותר, ואין להתפלא על תופעות צעקניות ומסוכנות כחאלס, גנרל קרטיס לה"מי, או גנרל דיין. תקופות כאלה הם "לחם" בשבילים.

ג'וני אמיתי, קנדה

עידוד עדייה

אני ישראלי המטייל עכשיו באירופה וה"נימצא בפאריס.

נתקלתי פה בעניין הקשור בעלייה וב"המשך" (בעמוד 6)

אמיתי

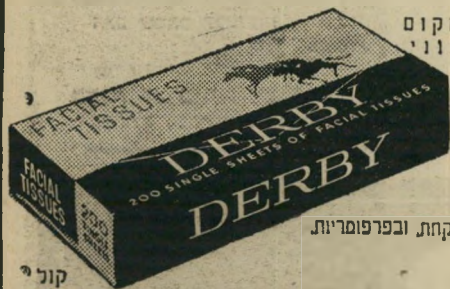
הדרכים מחליצים על "דוב" המחטות ההיגייניות

כי "דוב" מסחסת הנייר באיכות בינלאומית מיוצרת מנייר שבדי (TISSUES) רך ונעים!

מסחסת "דוב" מיועדת לשמוש חדיפעמי לכן לא קיפח סכנה של זיהום חוזר.

"דוב" נמכרת בקופסאות ובאריות כיס.

"דוב" לכל שמוש בכל מקום יעיל - נעים - נקי - חסכוני.

דובי

להשיג: בסניפי השופרסל, צרכניות, בחי, המרקחת, ובפרפורמיות מיוצר ע"י הילומקס בע"מ.

רח' יצחק שדה 34 ת"א סל. 30752

המכון להסרטה בתל-אביב

קורס להסרטה

8-16 סופר מ"מ

לייצור סרט קצר הכולל, צילום, עריכה, בימוי וכתובת תסריטים למתחילים ולמתקדמים. בהדרכת מומחים בקולנוע ובטלוויזיה.

במסגרת הקורס יוסרט סרט ע"י המשתתפים

מקום הקורס: בית ציוני אמריקה; הרשמה: במקום בימי ג', ה', 5-7 בערב ובמשך, רח' פינסקר 2 חדר 422 סל. 50012 כל יום בשעות 8-1, 4-6 עד ל-14.11.68.

תואר סרטון השנה לסרטון הפרסומת "נקה 7"

בפסטיבל הרביעי לסרטי פרסומת מטעם האיגוד הישראלי לפרסום, שנערך ביום שני 4.11 בקולנוע גת בתל-אביב, זכה סרטון "נקה 7" — סימפוזיה של צבעים בתואר הנבחר — סרטון השנה.

הסרט הופק ע"י פרסום אוקי. לפי פומון של עמוס אטינגר ומוסיקה של משה וילנסקי, ביום ע"י אילן אלדד, וצולם ע"י נסים (ניצוי) ליאון באולפני "רול". סרטון פרסומת "נקה 7", מוכיח רמת ביצוע גבוהה וטעם משופר ומראה כי הכוחות הפרסומיים והקולנועיים בארץ מסוגלים להגיע לרמה גבוהה.

סרטון "נקה 7" התקבל גם בצורה אוהדת ע"י קהל צופי הקולנוע, המלווים כל הקרנה במחאות כפיים קצובות ובשירה.

המודעה על אלי כהן

הי"ד, וכולן ברוח של יראת-כבוד ונימה של קדושה.

לכן יובן למה חרה לי לראות את שמו מוזכר פה, בקופנהגן, כחלק מפירסומת ל"דברי פורנוגרפיה בצירוף תמונה — אשר לא משאירה שום ספיקות ביחס לתוכן ה"דברים".

האם קיימת איזו שהיא דרך למנוע שימוש בשמו של אלי כהן הי"ד לצרכים שלא הולמים את הרוח שבו מוזכר שמו, אצלנו בארץ?

היה זה מן הצדק והחוב המינימלי שלנו לעשות משהו בנדון!

שלמה בדני, דנמרק

● הפירסום הדני — ראה תמונה.

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

סוכנות היהודית.

במלון בו אני גר, מתגוררת משפחה יהודית בת ארבע נפשות: האב בן 68, האם בת 58 ושתי בנות בגיל 27 ו-21. ברצונם לעלות ארצה. אבל הסוכנות אינה מאפשרת להם.

בארץ מדברים על עידוד עלייה, ואפילו משרד ממשלתי פתחו במיוחד למטרה זו. לאור הדוגמה הנ"ל, נשאלת השאלה: איזה מין עידוד הוא זה?

מושה שמש, חייר בפאריס

היכן האמנות?

כל הכבוד לציירים, או — יותר נכון — לאותם הקוראים לעצמם ציירים, על ההעזה שבהצגת "יצירותיהם" במוזיאון תל-אביב. יתכן שהם חיים באשליה שאלה ב"אמת יצירות אמנות. על זה אפשר למחול להם.

אבל מצד שני נר"א, שהם פשוט באים לעשות צחוק ולהונות את קהל ה"מבקרים. לקחת לוח מודעות ולשים אר"תו במיסגרת, זאת אמנות?

אני קורא לזה — תסלחו לי על ה"ביטוי — זבל.

ואם למבקריהאמנות אין אומץ לאמר זאת — אז אני אנדיר במילה אחת את תערוכת הסתיו: קסטרופה! **מיכאל אייכנר, תל-אביב**

אונסים וישראל

כאשר מסתכלים בתשומת-לב בתמונה של האי סקורפיוס — השייך למיליונר אונסיס — שהופיעה בשבוע שעבר בהעולם הזה (1627), מבחינים בדמיון עצום בצורה — למדינת ישראל. האם שמתם לב לכך?

אלי שמעוני, נתניה

● כן.

פכנה לציבור הנשים במחילה מכבודה של נעמי אדווה, אני פ"י

קראוס

● העולם הזה מצטער על הטעות. תצ"לומיהם של כהן וקראוס — ראה תמונה.

תביעה מחברת-כנסת

נוכח השקרים הגסים, הדיבות החמורות והעלילות חסרות היסוד, שפירסם ח"כ אורי אבנרי על האירגון הסוציאליסטי הישראלי ("מצפן") בהעולם הזה (1627), בהסתתרו מאחורי חסינותו ו"פרלמנטאריה, הריני חובע: יסיר הח"כ הנ"ל את חסינותו, כדי שאוכל לתבוע אותו לדיון, ראו יקציב מקום נאות לתשובה מפורטת מעל גבי העולם הזה, על סכך הצי הרתו כי "על זכות זו (להשמיע את ה"דעה המרגיזה וה"בלתי סופולארית ב" יותר) אנחנו מוכנים לההרג, פשוטו כמשמעו."

הנגבי

כי לא את חייו אני מחפש — רק את ישרו, פשוטו כמשמעו. **חיים הנגבי, חבר מערכת מצפן, תל-אביב**

● ביטויים חריפים אינם תחליף לעוב"ד. הקורא הנגבי מוזמן — ככל קורא אחר הרואה עצמו נפגע מפירסום בהעולם הזה — להביע את טענותיו במכתב עובדתי למערכת, באורך סביר. דיבורים על החסינות הם חסרי-שחר.

כהן, אשתו ובתו

שוט מוכרחה לציין שהבחורה הגברית הזו היא לא כל כך בסדר. לדעתי, זו סכנה להתיר לה לטייל חופ"שייה ברחובות — ללא רשיון מיוחד — שכן היא מהחנה סכנה לציבור הנשים: היום היא מורידה פאה נוכרית בצירוף אגרוף בשיניים (העולם הזה 1623). מחר היא מקרסת, ומחרתיים... **מתלדדה זבריאלי, כפר-סבא**

אלוהים בדיסקוטק הכתבה שלכם אלוהים חי... ונמצא ב"דיסקוטק (העולם הזה 1627). מראה על ה"צניעות של הדתים בארץ. במשך השנים האחרונות הם לא מפסיקים להשמיץ את הנוער החילוני, וטוענים שהוא עוסק רק ב"בילויים משחיתים."

והנה אנו רואים שגם צעירי הדתים נדבקו בבילויים אלה. גם להם יש דיסקוטק קים ובחורות שרוקדות שם. מעניין, מה תהיה התלונה הבאה של ה"דתים נגד החילונים?

גדי שמיאור, יפ"י

טעות-גסה!

הכתבה שלכם ספורט בלי רגליים (העולם הזה 1627), היא מאוד אנושית. רק דבר אחד מעיב על רמתה: טעות-גסה שטעיתם כשהחלפתם את השמות מתחת ל"שתי התמונות. מתחת לתמונתו של קראוס מופיע שמו של כהן, ומתחת לתמונת כהן ומשפחתו — מופיע שמו של קראוס. אנא, תקנו את המעוות.

יונתן קאי, תל-אביב

לא מרביצים!

בקשר לכתבה שלכם על הדיסקוטקים ה"דתיים, אני רוצה לציין שבדיסקוטק סיגלית לא היו אלה הצעירים הדתיים שתקפו את הכתב והצלם שלכם, כי אם אחד שקוראים לו שלמה עדן, שהוא אחד מבדלי סיגלית. הוא הועיק כבוצה של בריונים, אשר אף אחד מהם אינו דתי.

אנחנו אומנם לא רצינו שיעלמו אותנו, אבל אף פעם אנחנו לא מרביצים!

י. חן, רמת-גן

כן לסרס!

בעניין רב קראתי את דבריו של השופט אליאס כחילי בקשר לסירוס עבריינימין (העולם הזה 1627). אני חושב שיפה עשה השופט הנכבד שלא הסתיר את דעותיו. אין דרך אחרת לרסן את פושעי-המין, אלא בעזרת "עונשים גופניים דרסטיים". כדברי השופט. עובדה: העונשים הקיימים אינם מונעים את פשעי-המין המחרידים! רק אם ידע עבריון שיאבד את כוח ה"גברא שלו, לא ינסה לתקוף נערות תמימות! יפרח ירובלוב, חדרה

לא לסרס!

...איך קצו שופט במדינת-ישראל של 1968 להוציא מפיו מילים כאלה? אם לא הייתי פוחד מבזיון בית-הדין, הייתי מכנה את השופט בכינויים המתאימים! לסרס? מה אנחנו, ברברים?

שלמה חן, רמת-אביב

תקרית משעשעת

בקשר לכתבה שלכם, קומנדו 301 (העולם הזה 1627), הריני להעלות בפניכם את ה"עובדה שעל אף שכל הפרטים בסיפור נכ"י נים — הר"י שיש לתקן עיוות קטן. פקד משה ברנדט לא נפל ברישתו של הנוכל הערמומי, הוא אף גירש אותו מספר פעמים מהגפה.

מצער רק שהוא לא הספיק לראותו מצ"רף אל החלליה לתפיסת פרוצות, דבר ש"היה מונע, ללא ספק, תקרית משעשעת — אך בלתי-נעימה — זו.

איש משטרה לשעבר, תל-אביב

נקיון הארץ!

לנוהג המקובל בארץ: מלכלכים באין מפריע, ברשות הרבים. דוברים וזרקם פסולת לחצר, כאילו ולא

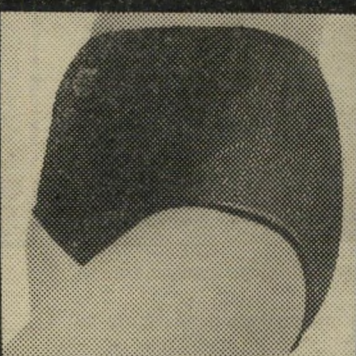
רוטקס תמיד קרוב אליך

"מחור" ב-7 צבעים-הל לריבוש

"רישתות" התחחונים האורייים

"מנדי" בטנה מכוחה

"מיני-קיני" לצעירות ברוח

"גליה" של רוטקס
עשוי מחוטי **הלנקא**
גומי טוב יותר. מתיחה
לשני כיוונים טובה יותר.
מידה אחת לכולן. בדוגמא
רגילה ובקיני בשלל צבעים.

Rotex

Helanca®

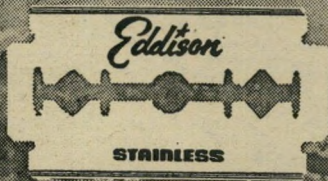
חוטי הלנקא מיוצרים בישראל בלעדית ע"י מפעלי הברלון בע"מ, |ברשותה של חברת הברליין שוויצריה.

...היא והוא !

היא מחליקה על-פני הים הוא מחליק על-פניך מבלי שתחוש בו

אדיסון
מיוצר בתהליך המשופר
7C7

חבש! 6
עתה בדיספונסר עם 6 סכינים + 1 חינום!
סכין אחד חינום!

מתנת 'אדיסון' לחברך כדי שגם הוא יהנה.

על כל פנים אדיסון יותר נעים

**לא יאומן
פיסיסופר**

על גבי הגברים

באיי מרקיו מקובל, שהכלה צועדת אל חופתה על גבי מרבד חי: מאה גברים מאורחי החתונה שוכבים זה לצד זה והכלה צועדת על גביהם. רגליה לא נועדו לדרוך על גבי גברים, אך צורתן הדורה חשובה מאד. לכן את מקפידה לקנות גרבי "מרסי" בלבד, הגרביים היחידים המשלבים איכות אירופית גבוהה ומחיר נוח. גם השנה תמצאי את האריזה שהתחכבה עלייך: שישיית "מרסי" בארנקון הדור אחד, בגוון האופנה החדש "רומא" וברשת או קריסטל, לפי טעמך.

נשים מאמינות בגרבי

Merici

רשמי קול-עלוידיז-טרנדיסטורים

המנוי —

קיבלת
חשבונך,
נא פרע
אותו בחקדם.

חשוב לשחקנים

ולדוגמניות
אין צורך להיות רקדן
מקצועי כדי לרקוד ג'ז

הרקדן והכוריאוגרף שמעון דוי, בוגר אולפני-מחול בניו יורק ובלוג' דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים כושר-תנועה ומיקצב.

קורסי-בוקר וקורסי-ערב
(2 שיעורים בשבוע בכל קורס)

פרסים: 25 17 13 10.00
10.00 לנחיצה; 17.00—20.00 בערב.

חליפות הריון

בגדים איכותיים

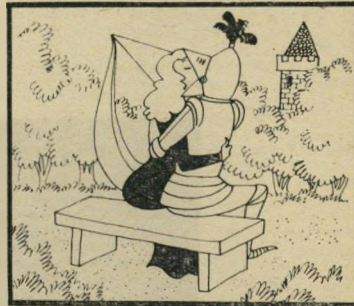
קיימים פחיאשפה בבתינו.
בעלי-תנויות מטאטאים את אשפתם ל-
רחוב.

ואין אף משרד ממשלתי אחד, שידאג ל-
שים קץ להפקרות זו, עלידי חקיקת חוק
שירסן את המלכלכים, אפילו לא משרד ה-
תיירות — שצריך להיות מעוניין לתקן את
המוניטין הרע שיש לנקינה של ישראל!
אריה גוע, חולון

ניאופים בצמרת!

אחרי שקראתי את מאמרו של אורי אב-
נרי על הצלבנים, שאלתי את עצמי: איך היה
נראה העולם הזה אילו הוא היה יוצא בי-
תקופה ההיא?

חיפשתי וחיפשתי עד שמצאתי.
אני בטוח שעל השער האחורי, הייתה מור-
פיעה תמונה זו:

בליחי הכותרת: "ניאופים בצמרת הממלכה".
ירון זיו, קריית-חיים

לסביבות והמוסכסואלים

כל הכבוד לכם על המאמר הסביבות
יוצאת מן המחותרת (העולם הזה 1627).
סוף-סוף כותבים על התופעה הזאת בי-
אובייקטיביות.

בארץ עוד חיים במושגים מאוד ישנים.
חושבים שלהיות לסבית — זה פסול.
מה רע אם אשה בוגרת מרגישה צורך
לקיים יחסים עם בת-מינה?
זה לא צריך להפריע לאף אחד.
ואני חושבת גם, שאם יש גבר שהוא
הומוסכסואלי — או לא צריך להעניש אותו
בגלל זה — כמו שקובע החוק בארץ.
ר. ג. ראשון-לציון

כפי שידוע לקורא ר. ג. אין חוק
זה מופעל בארץ. למרות שהוא קיים.

לגנות!

צריך לגנות, בכל חוקה, את התופעה ה-
ואת ששמה לסביבות!
מה יקרה, לנו הגברים, אם כל הנשים
תהיינה לסביבות?

ראובן מייכר, חיפה

מי פושע, מי?

זכותכם לכתוב על חייהמן של אנשים,
כמו ברשימה הנעניינת — צידי הסקנדינ-
ביות (העולם הזה 1626).
אך אין זה הוגן לכנותם בשם "פושעים"
על שניסו להתעלס עם בחורה בוגרת.
הם לא הכריחו אותה, ולא עברו על
החוק.

גם אתם לא הייתם רוצים שיקראו לכם
"פושעים" — בגלל צילומי-העירום שאתם
מפרסמים.

חסידה צידקיהו, מטולה

בן-גל אחר!

ברצוני להודיע בזה לכל מאן דבעי שכל
קשר בין יוסף בן-גל ז"ל (23) אשר נדרס
עלידי מכש בכי

ביש עפולה (ידיעות
אחרונות 5.11.68)
לבין המשורר יוסף
בן-גל (ראש תמונה)
מיקרי בהחלט.
יוסף בן-גל החי
(41) בריא בצורה
חולנית ופועל בי-
דיונגוף, כרגיל.
יוסף בן-גל,
תל-אביב

**טעות לעולם
צודקת**

לואי דה-פינה משתתף בסרט מוסיקלי, בו
משתתפות גם בנות להקת הבלובלס מ-
הלידו, המניקות לעסק את מימד היופי.
(ידיעות אחרונות 8.11.68).

מושה פז, אשדוד

זכות קדימה במדור זה תינתן
למכתביהם של קוראים המצרפים
את תצלומיהם למכתבים.

תמרורים

ני שאו • בירושלים, תמר האזנר
(22), סטודנטית למשפטים שנה ד' ויהודה רור (24), סטודנט למשפטים וכלכלה שנה רביעית. תמר, שהיא בתו של ח"כ גדעון האזנר, התובע במשפט אייכמן, הי' כירה את חתנה המיועד במיסדרונות ה' אוניברסיטה העברית בירושלים.

ני שאו • בלונדון, זמר הפופ הנודע, הרמן (21), מייסד להקת מתבודדי הרמן, עם הצרפתייה מריל סטרסר (22), הכלה הופיעה בכנסייה כשהיא לבושה שמלה לבנה קצרה וכובע מנוצות בתייענה. אך שימ' חת הזוג הועבה כשהרמן הוזמן למישפט, כי' אשמת הוצאת 460 דולר מחוץ לאנגליה.

וייסגל

שור

נחוג • יום-הולדתו ה-56 של ניצב אריה שור, יליד ירושלים, אשר למד הנ"ס בטכניון בחיפה, עבד בחברת הכשרת היישוב בארץ-ישראל, עבר משם לקרן הקיימת לישראל, כשכל אותו זמן הוא מש'

מש גם כמפקד בהגנה. במלחמת השיחרור השתתף שור כמפקד גדוד 164 של חטיבת עזיוני. אחרי הקרבות התגייס לשורות מש' טרת ישראל, עלה בסולם הפיקוד, ומשמש כיום כראש אגף החקירות של המטה הי' ארצי.

נחוג • יום-הולדתו ה-74 של יושב-ראש הוועד הפועל של מכון וייצמן למדע ברחובות, מאיר וייסגל, מי שהיה המזכיר הכללי של המחלקה האמריקאית של הסוכנות, ונציגו המדיני האישי של ד"ר חיים וייצמן בארצות-הברית. וייסגל הגיע לארה"ב ב-1905 כילד, והעביר את זמנו עד 1949, עת עלה ארצה, בלימודים ובעס' קנות ציונית.

נפטר • בקנדה, לשם היגר ב-1963 מישראל, פרופסור אלפרד נוימן, כי'

גיל 68. נוימן, אדריכל בעל רעיונות מקורי רבים שהוציאו לו מוניטין בינלאומי, שימש בעבר כזיקאן הפאקולטה לארכיטקטורה ב'טכניון בחיפה. את רעיונותיו באדריכלות המודרנית ניסה פרופסור נוימן ליישם ב'ישראל בתיכנון בניינים יוצאי-דופן, ככניין עיריית בתים ובית הדירות של סם דובינר ברמת-גן. בקנדה שימש נוימן כראש המח' לקה לארכיטקטורה באוניברסיטת מונטריאול. נפטר • משטף-דם במוח, מנהל המח' ביר המרכזי, יעקב אפטר (74). אפטר יליד רוסיה, מחתיקי העלייה השנייה, שע' לה ארצה בשנת 1913, ועבד כפועל חקלאי עד קבלתו כחבר בקיבוץ דגניה, היה חבר המרכז החקלאי, וממייסדי מפא"י וההסתדרות. לפני 50 שנה הוא יסד את המשביר המרכזי ועמד בראשו עד מותו.

זוהי ארצך

מראה לעבר יפו העתיקה

דובק

רויאל

פילטר

פרסום דיר יעקבסון

20 סיגריות. כיר המלך

זוהי סיגרייתך

הישיבה נועצת

מה הירחורים **ישראליים** על בחירתו של ריצ'ארד מילהאוז ניקסון לנשיא ארצות-הברית. לא על הפאנטומים שהוא יספק (או לא יספק) לנו. ולא על ההסדר המדיני שהוא ישתדל (או לא ישתדל) לכפות עלינו. **אלא על השוני בין התהליכים הדמוקרטיים בארצות-הברית וב־ישראל.**

ורם כל על השיטה: שיטה שהומצאה כימעט לפני מאתיים שנה, ושנשארה על כנה ללא כל שינוי מהותי. דומני שאין כימעט מדינה בעולם שבה לא השתנו עיקרי המישטר במשך זמן כה רב. זוהי מחמאה עצומה לאבות החוקה האמריקאית.

אני מעריץ את השיטה האמריקאית, וסבור כי היא עדיפה בהרבה על השיטה הנהוגה אצלנו. הדמוקרטיה זקוקה להנהגה חזקה — יותר מן הדיקטטורה. כי הדמוקרטיה מבורסת על שיכנוע והסכמה, סכנות רבות מכרסמות בה, ואין לה מכשירי-הכפייה ה־מאפשרים לרודן חלש להסוות את חולשתו. ניקסון נבחר בהפרש זעיר של קולות. אילו קרה הדבר בבריטניה או בישראל, היתה הממשלה נדונה מראש לעזוועים בלתי-פוסקים, ולהתמוטטות מהירה. ואילו לפי השיטה האמריקאית, כלל לא חשוב אם נבחר הנשיא ברוב של מיליון, ברוב של קול אחד, או אף במיעוט של מאה אלף. מרגע השבחתו הוא פועל, על פי הסכמה כללית, כשליט עליון במשך ארבע שנים. הוא יכול להרכיב ממשלה כרצונו, ולשנות אותה בכל עת כרצונו.

בתחום סמכויותיו — שהן אדיי-רות — הוא חופשי לפעול ללא הגבלה, להכריע בהכרעות ברורות, לקבוע את גורל מדינתו. (כמה רחוק כל זה מן ההתרוצצות ה־עלובה בין אשכול ודיין, אשכול וגולדה, אשכול ובגין — התרוצצות המונעת אצלנו החלטות והכרעות, בה מוקרב עתה גורל ישראל — אולי לדורות — על מיונח של תאוות-שלטון אישיות קטנטנות!)

אני דוגל במישטר הנשיאותי האמריקאי גם מבחינה אחרת. למרות שנוכל לפני שמונה דורות, הוא מודרני יותר מכל שיטה דמוקרטית אחרת. בימינו, בעיות הממשל הסתעפו בצורה כה פנטסטית, עד כי אדם נורמלי כלל לא יכול להבין את מהות ההכרעות הדרושות בשחחים שונים, ולא שכן להכריען. אולם אדם נורמלי מסוגל לבחור באדם שהוא המוכשר ביותר, לדעתו, להכריע במשך זמן מוגבל את ההכרעות במקום. הוא יכול להתרשם מרמתם, מאחריותם, מיושרם, מכושרם השיכלי והמסורי של ה־מועמדים. על הנהגה זו מבוססת הדמוקרטיה המודרנית כולה.

לכן חשוב כי תפקידה המפתח הי־ביצועי המרכזי של החברה המודרנית — הנשיא או ראשיה הממשליים — ייבחר בבחירות אישיות. (למעשה מתגנב עקרון זה גם לתוך ה־מציאות הישראלית. הבחירה המעשית ביום הבחירות לכנסת היא כיום בין ראשי רשימות. אין זה מיקרה שמפלגות שלא עומדת בראשן אישיות בעלת כושר־מנהיגות — כמו הליברלים ומפ"ם — מתחלפות.)

מכאן לכמה הסתייגויות בולטות. אף ששיטת הממשל האמריקאית עומדת

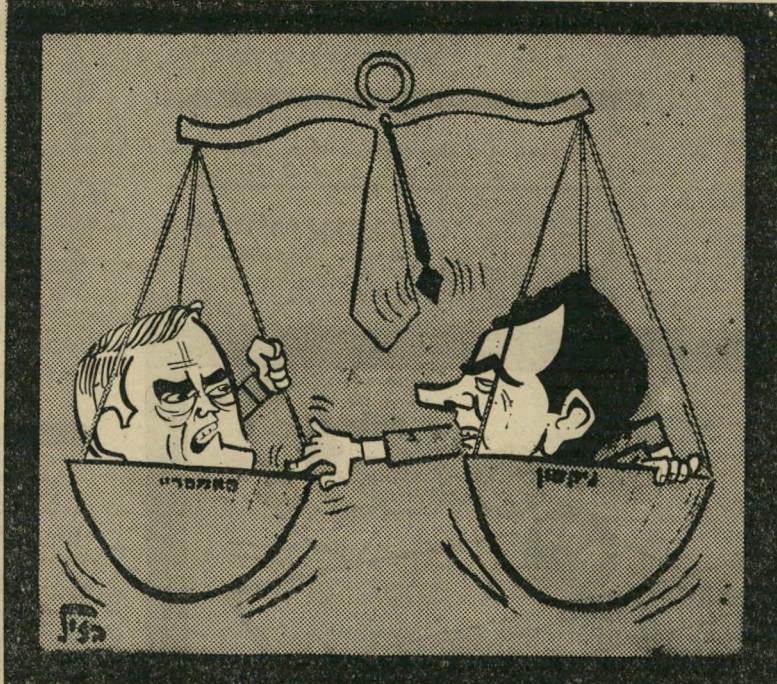
במבחן הזמן, אין ספק כי הבחירות ה־אחרונות גילו שוב פגמים חשובים בכמה פרטים.

השאלה הראשונה שעלתה בליב: איך זה קרה שאומה כליכך אדירה לא יכלה להוציא מתוכה אלא שני מועמדים כליכך שיוגרי־תיים, לתפקיד כליכך רב? האם אין הדבר מוכיח שקיים ליקוי יסודי בשיטה? אני סבור שכן. זהו ליקוי המשותף, בצורה זו או אחרת, כמעט לכל הדמוקרטיות בימינו — לארצות-הברית, ל־בריטניה, וגם לישראל. וזה עיקרו: האזרח יכול לבחור בין מועמדים, אך אין לו השפעה אמיתית על מינוי המועמדים.

והרי מינוי המועמדים הוא תהי

לגתו, והוא נבחר כנשיא על־ידי חברי האלקטורים. הוא לא נבחר בבחירות ישירות, אלא עקיפות. לא על־ידי הבוחרים עצמם, אלא על־ידי האלקטורים. אין קשר בין הרוב הגדול שלו בחבר־האלקטורים ובין יחסי הקולות בצירוף־הבוחרים. האמפרי בירך את ניקסון על נצחונו בשעה שמיניין ה־קולות הראה כי יש להאמפרי רוב! שיטה זו שרדה מימים טרום־דמוקרטיים, כאשר רצו להשאיר את הבחירה ה־סופית בידי בני המעמד העליון, המשכיל והאמיד. התוצאה הממשית: מיליוני קולות אובדים. ברגע שיש למועמד רוב של קול אחד במדינת ניו־יורק, אין ערך לכל שאר הקולות שזכה בהם שם. הוא יכול להפסיד בבחירות למרות שיש לו רוב גדול.

בדמוקרטיה אמיתית צריך ל־היות מישקל שווה לכל האזרחים,

ולכל הקולות. כל התחכמות — ישנה או חדשה — המשבשת עיקר רון זה, פוגעת במהות הדמוקרטיה. (זה נכון לגבי אחוז־החסימה בישראל, כשם שזה נכון לגבי שיטת־האלקטורים ב־ארצות-הברית.)

סופו של דבר, נאלצו האמריקאים לבחור בין שני אנשים בינוניים מאוד, כרמה של שרים ישראלים. מדוע, אם כן, ניצח דווקא ניקסון? ליתר דיוק: מדוע הפסיד האמפרי?

אין כל ספק לגבי התשובה: האמפרי הפסיד מפני שהיה מזוהה עם הממשלה היוצאת.

דמוקרט אחר, בלתי מזוהה עם ג'ונסון, היה — מן הסתם — מנצח. יתכן שגם ה־אמפרי היה מנצח, אילו הסתייג והתרחק בעוד מועד מירושת־הביש של ג'ונסון. כאן טמון לקח, שיש בו כדי לעורר קינאה בלב כל ישראלי בעל־מחשבה.

האמריקאי הממוצע מבין שהת־קדמות המדינה מחייבת את התחד־

שנות מתמדת. שכל כמה שנים דרושים אנשים חדשים ליד ההנהגה. כי רק איש חדש מסוגל לגבש גישות חדשות, לבדוק מחדש מושגים־ראשונים שהתיישנו, להתמודד במוח רענן עם אתגרים ישנים וחדשים.

אייזנהאואר הרפובליקאי נבחר, ב־1952, אחרי שלטון דמוקרטי שנמשך עשרים שנה, תקופה שהתארכה מן הרגיל בגלל המשבר הכלכלי ומלחמת־העולם. קנדי ה־דמוקרטי נבחר אחרי שלטון רפובליקאי שנמשך שמונה שנים. ניקסון הרפובליקאי נבחר עתה אחרי שלטון דמוקרטי שנמשך אף הוא שמונה שנים.

בעיצומה של מערכת־הבחירות שמעתי כמה וכמה פעמים, מפי אמריקאים מסוגים שונים, דברים בנוסח: "נכון, שניהם אפי־סים. אבל האמפרי ימשיך בגישות של ג'ונסון, וישאיר על כנם את האנשים של ג'ונסון. ניקסון יביא עימו אנשים, שיוכלו לבדוק את הדברים מחדש. לכן אבחר בני־סון".

ובצורה מגובשת יותר: "מי שניהל את מלחמת ויאט־נאם במשך שנים, אינו מסוגל למצוא את הדרך היעילה ביותר לחיסולה. הוא יהיה נוטה לשנוע את עצמו כי בכלל אין אפשרות להשיג שלום. כדי להשיג שלום דרושים אנשים חדשים".

קשה לתאר דבר יותר הגיוני, יותר מוכן מאזי — ויותר רחוק מן הגישה המעוותת השוררת ל־גבי מלחמת ישראל-ערב.

שאלת השאלה: מיהו הנשיא ה־37 של ארצות-הברית? הכל יודעים מי היה — ומה היה — ניקסון הסנאטור, ניקסון סגן־הנשיא, ניקסון המועמד.

איש עתיר־כשונות. אדם שהתעקש לרדוף אחרי ההצלחה ה־עליונה, אחרי שנחל מפלות ממאירות, ואף מבישות ממש, בבחירות למישטר מושל קאליפורניה לפני כמה שנים. איש ללא עקרונות, שהיה מוכן להשתמש כימעט בכל האמצעים — החל בהפצת עלילות וכלה בהשתתפות בציד־מכשפות — כדי לקדם את הקאריירה שלו. **איש שהוא — כמו רוב הפוליטיקאים כרום הארצות, כולל ישראל — אפס אינטלקטואלי.**

פוליטיקאי־בעל־מלאכה — ולא מדינאי־אומן, בעל כושר־יצירה מחשבתי ומעשי. זהו תומרגלם שאינו מבטח דבית.

אך אל נחרון דין בטרם עת. תפקיד רם ונישא מעלה בבעליו, לפעמים, תכונות בלתי־עפופות.

אפשר לומר רק זאת: בפני הנשיא ניקסון עומדות בעיות נוראות. הוא מקבל לידו את השלטון באומה אשר מחלות אנושות מכרסמות את קרביה, אומה הנזקקת ל־פתרונות נועזים במישורים רבים. פתרון למשבר הנורא הפוקד את ערי־הענק, פתרון למלחמת־האזרחים הבין־גונית. פתרון למלחמה העכורה בוואט־נאם. פתרון לבעיית התפורות הנשק האטומי בעולם, ולסכנת העימות עם ברית־המועצות במרחב שלנו.

אפשר רק לקוות כי האיש ניקסון יתגלה כבעל שיעור־קומה רב יותר מאשר עד כה. **לטובת העולם, שאנחנו חלק מ־מנו. לטובת הישגות המין ה־אנושי עלי אדמות.**

ומי שממין באלוהים, כדאי לו להתפלל כי ניקסון יישר בחיים במשך כל ארבע שנות כהונתו. כי סגנו ויורשו הוא אידיוט.

יתבעו פיצויים עבור

החרמת החנויות

פרשת 15 החנויות הערביות אשר הוחרמו על-ידי המשטרה בעיקבות שביתת-המסחר בירושלים ביום הצ'רת-בלפור, לא הסתיימה עם החזרת החנויות לבעליהם. מעוררים מהצו-על-תנאי שניתן להם על-ידי בית-המשפט העליון ומנסיגת הממשלה, ינסו עתה בעלי החנויות המוחרמות במזר' רחירושים לתבוע פיצויים על הנזקים ש- נגרמו להם בעיקבות ההחרמה.

הישות הפלסטינית

תתעורר מחדש

מנהיגי הערבים בגדה המערבית, המצודים בישות הפלסטינית ובהקמת מדינה פלסטינית בגדה, יחדשו את פעילותם.

אותם המנהיגים, שהשתתפו בעבר כדי לא להפריע להשגת פיתרון בדרך מדינית, כפי שתבעו מנהיגי-ערב, הגיעו למסקנה כי בעיקבות הכישלון הצפוי לשליחותו של הר"ר יארינג, הגיעה השעה להציג מחדש את עמדתם שלהם.

המשטרה תתערב

בענייני באר-שבע

צרות נשקפות באופק לראש עיריית באר-שבע, אליהו נאחי. שלושה מתוך שבעת חברי מועצת-העירייה, שי היו גם חברי ועדת-החקירה לבדיקת ענייני-הפיתוח ש- ליד העירייה, נוטים להעביר את מימצאי הדו"ח לטיפולו של המשטרה. הדו"ח, הנקרא על שם דויד הרפז שעמד בראש הוועדה, הוגש לראש-העיר לפני

אלקטורים, ותונהגנה בחירות ישירות. לפי השיטה המוצעת, יוכה המועמד שיקבל את מיס- פרהקולות הגדול ביותר בכל רחבי ארצות-הברית, בלי הבדל בין המדינות. אם אף אחד מן המועמדים לא יקבל 40%, תיערכנה בחירות-מישנה בין שני המועמ- דים העיקריים.

לפי השיטה הקיימת, אין מיספר האלקטורים משקף את חלוקת האוכלוסייה, ויש יתרון-מה למדינות הקט- נות. כמובן אין אפשרות חוקית למנוע בעד האלקטור- רים להצביע על דעת עצמם, גם בניגוד להכרעת הבוח- רים במדינותם.

שינוי השיטה מחייב שינוי בחוקה, שהוא תהליך ממושך ומסובך. אך מנוי וגמור עם הכוחות העיקריים בארצות-הברית לחולל שינוי זה לפני הבחירות הבאות לנשיאות, כדי למנוע בעד איש כמו ג'ורג' וולאס ל- חבל בבחירות.

גם ראשים יעופו

בנמל-התעופה

בעיקבות מימצאי ועדת-החקירה שהוקי- מה לחקור את נסיבות הדליקה הענקית בנמל-התעופה בלוד, ייערכו טיחורים ב- מינהלת נמל-התעופה.

המימצאים מותחים ביקורת קטלנית על כמה גורמים, מאשימים אותם בהזנחה וברשלנות. עתה, לאחר שובו לארץ של שר-התחבורה משה כרמל, יסיקו בהנהלת משרד-התחבורה את המסקנות וצפויים פטורים של אישים בכירים במנהלת-השדה.

עמית מסתייג מרכישת

מפעלי-אילין

מאבקי-קרה מתנהל בצמרת הקונצרן התעשייתי ה-

אבנר כתב את

נאום אשכול

נאומו של ראש-הממשלה לוי אשכול, ב- דיון-המדיני שנערך השבוע בכנסת, כולל הפניה הישירה הדרמטית לנשיא-מצרים ג'מאל עבדאלאזאר, הוכן בידי המיקצור- עיות של יועץ ראש-הממשלה ארי אבנר, שחזר אל חברי-העציו של ראש-הממשלה, לאחר תקופת "ברוגז" קצרה.

כנאום, שהוכן כבר לפני שבועיים, הוכנסו מיספר שינויים של הרגע האחרון, והפניה לנאצר היא אחד מהם.

התמרמרות נגד

שר-האוצר

אירועים-מיוות במישור הקואליציוני צפויות לשר-האו- צר-המסחר-התעשייה זאב שרף. אנשי תעשייה ועסק, שנדמה להם ששרף מונח את משרד-המסחר-התעשייה עקב עיסוקיו הרבים באוצר, מפעילים לחץ כמור- שור הקואליציוני, במגמה לאזק את שרף לפרוש ממשרד-המסחר-התעשייה, או לפי- חות למנות תת-ישר בעל סמכויות נרחבות, בדומה למעמד שהיה לשמעון פרס בשעתו במשור- הביטחון.

ספיר מעדיף קציני-צבא

בעיקבות מינויו של אלוף-מישנה ישראל גרנית לעוזרו של פינחס ספיר כמזכיר "העבודה", מתכוון ספיר להציב עוד מיספר קציני-צבא בכירים לשעבר בעמדות-מפתח. ספיר כבר בחר באחד מאלופי צה"ל לשעבר כמועמד "העבודה" לראשות העירייה הפרובלמית של ראשון- לציון.

מפלגת וולאס

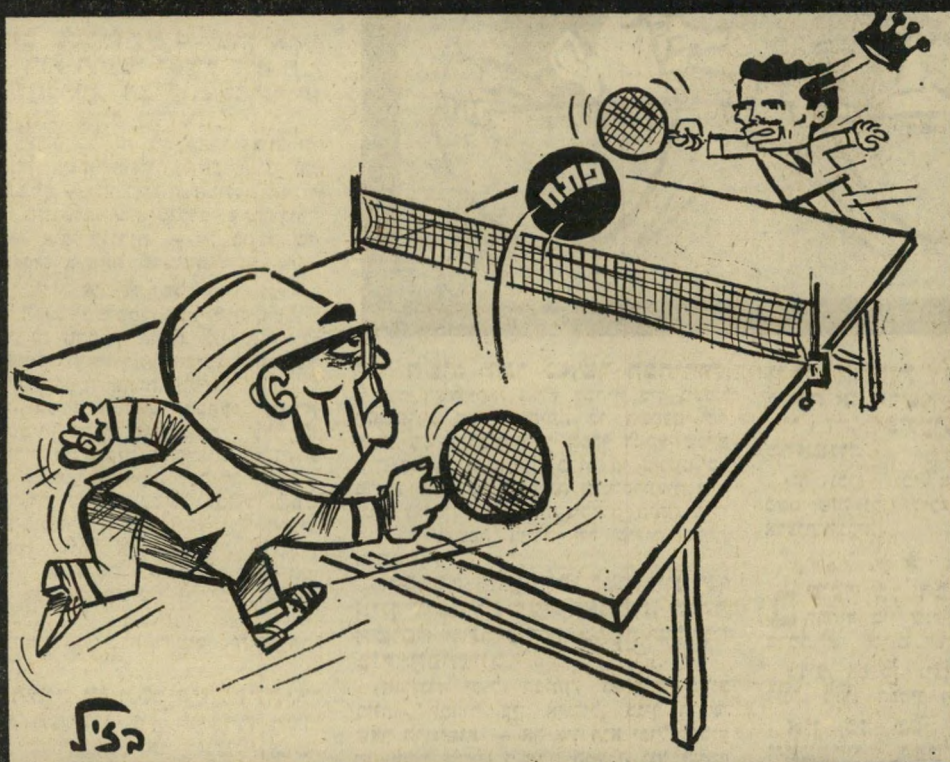
עשויה לגווע

בניגוד לתקוותו להקים בארצות-הברית מפלגה גזענית קבועה, ייתכן מאוד כי תנועתו של וולאס תמות. חלאס קיווה להשיג 20% בבחירות, אך למעשה השיג פחות מ-15%. עיקר קולותיו מרוכזים במדינות-הדרום. בצפון, ובעיקר בריכוזי הפועלים, זכה באחוז הרבה יותר קטן מכפי שציפה. במדינות המזרח קיבל רק 5%. משום כך נראה עתה כי התנועה תתחלל בהדרגה, כפי שקרה לנסיגות קודמים להקים "מפלגה שלישית" (כמו "המפלגה הפרוגרסיבית של תיאודור רוזבלט, שהשיג ב-1912 כ-27% מן הקולות). לעומת זאת, אין זה מן הנמנע כי וולאס ינסה להשתתף בבחירות לבית-הנכ- חרים בעוד שנתיים, או בבחירות לנשיאות בעוד ארבע שנים, אם יחמיר המצב באר- צות-הברית.

שיטת הבחירות

האמריקאית תשתנה

קרוב לוודאי כי תוך ארבע השנים הקי- רובות תבוטל בארצות-הברית שיטת ה-

"טרב שזך!"

חודשיים, אך נאזוי טרם כינס את המועצה לדון במימצאי הדו"ח, שחלק מהם טרם פורסם בריבים.

מישכו חדש לחבלנים

אנשי אירגוני-החבלה הערביים בישראל, יזכו בקרוב לשיכון חדש. תחנת-משטרה ישנה הוכשרה לאחרונה לקליטתם.

הסדרותי כור בשאלת כדאיות רכישת מפעלי הרכבת- המכונות של אילין בחיפה.

בעוד שרבים מאנשי ההנהלה הוותיקים ב"כור" נוטים להיכנע ללחץ המופעל עלי- הם על-ידי מועצת-פועלי-חיפה, לרכוש את המפעל כדי למנוע את סגירתו, מתנגד לכך מנהל "כור", האלוף במילואים מאיר עמית.

עמית טוען כי ציוד המפעל מיושן, לא יוכל לעמוד בתחרות עם מפעלי ההרכבה שבוצרת ועם חברת אוטוקארס. השאלה תועבר כנראה להכרעה בוועדה המ- רכות של ההסתדרות.

העם

מעורבים תמיד

במשך מיספר שעות, ביום הראשון השבוע, שררה חרדה בפינות שונות בישראל. היה זה כשקול ישראל מסר במהירות החדשות שלו על "תימנים שנעצרו אחרי שהתגלה קשר לרצוח את הנשיא המיועד של ארצות הברית ריצ'ארד ניקסון".

"אוי ואבוי!" אמרו עקרות הבית בכרם התימנים בתל-אביב, "למה הם מסכים או תנו?" בשוק של שכונת התקווה התפתחה מריבה בין רוכל יוצא-מארוקו לרוכל יוצא-תימן, אחרי שהראשון הטיל על חברו אחי ריות כביכול, למעשי התימנים בני-יורק. הרוחות נרגזו רק אחרי מיספר שעות כאשר הסתבר שהמדובר בערבים יוצאי תימן. אלא שאי-הבהנה שיקפה בינתיים את חרדתם של אזרחי ישראל להיות מעורבים שוב בשערוריה בינלאומית, כשם שאירע בעת רצח רוברט קנדי.

למרות שהפעם לא היה לקושרים שום קשר לישראל, השתרבב העם המדינה גם לפרשה זו. ואילו העיתונות השולמית אימצה לעצמה את הסברה שהקשר לרצוח את ניקסון נבע מעמדתו הפרוי-ישראלית.

הממשלה

המרצע יוצא מהשק

השר פינחס ספיר, מזכיר מע"י, על מדיניות משה דיין בשטחים: "אני חושב שהמציאות טופחת על פנינו".

שר הביטחון משה דיין על השר פינחס ספיר: "אני יודע שישנם מזכירי מפלגה ממולחים, שמתרוצצים מסניף לסניף ומטיחים פים נגד ההתאחדות המיסקית בנינו לבין הגדה-המערבית. אני יודע שישנם מזכירי מפלגה המנסים להסביר לעם היהודי את הזכות, שחייבת להישאר בחוקה, ואינני צריך לנקוב בשם אותם מזכירים. אבל אני מקצה שאין בכוחם לנתק את הזיקה של העם היהודי אל חברון ולעשות את חברון בשביל העם היהודי עיר ניכר וורה". הריב בין שני שרי-הממשלה לא התנהל בדיון חסוי של הממשלה. הוא החל להשתולל משה שבועיים בכל אמצעי התקשורת: בעיתונות, באסיפות פומביות וברדיו. החל בו פינחס ספיר, שהחליט להוציא התוצאה את חילוקי-הדעות בין שרי-הממשלה. תחילת עשה זאת ברמזים עקיפים, בראיונות לעיתונות.

הבעיות אינן סוד. כשכא דיין השתכח לנאום בבאר-שבע — כשבועיים לאחר שהופיע שם ספיר — באסיפה מפלגתית, הזכירו לו את הדברים שאמר ספיר. דיין התרגן, דרש שהאסיפה לא תהיה סגורה, תבע לפתוח דלתות אולם קרו ולהציב רמז קולים. קהל רב שמע את תשובתו העוקצנית. ספיר לא נשאר חייב. בראיון רדיופוני השיב לדיין בחריפות, כאילו השתייך למפלגה אופוזיציונית אחרת.

הזיכרון הגלוי בין שני השרים עורר חרדה בממשלה. בפעם הראשונה יצאה המחלוקת בין השרים מהדיון האקסקלוסיבי בתוך הממשלה. גחיל ומפדיל תבעו אף להביא את העניין לסדר-היום בכנסת. רק בהתערבותו של לוי אשכול נדחה הדיון. אבל ספיר לא היה מוכן לקבל אפילו את מרותו של אשכול. בפגישה עם סניף מע"י בגבעתיים טען ספיר: "בעיות כגון שטחים, סיפוח ושילוב אינן סוד. הן תוצר טרנס-לבוא ליד הכרעה במקום או ב"מאוחר. אין כל סכנה לדבר עליהן. במשך שנה וחצי שתקתי, אך כתוצאה משתיקה זו מתגבר בציונות הרושם כי קיימת בממשלה רק דיעה אחת — של ארץ-ישראל השלימה".

אבסורד הגיוני

המאבק בין דיין ויריביו בממשלה, בצורה של יכוח פומבי, מקבל ציביון רעיוני, או להיפך: הוא עוזר לגבש את העמדות המנוגדות, שהיו חבויות עד כה.

אין זה מיקרה כי בראש מחנה שוללי הסיפוח מתייצב פינחס ספיר, כי בניגוד ל"אבא אבן ולשרי מפ"ם, ספיר הוא אדם אמין. נסיון רב כשר-האוצר לימד אותו ש"אפשר להתנגד לדברים פוטולריים ולהיות מושמץ בעיתונות — ולהצליח".

העמדות המנוגדות המתגבשות, עתה, נר"אות במבט ראשון כאבסורדיות וכבעלות סתירות. אך למעשה יש בהן היגיון פנימי.

עמדת דיין היא, עתה, סיפוח-סי"ת. אמנם מפריח דיין בכנסת דיבורים על

הסכמי-שלום, אך למעשה אינו מאמין ו/או אינו רוצה בכך. כדי לטפח את רעיון הסיפוח (ללא הכרזת סיפוח), ולהפריך את הדחששות הטבעיים שרעיון זה מעורר, טוען דיין כי היהודים והערבים יכולים לחיות ולעבוד יחד.

(כך באה גישה, הנראית למראית-עין פרו-

מוסמך". הוא לא היה היחיד שידע את הסוד. שבוע לאחר הפשיטה עדיין הוסיף המיבצע לשלבה את דמיונם של אזרחי ישראל. לכל אחד מהם היתה גירסה משלו, שנשאבה, כמובן, "ממקורות מהימנים". הסוד שהמצרים לא גילו אותו לעולם, גילה אזרח אחר במכתב אנונימי למערכת,

מזכיר העבודה ספיר

האם יוכל לשכנעו

"הוא שהמיבצע תוכנן עוד במלחמת-ששת הימים. כוחות צה"ל הגיעו אז עד לנילוס. לפני שנאלצו לסגת, השאירו מיטעני-חבלה בכל היעדים האיסטרטגיים לאורך הנילוס, שניתן להפעילם מרחוק. הפעם הוחלט ל"השתמש רק בשלושה מאלה. אבל הרבה מיטענים עדיין חבויים בכל מיני מקומות במצרים וניתן יהיה להפעילם בכוח העת".

כמו בסרט. מה קרה באמת? את ה"תשובה המוסמכת יודע אברהם מלכה (31), מוכר בורקס בתחנה המרכזית בתל-אביב: "זו היתה פעולה משולבת של הקומנדו וה"שב. הם נסעו ב"אוניה דרך ים-סוף, הורידו אותם לחוף בסירות גומי ומשם הם שטו אל הנילוס. הם שמו את חומר הנפץ על זמן וחזו. רן. צוללת חיכתה להם בחוף כדי ל"החזירם".

דעתו של אברהם כ"ץ (38), איש-משטרה מתל-אביב, היתה שונה במיקצת. "לפי ניסיוני, חלק ניכר מהכוח המתין במידבר ה"מערבי, הכינו אותו כמה ימים קודם. את חומרי הנפץ הביאו במסוקים. ה"אנשים באו בצורה אחרת".

רינה א. (43), לא רצתה לספר כיצד בוצעה הפשיטה. "זה משהו גדול", אמרה, והוסיפה לאחר היר"ה, "זה נעשה על-ידי כוח-מודיעין שלנו במצרים".

גם קלרה חיימוביץ (58), מוכרת פייס מתל-אביב סירבה לספר. "את מה שאני יודעת לא אגלה לאיש!" — אמרה בהדגשה.

מאיר מרטינו (18), עובד מפא"י מרמלה היה מופתע מחוסר הידע הכללי על דרך הביצוע. "ראית את הסרט המסורה טיראן?"

זה כמו שם בדיוני. הם נכנסו כמה שיכלו עם סירה, והמשיכו ברגל במידבר. ככה עברו כל מיני מכשולים, והשתדלו לא להיפגש עם אף אחד בדרך. כיצד שבנו "אותו דבר!"

שמואל צברי (32) מרכסים, עובד כפר-הנוצרה-הדתי, ראה בפשיטה על גשרי הנילוס פשיטה ככל פשיטה. "הם חצו את הגבול, ופשוט רגלי!" גם חיה פוטרמן (52), עקרת בית מפתח-תקווה, הניחה שהדרך נעשתה ברגל. "זה היה כוח חבלנים של צה"ל. הם נעו באוניות, אולי לא עד המקום. חלק עקרי מהדרך הם הלכו ברגל. זה לקח כמה ימים".

שמואל צברי (32) מרכסים, עובד כפר-הנוצרה-הדתי, ראה בפשיטה על גשרי הנילוס פשיטה ככל פשיטה. "הם חצו את הגבול, ופשוט רגלי!" גם חיה פוטרמן (52), עקרת בית מפתח-תקווה, הניחה שהדרך נעשתה ברגל. "זה היה כוח חבלנים של צה"ל. הם נעו באוניות, אולי לא עד המקום. חלק עקרי מהדרך הם הלכו ברגל. זה לקח כמה ימים".

שמואל צברי (32) מרכסים, עובד כפר-הנוצרה-הדתי, ראה בפשיטה על גשרי הנילוס פשיטה ככל פשיטה. "הם חצו את הגבול, ופשוט רגלי!" גם חיה פוטרמן (52), עקרת בית מפתח-תקווה, הניחה שהדרך נעשתה ברגל. "זה היה כוח חבלנים של צה"ל. הם נעו באוניות, אולי לא עד המקום. חלק עקרי מהדרך הם הלכו ברגל. זה לקח כמה ימים".

שמואל צברי (32) מרכסים, עובד כפר-הנוצרה-הדתי, ראה בפשיטה על גשרי הנילוס פשיטה ככל פשיטה. "הם חצו את הגבול, ופשוט רגלי!" גם חיה פוטרמן (52), עקרת בית מפתח-תקווה, הניחה שהדרך נעשתה ברגל. "זה היה כוח חבלנים של צה"ל. הם נעו באוניות, אולי לא עד המקום. חלק עקרי מהדרך הם הלכו ברגל. זה לקח כמה ימים".

שמואל צברי (32) מרכסים, עובד כפר-הנוצרה-הדתי, ראה בפשיטה על גשרי הנילוס פשיטה ככל פשיטה. "הם חצו את הגבול, ופשוט רגלי!" גם חיה פוטרמן (52), עקרת בית מפתח-תקווה, הניחה שהדרך נעשתה ברגל. "זה היה כוח חבלנים של צה"ל. הם נעו באוניות, אולי לא עד המקום. חלק עקרי מהדרך הם הלכו ברגל. זה לקח כמה ימים".

שמואל צברי (32) מרכסים, עובד כפר-הנוצרה-הדתי, ראה בפשיטה על גשרי הנילוס פשיטה ככל פשיטה. "הם חצו את הגבול, ופשוט רגלי!" גם חיה פוטרמן (52), עקרת בית מפתח-תקווה, הניחה שהדרך נעשתה ברגל. "זה היה כוח חבלנים של צה"ל. הם נעו באוניות, אולי לא עד המקום. חלק עקרי מהדרך הם הלכו ברגל. זה לקח כמה ימים".

שמואל צברי (32) מרכסים, עובד כפר-הנוצרה-הדתי, ראה בפשיטה על גשרי הנילוס פשיטה ככל פשיטה. "הם חצו את הגבול, ופשוט רגלי!" גם חיה פוטרמן (52), עקרת בית מפתח-תקווה, הניחה שהדרך נעשתה ברגל. "זה היה כוח חבלנים של צה"ל. הם נעו באוניות, אולי לא עד המקום. חלק עקרי מהדרך הם הלכו ברגל. זה לקח כמה ימים".

שמואל צברי (32) מרכסים, עובד כפר-הנוצרה-הדתי, ראה בפשיטה על גשרי הנילוס פשיטה ככל פשיטה. "הם חצו את הגבול, ופשוט רגלי!" גם חיה פוטרמן (52), עקרת בית מפתח-תקווה, הניחה שהדרך נעשתה ברגל. "זה היה כוח חבלנים של צה"ל. הם נעו באוניות, אולי לא עד המקום. חלק עקרי מהדרך הם הלכו ברגל. זה לקח כמה ימים".

שמואל צברי (32) מרכסים, עובד כפר-הנוצרה-הדתי, ראה בפשיטה על גשרי הנילוס פשיטה ככל פשיטה. "הם חצו את הגבול, ופשוט רגלי!" גם חיה פוטרמן (52), עקרת בית מפתח-תקווה, הניחה שהדרך נעשתה ברגל. "זה היה כוח חבלנים של צה"ל. הם נעו באוניות, אולי לא עד המקום. חלק עקרי מהדרך הם הלכו ברגל. זה לקח כמה ימים".

שמואל צברי (32) מרכסים, עובד כפר-הנוצרה-הדתי, ראה בפשיטה על גשרי הנילוס פשיטה ככל פשיטה. "הם חצו את הגבול, ופשוט רגלי!" גם חיה פוטרמן (52), עקרת בית מפתח-תקווה, הניחה שהדרך נעשתה ברגל. "זה היה כוח חבלנים של צה"ל. הם נעו באוניות, אולי לא עד המקום. חלק עקרי מהדרך הם הלכו ברגל. זה לקח כמה ימים".

לאוויאס סיגל (60), פועל דפוס מפתח-תקווה, היתה אינפורמציה אחרת: "אני אפשר היה לעשות את זה ברגל", אמר באדיש, "זו היתה נחיתה מאוניות". ידיעות מדו"קות היו גם לרות גרנס (22), סטודנטית לכימיה שנה ג': "יחידת-הקומנדו פעלה בהנחתה מן הים. משם הם המשיכו ב"משאיות, גיפים או קומנדקרים".

אזרחי חיפה הם תמיד בעד חילת-הים. לכן ידע יעקב קירשוב (39), פועל-תעשייה חיפאי, לספר את הגירסה הבאה: "זה היה מיבצע של אנשי הקומנדו הימי. כמו במלחמת-ששת-הימים, הביאה צוללת אנשי-צמד-ל"תוך נמל אלכסנדריה. משם הם שחו לאורך הנילוס עד לגשרים, פוצצו אותם, וחזרו בשחייה, או בסירות-גומי".

בסיחות

יש מקום לדאגה

האם המכוניות שאזרחי ישראל נוהגים בהן מבטיחות הגנה מקסימלית במיקרה של תאונה?

האם מטוסי חברת התעופה הישראלית לאומית שומרים על כללי הבטיחות? תשובות עקיפות לשאלות אלה טיפק ל"אחרונה ראלף נאד, מבלי שהתכוון במיש"רין לישראל עצמה.

כאשר ראלף נאד פותח את פיו, רועדים מנהלי חברות-הענק האמריקאיות. כי עורך-הדין הסגפן מחשינגטון, שזועזע את דטי רויט בספרו בלתי בטוחה בכל המהירויות, וגרם לחקיקת חוקי-הבטיחות החדשים למכור ניות, הפך למוסר בפני עצמו. נאד הצליח במלחמה דו-קישוטית עקשנית, לאלץ את הקונגרס האמריקאי לחוקק חוקי-בטיחות, שבטענותיהם חלו שינויים קיצוניים בשיטת הבנייה של מכוניות בארצות-הברית.

בזכות חוקי-הבטיחות החדשים, יש בכל מכונית אמריקאית גורורות-בטיחות, הגה-טלסקופי המתקפל במיקרה של התנגשות, זכוכיות-ביטחון, חלקי-גוף מרוסדים, מצעי-לייביטחון כפולים בדלתות, ועשרות אמצעי בטיחות אחרים.

הצמיגים נחרצו מחדש. החדוש פתח נאד שוב את פיו, הטיי מספר פצצות, שהיהודי בחדרי ההנהלות של מאות חברות ענק ומוסדות ממשלתיים באמריקה. כמה רסיסים מפצצותיו של נאד, פגעו גם ב"אישים יהודים ובגופים שיש להם נגיעה וקשר לישראל.

נאד תקף חריפות את חברת גריי האונד, הגדולה בחברות האוטובוסים בארצות-הברית, אשר נתפסה בשימוש בצמיגים משור-משם, שחודשו על-ידי חריצה מחדש של החריצים. "עד שנראו החוסים בגומי", עבירה חמורה על חוקי-הבטיחות, שגרמה, לדברי נאד, במישורין למספר תאונות קטלניות.

כל זה לא צריך היה להדאיג את הצרכן הישראלי, לו לא הוכרז שמה של גריי האונד כמועמדת אפשרית להקמת חברה ל"הובלת תיירים בישראל. כאשר ביקשה ה"חברה המתחרה לגריי האונד, חברת גריי ליי, להקים חברה להובלת-תיירים בישראל, פנתה גריי האונד במיברק למשרד התחבורה, ודרשה לאשר גם לה הקמת חברה כזו, אשר תנהל על-ידי אנד.

מנגנון-ההתראה לקוי. האשמה חמור-רה הרבה יותר השיל נאד נגד חברת ב"י אינג. לדבריו, אין מערכת האופקה בפני שריפה תואמת את דרישות איגוד התעופה האמריקאי. המערכות בגילוי אש המאבקות במטוסים רבים מסוג בואינג 707 ובואינג 727, מזהירות את הטייס רק כעבור 15 שניות מפרוץ הדליקה, בעוד התקנות דור"שות מנגנון המבין תוך חמש שניות בלבד. כלומר, משך הזמן בין פרץ השריפה לבין קבלת האתראה על-ידי הטייס הוא פי-שלו-שה מן המותר — שניות יקרות מפז, ה"עולות להיות קריטיות באוויר.

בעויתיה של בואינג לא היו צריכות גם הן להדאיג את הישראלי, לו לא היה צי המטוסים של אל-על מורכב רובו ככולו מ"מטוסים מן הדגמים שמערכת האתראה-של-הם הותקפה על-ידי נאד.

סטודנטים

למי יש יותר כבוד?

"אתה מציל את כבוד הכיחות הסרגנות, אני כבר הייתי מיואש מן הגל הפאשיסטי (המשך בעמוד 14)

גרנט

פוטרמן

דיעות הסוד הכמוס

המתח במוצב הפיקודי-העליון הגיע לשיאו. ארבע, שלוש, שתיים, אחת, אפס! — ממר צב קידמי אי-שם שולחה להקת כלבי-זאב לעבר יעדיהם: שני גשרים על הנילוס ו"תחנת טראנספורמטורים שביניהם. הכלבים, שבמשך זמן רב אומנו לרוץ לעבר גשרים, להעצר באמצע ולרבוץ שם, חצו את תעלת סואץ בשחייה. משם שעטו במשך לילה שלם כשהם נושאים על גבם מיטעני חומר-נפץ ונפצים המופע"לים מרחוק בעזרת טרניו-סטוריס. כשהגיעו אל מטרותיהם, נעצרו. אז לחצו ידו של קצין צעיר על כפתור אדום. נשמע קול נפץ אדיר ו"

כ"ץ

שני הגשרים ותחנת ה"טראנספורמטורים הועפו בדרך שאיש לא העלה בדעתו. גירסה זו על "צורת הביצוע של פ"עולת צה"ל על גשרי הנילוס, נמסרה טלפונית למערכת, מפ"י אזרח אלמוני, אשר הודיע כי "הדבר נודע לי ממקור

מלכה

נגד דיין וטובי

בימי המנדט המנות ספרו את הבדיחה הבאה: הנציב העליון הודיע לממשלה הבריטית על רצונו להתפטר. "גם היהודים וגם הערבים מקללים אותי" הוא התלונן.

השיב לו ראש-הממשלה הבריטי: "תמשיך בתפקיד. ברגע שאחד משני הצדדים יפסיק לקלל אותך, אתה מפורסר."

השבוע היתה לי הרגשה דומה בכנסת. משה דיין תקף אותי מצד אחד, ותופיק טובי מצד שני. דיין הגיב על האשמותיו בקריאת-ביניים ובנאום יוצא-דופן, וטען כי טענותיו הן "פשוט לא אמת". ואילו תופיק טובי הגיב על נאומי בפיסקה הבאה:

תופיק טובי: "חבר הכנסת אורי אבנרי, בדבריו היום, הצטרף לצערנו למקהלת המסיתים נגד מפלגתנו הקומוניסטית, תוך סילוף גם של עמדותיה. הוא לא חידש בזה דבר. זה היה לפי מיטב המסורת האנטי-קומוניסטית במשך שנים רבות."

כנראה שהתקפה בלתי-מרוסנת זו על מפלגתנו הקומוניסטית, בגלל התנגדותנו למלחמה ולכיבושים, נחוצה לו בכדי לחפות על תפניתו החדה, שנקט בה במלחמת יוני אשתקד, על תמיכתו במדיניות הממשלה, על תמיכתו במלחמה ובכיבושים. זה מצער מאוד, חבר הכנסת אבנרי.

כשאחד משניהם — דיין וטובי — יפסיק להתקיף אותנו, אנחנו נצטרך לפשפש במעשינו ולבדוק מה אינו בסדר אצלנו.

בצורה אחרת הגדיר את המצב בכנסת פרשן דבר, דניאל בלוך. במאמר בו הגדיר את המרכז החופשי כסיעה שאין לה מה לומר ("היא מנסה בכל כוחה למצוא לה נושאים אופר זינציוניים, אך הצלחתה קלושה ביותר"), טען בלוך כי "רק סיעות רק"ח, העולם הזה, ובמית'מה מק", מציגות מדיניות השונה עקרונית מזו של הממשלה."

מבחינת הכוח המדיני, מובן שאבסורד לדבר על משולש, ששלוש צלעותיו הן כל הליכוד הלאומי מכאן, רק"ח מכאן וסיעת-היחיד שלנו מכאן. אך מבחינה רעיונית ומחשבתית אין זה אבסורד כלל. דבר זה מסביר, אולי, איך סיעתנו הקטנטנה מצליחה, בשנה הרביעית של קיומה, להתחיל את הכנסת ולשלוט על חלק כה ניכר מתהליכיה, כפי שזה נתגלה שוב בשבוע שעבר.

אלופים ואסירים

בין השאר, הגשנו בשבוע שעבר את ה- שאילתות הבאות:

לשר הממונה על ההסברה: כמה פעמים הופיעו, עד כה, אישים אופוזיציוניים במלביזיה, כגון חברי סיעות ה- אופוזיציה בכנסת, עיתונאים של עיתונים אופוזיציוניים, ואישים יהודיים בשל השקפות אופוזיציוניות?

לשר הבטחון: האם נחקרו התלונות של ראש עיריית שכם על הכאת תושבי בים בעת העוצר בשכם ובמאללה? לראש-הממשלה: מדוע פורסמה ה- הודעה על פשיטת צה"ל במצרים על- ידי לישיבת ראש-הממשלה, ולא עליידי דיבר צה"ל כמקובל?

לשר הבטחון: האם נכונות התלונות שהגיעו אלינו ביחס למצב כפלא צבאי של צה"ל (שפורטו בגוף השאלתה)? לכמה זמן, ובאיזו תדירות, מותר להכניס אסיר לתאבדו, ומה התנאים המיוחדים שם?

לשר המיסחר והתעשייה: האם נקט המשרד בפעולה כדי להבטיח כי מקלטי המלביזיה הנמכרים בארץ יהיו רבי-ערור ציים (תדירות גבוהה-מאוד ותדירות אולטררה גבוהה), כדי שהאזרח יוכל לקלוט בעתיד

גם שידורי תא"ג, כאשר ישודרו בישראל?

לשר הממונה על ההסברה: האם נכון כי המלביזיה קונה תוכניות אצל חברת פרטית, שבראשה עומד מי שהיה בעבר ממונה על הקמת הטלביזיה הישראלי?

לשר הבטחון: איך מתיישבים דברי השר דיין, שבעלי בתים המועמרים לפיצוץ יכולים לערער על כך ולהוכיח כי הם חפים מפשע, עם דבריו כי ניתנת הודעה מוקדמת של שעה אחת בלבד לפני הפיצוץ? (שתי התשובות ניתנו לשאלות קודמות שלנו).

לראש הממשלה: האם נכון כי הנשיא ג'ונסון פנה לראש-הממשלה ותבע כי ישר אל תגלה גמישות במגעים עם הר"ר גר נאר יארינג?

לשר הבטחון: האם נכון כי קצינים בכירים של צה"ל, כגון עוז וייצ מן, אריה שרון ורפול, מרצים בקיבוצים על בעיות בטחון מתוך עמדות הנוגדות את מדיניות הממשלה?

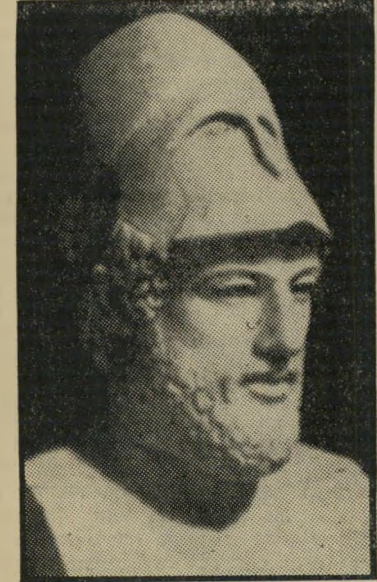
לשר הבריאות: מה עושה המשרד כדי להפסיק בליה את עבודת הדחפורים העובדים עתה בהר-הצופים במשך 24 שעות בר-יממה, והמפריעים לחולים בשני בתי-חולים סמוכים לישון?

שלנו שהועברה פה אחד לוועדה

טאנית לדוגמה, ברור כי דעת הציבור היא נגד ביזבוז כספים בבחירות. השימוש בטלביזיה נותן אפשרות לקצר בהרבה את מערכת-הבחירות, מכיון שהיא מונעת את הצורך שראשי המפלגות יתרוצצו ברחבי הארץ כדי להיחזק לציבור הבוחרים. הבוחרים יראו אותם בבתיהם, מעל המסך, וישמעו מה בפיהם. היחידות אישיות זו של ראשי המפלגות לציבור תעלה את רמת הבחירות, תעמיק את התהליך הדמוקרטי של הכרעה ובחירה ותשפר בהרבה את יכולתו של הבוחר לעמוד על טיב המועמדים וטיב השקפותיהם.

ממילא אין כל אפשרות להוציא את הטלביזיה ממערכת-הבחירות. הוצאתה להלכה, פירושה לא תהליך תעמוד באופן בלעדי לרשות מפלגה אחת, אשר אליה שייכים שלוש-ארבעת השרים המרכזיים, השולטים באירועים המוקדמים מדי יום ביומו. רבותי חבירה-כנסת, כאשר העלינו נקודה זו בפעם הראשונה, לפני כמה חודשים, היתה זאת מבחינת תיאוריה. כינתיים הופעלה הטלביזיה, כולנו ראינו את שידוריה ועמדנו על עוצמת השפעתה. האם יעלה מיישור על הרעתי כי בתקופת הבחירות תהיה הטלביזיה מופע עול? שהשרים יחדלו מלהופיע?

מובן שהם יופיעו, והדבר יהיה חריצני, מופקר למיקרה או להכחנה שרירותית, אם לא נקבע כללים הוגנים, סדירים וממלכתיים, בהתאם לעיקרון שכבר נקבע עליידי הכנסת, לגבי שידורי קול-ישראל.

פריקס

כבוד היושב-ראש, מה עלול לקרות אם לא תתקבל הצעה זו? עדיין מוקדם לדון על הטלביזיה. הנמצאת בשלבי הרצה. יש לציין שלמרות משברים פנימיים, שהם בלתי-נמנעים במשך חדש כזה, מתקדמת הטלביזיה יפה, ומתחילה לתפוס מקום מרכזי בהווי המשפחה הישראלי.

דווקא לכן מפליא שאין בטלביזיה תוכן ניהל על הכנסת, בדומה לתוכנית המצוינת בקול-ישראל, ושאל פתחת מושב זה של הכנסת לא נמצאה ראוייה לשידור.

מדוע, כבוד היושב-ראש?

רק בעקפיין, מעל דפי העיתונות, נודע לנו, חברי-הכנסת, כי מאחורי דלתות סגורות התנהל דיון על כך בוועדת הכנסת.

והנה נשמע טענות נגד שידורי רים מן הכנסת — טענות שמי מרתן, למעשה, למנוע מהמוני ישראל לראות במרעיוניהם מה נעשה בבית הזה, כאילו יש צורך להסתיר את מעשי הנבחרים מעיני הבוחרים.

הנה מוסר על המישר, ביטאון מפ"ם, כי חברי-הכנסת יעקב חזן מתנגד לשידור מן הכנסת, בטענה זו: "חברי סיעות-יחיד, שמשקלם הציבורי מועט, יופיעו בכל שידור, ואילו על המישר מוסיף: "הסכנה של משוא-פנים טמונה בשיטה הפרלמנטרית עצמה. לאור פוזיציה יתרון טבעי, כיוון שתפקידה להתקיף ולמתוח ביקורת". וכדי למנוע זאת, הוצע בוועדת הכנסת להקים ועדה פרלמנטרית, שתפקח על השידורים מן הכנסת!

כלומר: השידור לא יהיה על פי מובחנים עיתונאיים, לא על הנעשה (המשך בעמוד 20)

בנאום זה ניקנו את הצעת-החוק

לרגע אחד היה נדמה השבוע כאילו הגיעו ימי-המשיח. הכנסת כולה העבירה, פה אחד — הצעת-חוק שלנו לוועדה, ובכך נתנה לה אישור עקרוני. הנושא היה: שידורי הבחירות בטלביזיה. כבר דיברנו על כך כמה פעמים, ועם הנהגת הטלביזיה הכללית הגשנו הצעת-חוק בת סעיף אחד, שקבעה כי דין הטלביזיה יהיה כדיון הרדיו. (כיום קובע החוק כי לכל רשימה מובטחות ברדיו 25 דקות שידור במערכת הבחירות, ולכל רשימה המיוצגת בכנסת היוצאת — תוספת של חמש דקות לכל ח"כ).

כמעט כל הסיעות תומכות בעיקרון זה. סגן שר-הפנים מחייב אותו (אם כי לא לגבי הבחירות הקרובות). השר גלילי הודיע לאחר מכן כי גם הוא תומך בו גם לבחירות הקרובות. נמנעו רק חברי-הכנסת אזניה וקרנמן, שאינם יכולים לסבול להצבעה בעד הצעה שלנו, ושמואל תמיר, שנמנע כדי להשיג את רשות-הדיבור ולחזור על דברנו במילים אחרות.

אם כן, מדוע היה צורך ביוזמת סיעתנו? כי רק אנחנו יכולנו להעלות את העניין רשמית, בגלל סיבוכי-העניינים בין סיעות הקואליציה. הדבר שוב מוכיח עד כמה חשובה בכנסת סיעה בלתי-ללוויה.

להנמקת הצעתנו אמרנו: ברגע זה עוקבים ארצות-ישראל, בנושמה עצורה, כמו תושבי העולם כולו, אחרי מניין הקולות בבחירות בארצות-הברית. בחירות אלה עמדו — מתחילתן ועד סופן — בסמך המאבק בטלביזיה. עשרות מיליוני אמריקאים התחילו כפי שהחליטו, ואף שינו את דעתם

הטלביזיה - לרשות הבחירות!

במהלך המערכה, תוך התבוננות בפני המועמדים, ותוך האזנה לדבריהם, בנתיים ובטרקלי-יהם, מול מסכי הטלביזיה. בעולם וזהו תופעה רגילה. ג'ון קנדי התגבר על ריצארד ניקסון במאבק טלביזיוני, ומאבק משודר דמוקרטי זה קבע את גורל ארצות-הברית, ואולי את גורל העולם, למשך ארבע שנים. ואילו הנושא דהגול נחל את נצחונותיו עליידי כך ששלל כמעט לחלוטין מיריבו את השימוש בטלביזיה הממלכתית.

כאשר הופעלה הטלביזיה הישראלית, נאמר כאילו הוסכם, ביוזמת מפ"ם, כי הטלביזיה לא תשמש למערכת הבחירות. אני מציע בזה לכנסת לשנות תפיסה זו מעיקרה, לקבוע כי הטלביזיה תשמש את ה- משרה הדמוקרטית של הכרעה ציבורית, וכי תובטח הגינות השימוש בה.

זה יחסוך עשרות מיליונים!

הצעת-החוק שאני מתכבד להעלותה כאן אומרת, בפשטות גמורה: הכללים הנכונים, שנקבעו עליידי בית זה לגבי העמדת קול-ישראל לרשות כל רשימות-המועמדים ערב הבחירות, בהתאם לגודלן ולמישקלן בכנסת היוצאת, יחולו, ללא שינוי כלשהו, גם על הטלביזיה.

כבוד היושב-ראש, אני סבור שיש להרחיב את הדיבור להנמקת הצעה זו. היא בליכך מובנת מאליה, עד כי קשה לי לתאר בכלל נימוק הוגן נגדה.

הנימוקים בעד הם, בקיצור נמרץ: השימוש בטלביזיה יכול למנוע את ביזבוזם של עשרות מיליוני לירות. בשעה שהמוני ישראל מתקוממים נגד מסי-המפלגות, והולידו תנועת-מרי דמוקרטית וספוג

נאום זה המריץ את שר-הבטחון לקום ולהשיב

זוהי חוראה בפשיטת-רגל של המדיניות. יותר מזה: זוהי גישה קולוניאלית מובהקת, שהוכחה את עצמה כהרת-אסון בכל מקום בעולם בו הופעלה. היא יוצרת אחרת של מטרות ושינואה, המשמשת רק אידאלי לצמיחת אירגוני חבלה. זוהי דחיפת היסודות המתונים לדורות ה' יסודות הקיצוניים ביותר.

זוהי חבלה באיחוד ירושלים, זוהי חבלה ב' פיתרון של שלום בין שני עמי הארץ.

כיוון ששר-הבטחון נוכח כאן, אני רוצה לומר שזוהי

אין זה רגיל שמשה דיין קורא קריאות-ביניים. עוד פחות רגיל הוא שהוא קם ונאום בכנסת כדי להשיב לאחד הנואמים, מבלי שיהיה חייב לעשות זאת.

השבוע עשה גם זאת וגם זאת — בגלל ה' נאום הבא, שנאם במסיגרת הוויכוח על פרשת צווי-הריתוק. ויכוח זה נתקיים לפי הצעת תו' פיק טובי מרק"ח, בהסכמת דיין.

בסיכום הוויכוח הצבענו, יחד עם מק"י, גם נגד הממשלה וגם נגד רק"ח.

דיין קונה כדים בשטחים המוחזקים

גם חבלה במעמדו של שר-הבטחון עצמו. אתמול ביקרתי בירושלים המזרחית. שררה שם אחירה כללית של דיכאון. שמעתי שם כי הערבים בירושלים מאמינים שאתה, שר הבטחון, בחרת אישית את משע-שרה החנויות. לפני עשרה

אורי אבנרי: אחלק את דברי לשני חלקים: אדבר על צווי ההגליה, כאילו רק"ח לא היתה קיימת, ואחר-כך אדבר על רק"ח, כאילו צווי ההגליה לא היו קיימים.

הנושא האמיתי של ויכוח זה איננו: האם חוקי-החירום מופעלים בצורה יותר טובה או פחות טובה. הנושא האמיתי הוא: עצם קיומם והפעלתם של חוקי-החירום הקולוניאליים של שלטון הדיכוי הבריטי, במדינת-ישראל הריבונית.

20 שנה אחרי קום מדינת-ישראל, אחרי מלחמת-שיחורר מפוארת נגד אותו שלטון בריטי, אנו מוצאים את עצמנו במצב שבו אנחנו משתמשים באותן תקנות-דיכוי קולוניאלי ליות. יותר מזה: אנחנו מגלים ומפעלים תקנות-דיכוי בריטיות, שאף הנציב העליון נמנע מלהפעילן ושכח על קיומן.

האם תיתכן עדיין חותכת יותר לפשיטת-הרגל של המדיניות, של המישטר, שזי כזי הנושה שהנחתה את ממשלות ישראל במשך עשרים שנה? ולכן זה יוביל? — לדרום-אפריקה? ל' רודזיה?

דיין מחבל בדיין

כבוד היושב-ראש, לפני שנל' ורבע שמענו הרצאות מבר' קות מפי שר-הבטחון, מר משה דיין, על הפאטנט המקורי החדש שהוא גילה. והשיטה היא: לתת לערבים בירושלים

הוא הדין לגבי השטחים המוחזקים. המימשל הצבאי הג' שם מישטר ליברלי יחסית, מישטר יותר ליברלי מכפי שהונגה ברוב מישטרי-הכיבוש בהיסטוריה. שר-הבטחון חשב, כנראה, שזה יכול להימשך בלי סוף. שהתנהגות ליב' רלית במישטר כיבוש יכולה לבוא במקום הסכם שיחליף את מישטר-הכיבוש בפיתרון מוסכם ובטוח.

אתה יודע כמוני...

הזהרנו את שר-הבטחון מועל כמה זי, פעם אחר פעם, שזוהי אשליה מוחלטת, שקיום ה' מישטר הליברלי הוא מעשה נכון — בתנאי שנמצא את הזמן למשאומתן רשמי, והשגת שלום רשמי עם העם הפלסטיני בשטחים.

שר-הבטחון דיין: מי המייצג אותי? פרט לחבר-הכנסת אבנרי, היש מישהו שמוכן לדבר ב' שמט?

אורי אבנרי: אני מעז להשיב לך, שר-הבטחון, שאתה יודע, כשם שאני יודע — ואין בהערכה זו אפילו ויכוח בינינו, אני חושב — מי מייצג את האוכלוסיה הפלסטינית בשטחים. זוהי חברה פטרי-ארכית, עם הנהגה מושרשת מאוד ומבוטסת מאוד. אני מעז לטעון — ואתה יכול להכחיש זאת — שאילו הצענו היום לאנשים אלה להרכיב הנהגה רש' מית, ואילו הצענו להנהגה זו הצעה סבירה ומתק' בלת על הדעת — סבורני שהדברים שאני דוגל בהם הם בגדר הצעה סבירה — היו אנשים אלה עושים שלום, אחרי הידברות מסוימת עם העולם הערבי. שמעתי מה שאמרת לפני שבוע, שהם רואים עצמם כחלק מהעולם הערבי. אני מסכים לכך במאה אחוז. הם מאמינים, ואני מאמין, שהצעה מסוג זה, לפית' רון הבטייה העומדת בינם לבינינו, יכולה להיעשות ב' ל' להינתק מן העולם הערבי.

פשיטת-רגל של התחכמות

שר-הבטחון, והממשלה כולה, לא שעו לאזהרות אלה. ה' מעשה הנבון של המימשל הצבאי הפך אצלם להתחכמות.

אתה נכשלת, מר דיין!

הם חשבו שמישטר-הכיבוש הליברלי יכול לפטור אותם מן הצורך להחליט החלטות, להכריע הכרעות, להציע פתרונות ולנקוט מדיניות יוזמה.

מה שקורה עכשיו בשטחים הוא פשיטת-הרגל של מדיניות ההתחכמות. הכיבוש הליב' רלי רחה את המשבר במשך שנה, אבל המשי' בר מתקרב, ואולי הוא כבר כאן.

(המשך בעמוד 20)

ימים טיילת שם ברחובות. הסתכלת בחנויות, והם מאמינים כי בחרת אישית בחנויות.

איזה מעמד זה יוצר לשר-הבטחון?

קריאה: ואתה מעביר זאת בנאמנות? אורי אבנרי: איני מעלה על הדעת לרבע אחד שזה נכון. אבל אני רוצה ששר-הבטחון, האחראי למעשים אלה, יידע למה הם מובילים, איזו אופירה הם יוצרים.

ובשטחים המוחזקים להתבשל במיץ שלהם, לעשות כאוות נפשם, לשבות ככל שירצו — מכיוון שהשבתות פוגעות רק בהם עצמם. שלטונות-הבטחון — כך נאמר — תפקידם הבלעדי הוא למנוע ולדכא התפרעויות אלימות.

זה היה לפני שנה ורבע. היום מצוה שר-הבטחון — באמ' צעת המפקד הצבאי — להפעיל בירושלים את תקנות' החירום הבריטיות הנשכחות, להענישה שרירותית של חנויות — כעונש פרטי על מעשה קולקטיבי של שביחה שקטה ובתל-אלימה.

דיין מגיב על האשמותינו קריאת ביניים

שלמה יעקב גרוס (אג"י, בחיכוח על חוק הרכושנים): ... מדיניות ליברלית משפיעה תמיד בכיוון חיובי... אורי אבנרי: זה נכון גם בשטח הדת' שלמה יעקב גרוס: על חוקי הקדוש' ברוך-הוא איננו בעלי-בתים...

רגל, בגלל אי-יכולותו להציע שלום לעם הפלסטיני. בתיאור מפורט ניסה להוכיח כי המצב בשטחים הוא בלי טוב, וכי ההנהגה הערבית משתפת פעולה עם ה' מימשל הצבאי, וכי כל ההתפרעויות וה' שביחות אינן אלא מעשי ידיהם של כמה צעירים חסרי-עורף.

על כך התפתח הדו-שיח הבא: אורי אבנרי: אם כן — למה הצוים הדראסטיים בירושלים. כבוד השר? למה הפקעת החנויות? משה דיין: היום אנו מדברים על צווי-הריתוק!

אורי אבנרי: אתה לא מדבר על זה, ואני לא מדבר על זה. משה דיין: אמרתי בדבריי: היה דיין בעניין זה בשבוע שעבר, ואני הערתי ב' עקבות כמה עובדות לא נכונות שנשמעו. אבל הדין הוא אודות צווי-הריתוק. והערתי שתי הערות אלו, האחת שמטילים עלינו את האשמה שלא עשינו שלום עם הציבור הפלסטיני שרוצה בזה — וזה לא נכון; והתיאור שמתארים, שהמצב הולך ורע בגדה — וגם זה איננו נכון: פשוט לא נכון.

מי דיבר אמת — דיין או אנחנו? מובן שלא נשאיר את דבריו של דיין ללא תשובה. נגיב עליהם השבוע, ב' נאום שלנו על החודעה המדינית של הממשלה — ונשתדל להוכיח כי לא אנחנו אמרנו אי-אמת.

מכת של פלסטינים, ואפילו פחות ממוסמ' כת, שהם רוצים לפרוש מירדן ולעשות איתנו שלום. להיפך, במידה שהיו הדגשות, ההדגשות היו אלה: אנחנו חלק מהעולם הערבי, קודם כל מירדן, וירדן היא אחת המדינות הערביות שנמצאת אתכם במסיגרת של הסכמי הפסקת-אש בגמר מלחמה, אבל מסיגרת השלום צריכה להיות משותפת לפחות לאותן מדינות המנהלות משאומתן עם ד"ר יארינג, קודם כל מצריים וירדן.

אין זה חשוב אם חברי-כנסת ישראלים יהודיים ואמרים פה שהפלסטינים רוצים בשלום נפרד. חשוב אם הפלסטינים מוכנים לכך, והם אינם מוכנים לכך.

לאחר מכן התווכח ארוכות עם טעני' תנו כי מדיניותו בשטחים פשטה את ה'

את דבריו בוויכוח על צווי-הריתוק, אמר משה דיין עוד בשבוע הקודם, ב' שלב הראשון של הוויכוח. הוא לא הת' כוונ לנאום שוב — עד שמע את נאו' מנו (ראה לעיל).

כבר באמצע הנאום שיסע אותנו ב' קריאת-ביניים, בניגוד גמור למינהגו. ל' אחר מכן קם ונאם נאום בלתי-צפוי, בו אמר, בין השאר:

משה דיין: ... אני רוצה לחזור לומר לכתובת של חברי-הכנסת אבנרי ואחרים, שהזכירו בדיון הזה את השלום עם ה' פלסטינים, שלפי מיטב ידיעתי הערבים ה' פלסטינים אינם רוצים, ככלל, לעשות שלום נפרד. מכל מקום, לא פנו לפי שעה — ואני מדגיש את הפיסקה הזאת — לפי שעה — לא פנו לכינון שלום נפרד מהשלום עם הארצות הערביות. ליתר דיוק, לפי שעה הם רואים את עצמם כאזרחים ירדניים, ולפי שעה הם לא פנו ולא אמרו שהם רוצים לנתק את עצמם מירדן, אלא כאשר הם מדברים אודות שלום הם מדברים אודות שלום בין ישראל לירדן, כשהם חלק מ' ירדן.

השאלה אינה לעשות שלום עם חברי-הכנסת תמיר ואבנרי. השאלה היא לעשות שלום אתם, וזה מה שהם אומרים. זה שיש חברי-כנסת יהודיים שאומרים שהפלסטינים מוכנים לעשות שלום בלי ירדן, זה ייצוג מופקפק מאד.

אורי אבנרי: האם זה הוצע להם, כבוד השר, אי-פעם?

משה דיין: דובר איתם, וזה מה שהם אמרו. כאשר חברי-הכנסת אבנרי דיבר לפני דקות ספורות, ושאלתי אותו בקריאת-ביניים, האם הפלסטינים רוצים לירות

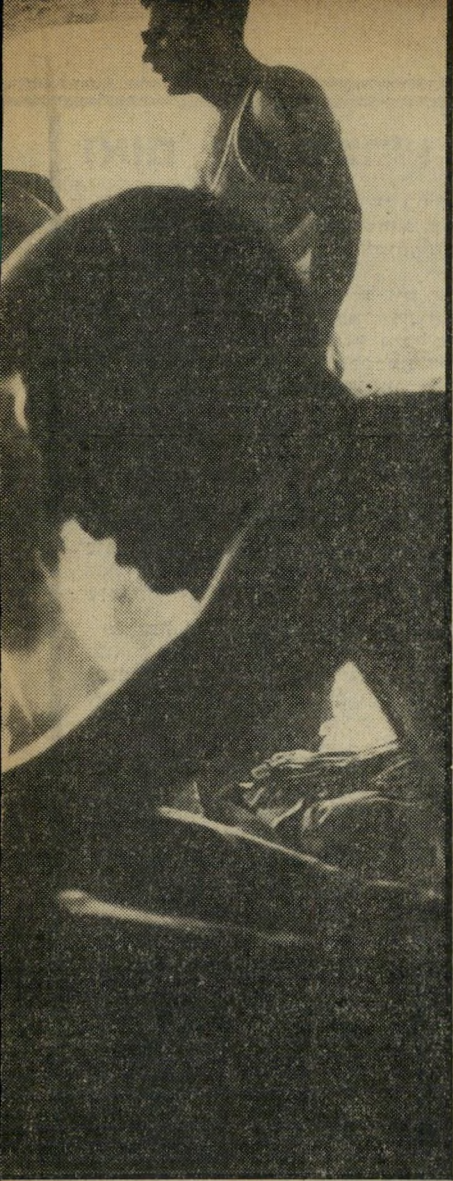
המאבק על התוספת לחיילים

לעיתים נראה כי עצם קיום סיעתנו יכול להביא להישג.

כשפירסמה הממשלה את החלטתה לבטל את התוספת, הניתנת לחיילי-החובה שתקופת שרותם הוארכה, מיהרנו להגיש הצעה דחופה לספרי-החיים, כדי לתבוע את ביטול ההחלטה. על צעדנו זה הודענו ב' הרחבה בעיתונות.

בעיקבותינו הגישו שתי סיעות אחרות הצעות דומות. נשיאות הכנסת לא הכירה בדחיפות ההצעות, וכך לא עלה העניין לדיון. אך במפלגת-העבודה היתה תפיסה. מישחו אמר: "מדוע לתת נשק כזה לאורי אבנרי?"

התוצאה: למחרת היום נמסר כי התוספת תימשך עד לסוף שנת' הכספים הנוכחית (סוף חודש מרס), ואז ישקלו אם להמשיך בתוספת גם בשנה הבאה.

במדינה

(המשך מעמוד 11)

המציף את הארץ, עכשיו אני רואה אותך ומתחיל להאמין שיש לנו עוד סיכוי להתגבר על גל עכור זה."

אלחנן בלומנטל (23) סטודנט לפסיכולוגיה, שחילק כרוזים של ועד הסטודנטים לביטחון ע"י שלום ליד בניין המינהלה באוניברסיטה בירושלים, חיך אל האיש שחלק לו מחמאה זו.

סטודנטים המחלקים כרוזים למיניהם הם תופעה שיגרתית בקמפוס הירושלמי, אך אלחנן היה סטודנט חובש כיפה, שהפיץ כרוזים, הנוגדים את דעת רוב חובשי הכיפות, חסידה הסיפוח.

הוא לא היה יחיד. באסיפה של הוועד שהתקיימה השבוע נוכח מיספר לא מבוטל של בעליהכיפות הסרוגות. אחת הסטודנטיות לא התאפקה, שאלה את חבריה הוועד הדתי יוסף לוי (22): "איך זה שאתם דתיים ולא מאמינים בהבטחת אלוהים לאברהם? מדוע אתם לא בתנועת הסיפוח?"

יוסף, הלומד פסיכולוגיה ופילוסופיה, היה שוב בקול שקול ובוחן: "הטענות הדתיות הם אחד הקלפים החזקים של התנועה למען איי השלום, הקשר הברור אצלם בין גבור לוח ובין תפיסה דתית של מדינה, רחוק ממני. מדינת ישראל היא לא מדינה יהודית, חוקיה אינם חוקי התורה, רבים מן האידאולוגים של איי השלום אינם דתיים. אפילו אם קיימת מצוה כיבוש הארץ (ואני מסופק בזאת) אין להם כל זכות לבחור את המצוה הנראית להם ולקיימן, ולהנהיג את שאר המצוות."

נגד הירושלמי. המשיך יוסף בלהט: "נניח שכיבוש א"י מנהר פרת עד נהר מצרים זוהי מיצוה מן התורה. ההיסטוריה מוכיחה שמיצוה זו לא היתה כה חשובה בעיני היהודים שום סיכון למען הקמת מדינה, הם רק קיוו תמיד לחזור.

דבר נוסף, אם אני יודע שלמען קיום מיצוה זו אני חייב לגרש ולגשל אנשים מבתי, אצויה להיענש ע"י בורא עולם ולא לקיים מיצוה זו."

באותה אסיפה הועלו כמה הצעות פעולה. אחד המשתתפים הציע לעשות צעד תעמולה, לצאת ברשימת בחירות לכנסת. הועלה גם הצעה לשינוי דמות הוועד, שנוצר במחאה נגד התנועה למען איי השלום, ולפוזב לגוף עצמאי ולא אקסקלוסיבי למרצים וסטודנטים בלבד.

רפואה

מאז הגיע

לישראל

מאז צה דון הגיע לישראל בצורת נגיף של שפעת הנקרא על שמו והידוע גם בשם נזע 1968 — הונגקונג, א. 2.

התופעות הן אותן התופעות כמו בכל מניפות השפעת הקדומות: הצטננות, גולת, חום, כאבי גרון וליחה בכלייהנשימה. יש רק הבדל אחד: אמצעי החיסון המקובלים אינם יעילים נגדו. ברחבי העולם המערבי, בו כבר שטפה שפעת מאז במימדים רציניים, עוסקים עתה בייצור מוגבר של תרופות חיסון נגד הנגיף החדש. התרכיב נמצא בתהליכי ייצור, אך הגיעו ממנו לישראל רק כמויות קטנות, המספיקות לחיסון 20 אלף תושבים בלבד.

בהיעדר התרכיב החדש המליץ משרד הבריאות ללישכות הבריאות המחוזיות לחסן את האוכלוסייה באמצעות התרכיבים המצויים בשוק. לעזור זה לא יעזור, אבל לפחות לא יזיק.

הזקוקים לחיסון הן רק קבוצות אוכלוסיות שלגביהן קיימת סכנה מוחשית: חולי לב, חולי ריאה, חולי סכרת וכן מאישומים בבתי חולים מעל לגיל 65.

לא מומלץ לצעירים. יחד עם המלצות החיסון פורסם משרד הבריאות גם את מימצאיו של סקר שנערך לגבי התנהגות הציבור ועמדותיו לגבי החיסון נגד שפעת. הממצאים העיקריים: הידיעות בעיתונות על הסכנות הצפויות ממניפות השפעת הן מופרזות, גורמות לבהלה בחלקי הציבור שונים. יש לנקוט בפעולת הסברה שתודיע כי החיסון נגד שפעת נועד רק לאנשים הנמצאים בקבוצות סיכון.

"החיסון" קובע משרד הבריאות, "לא מומלץ לאנשים צעירים ובריאים". הוא (המשך בעמוד 18)

החבלנים

בין צה"ל וחוסין

בדיקת הנשק

לפני צאתם לפעולה בוזקים החבלנים את כליהם — רובי יסער רוסיים מדגם קלצ'ניקוב. לדברי אנשי חזית השיחור הפלסטינית הם מקבלים את נשקם באמצעות בדואים המבריחים אותם דרך סיני.

במערב בגולן

היריות ורעמי ההתפוצצויות שהיידו השבוע בחוצות רבת-עמון, בי שחיילי הבדואים של המלך חוסיין טיהרו את בירתו מקיני אירגוני החבלה שבה, הפתיעו לא רק את החבלנים.

בניגוד לכל ההנחות המוקדמות לא היו אלה אירגוני החבלה שיוזמו מרי מזויין נגד המלך הקטן. בשעה שמעמדו נראה מעורער וכיסאו כנתון בסכנת התמוטטות, נטל חורסין את היוזמה לידי, לא היסס להשתמש בכוח, להרוג ולאסור חבלנים, כדי להטיל את מרותו על האירגונים שסיכנו את מלכותו. בעשותו זאת, ניצל חוסיין שעת-כושר מדינית.

לפחות לגבי נושא אחד קיים עתה שיתוף-פעולה הדוק בין מצרים וישראל. המגמה המשותפת: לקיים את מישטרו של המלך חוסיין בעבר-הירדן.

ממשלת הליכוד-הלאומי, שאינה מעודדת שום התערבות לאומית פלסטינית משני עברי הירדן, פועלת מתוך כמה מניעים:

● אין היא רוצה להתגרות בארצות-הברית, התומכת בחוסיין.

אין היא מעוניינת כי מעבר לירדן תקום ממשלה של אל-פתח, מישטר נאצריסטי או ממשלה פרז-סורית.

להתנגדות ישראלית זו יש מישקל רב. כי כל אדם במרחב מאמין כי ברגע שיפול מישטרו של המלך, תפלוש ישראל לעבר-הירדן, בטענה שהפסקת-האש אינה חלה על מישטר חדש. פחד זה די בו כדי להרתיע רבים משונאי המלך.

★ ★ ★

כסף במקום מהפכה

האינטרס המצרי גלוי פחות, אך יש לו השפעה רבה עוד יותר.

אין דבר שגמאל עבד-אל-נאצר רוצה בו פחות, כיום, מאשר מהפכה שתביא את חסידיה לשלטון בעמאן. המניעים שלו:

● מהפכה כזו עלולה להביא לפלישה ישראלית, ואז יאשימו אותו בכך שגרם לכיבוש נתח נוסף של אדמה ערבית בידי האויב הציוני.

● אם ישלטו אנשיו בעבר-הירדן,

במערב הירדן
תמונה זו צולמה ל־דברי העיתונאים האיטלקיים, לאחר חציית הירדן. נראה בה חבלן הרץ לתפוס מסתור.

חיותות! הסביר אבו לילה, פוליטרוק הק' בוצה. כלפי חוץ נגד האויב הישראלי, וכלפי פנים נגד הריאקציה הערבית. תקוותנו היא לא המלך אלא התושבים. אנו נמצאים בתנועה מתמדת ובאים במגע עם הפאלחים והבדואים כדי להכין את המהפכה מלב ליבם של עמִיערב.

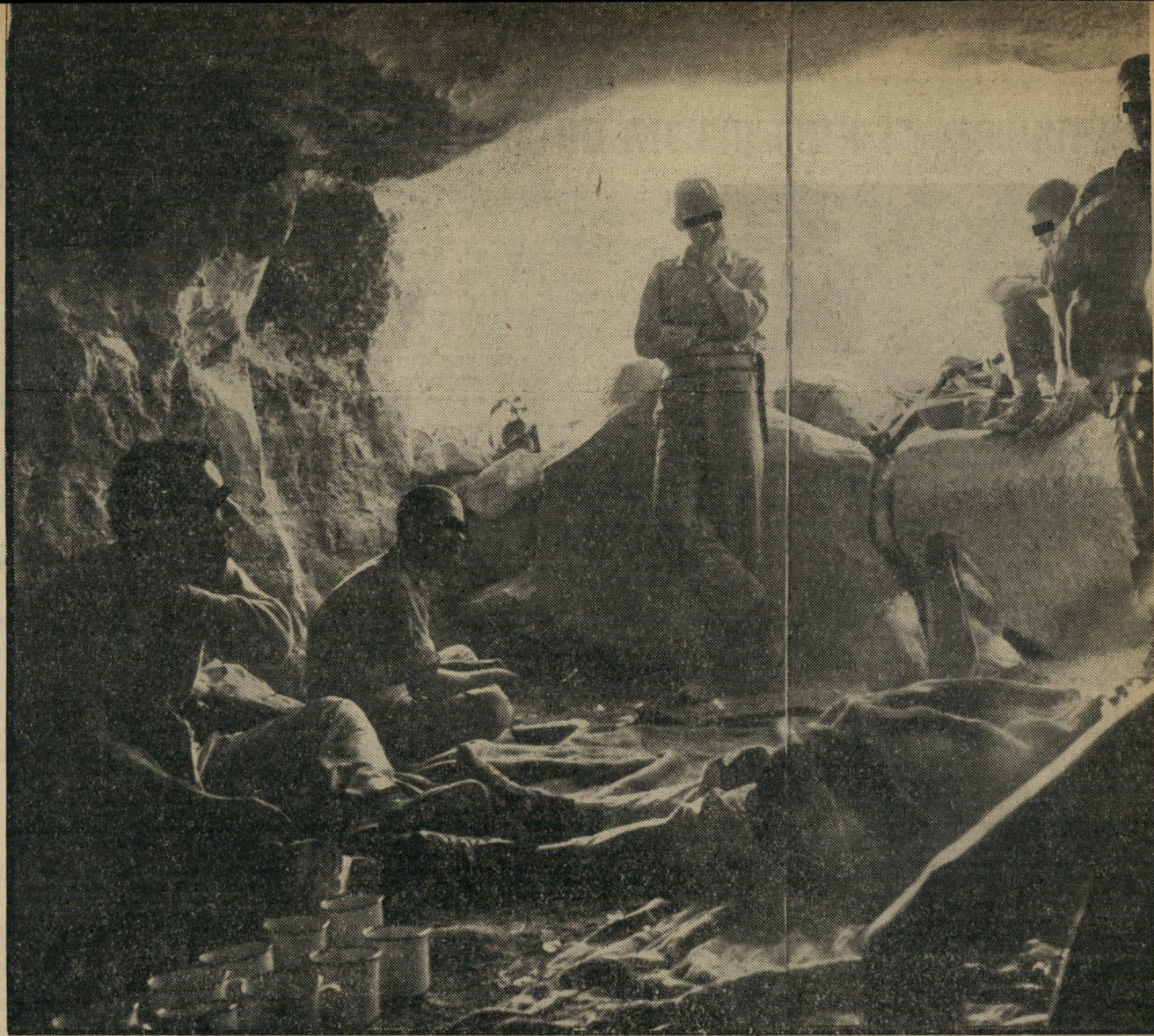
האנשים עצמם עברו בירדן ממחבוא ל־מחבוא כשהם נושאים עימם, נוסף לכל־נישקם, גם ספריית־שדה הכוללת את יצירותיהם של לנין, מאו, דברה, צ'ה גמחרה וטרוצקי. יום יום הם עורכים שעה של קריאה בציבור שבִּעִקבותיה נערך דיון פו־ליטי.

עברנו עימם את האימונים. אלה הם בערי קר אימונים פסיכולוגיים. בימים הראשונים חייב איש הגרילה החדש לישון אך ורק על שפת הירדן, בתחילה בצד הירדני ואחר־כך בצד הישראלי. לאחר־מכן עליו לערוך מסעות רגליים למרחק 15 ק"מ בשטח ה־אויב. רק אחר־כך מתחילים אימוני־החבלה. רק כשאיש הגרילה עבר בהצלחה את ה־אימונים בכל השלבים הוא נחשב ככשר ל־הצטרף למיבצעים של ממש: מארב או התי־קפתתע על הצד הישראלי. אבל לפני כל פעולה נערכות הכנות רבות, כמו אלה ה־מתוארות בתמונות.

„זוהי שיטה הנושאת פירות“, אמר אבו־נידל, המפקד הצבאי של החוליה. „זהו מאבק ארוך. לעת עתה מסוכסכים החבלנים בינם לבין עצמם ועם הממשלות שבארצו־תיהן הם פועלים. אך יום יבוא וכל הער־בים יהיו לצידנו.“

החוליה חוזרת
חוליית החבלנים חוזרת לבסיסה שבירדן. לאחר ששהתה בישראל. התמונה צולמה על־ידי צלם איטלקי שנילוהה אל החוליה. לדבריה, בוצעה חזרת החבלנים לישראל הפעם למטרת אימונים בלבד.

הירדני, מתכננת החוליה את המיבצע

— בודדה את החבלנים, וכך עלה בידי המלך להתגבר עליהם ולהכריחם להסכים לפשרה שתקיים את מישטרו.

★ ★ ★

לנין, מאו וטרוצקי

איך רואים החבלנים הערביים הפוע־לים בירדן את משטרו של חוסיין, ומ־דוע רואה בהם חוסיין סכנה לעצמו? תשובה על כך יכלו לתת שני עיתונאים איטלקיים, באוסטי ביאקונה וטוני איטלו, ששהו במשך חודש ימים בירדן במחיצתה של יחידת־חבלנים, השייכת לחזית השיחרור הפלסטינית (ג'תפ). מדווחים השניים:

אנשי הקומנדו הם קבוצה בינלאומית המונה 18 איש — 9 פלסטינים, 4 עיראקים, 5 סורים. הם חיים במיסגרת זו ללא גיגונים של הירארכיה צבאית, בפיקודו של צוות ה־מורכב ממפקד־צבאי ופוליטרוק. החזית מגדירה את עצמה כתנועה מאר־כסיסטית־לניניסטית. „אנו לוחמים בשתי

תמונתו של מאו
נראית בידי מפקד חוליית החבלנים כשהיא מודפסת על מישנתו של מאו בערבית. מדי יום משננים החבלנים במשך שעה פרקים מכיתבי מהפכנים. פניו של החבלן הושחרו כדי למנוע זיהוי.

מות כיום למצריים סכומים גדולים כדי לפצותה על אובדן ההכנסות של תעלת־סואץ.

כל הסיבות האלה הניעו את עבדאל־נאצר לתת הוראות תקיפות לחסידיו ב־ירדן: לא להאריך בשום מהסכה נגד חו־סיין, לפי שעה.

הוראה זו — יחד עם האיום הישראלי

יעמוד בפני אותה ברירה המטרידה כיום את המלך חוסיין: לחסל את פעולות־ה־חבלה, ולהיראות כבוגד בעניין הפלסטיני — או לתת גיבוי לחבלנים, ולהסתכן ב־מלחמה עם ישראל.

● מהפכה נאצריסטית בירדן תפר את השלום הפנים־ערבי ותקלקל את היחסים בין מצריים לבין סעודיה וכוויית, המשל־

..הוא נואך עם מזכירות קטנות!" מאשימה אותו

שלישית, שמנה ביותר, כך שכל המשכורות מסתכמות במוצק שנת של 7000 ל"י לחודש.

ומה הוא עושה עם סכומי הכסף הגדולים הללו? גם אחרי שהוא קונה פרוות-מינק לידיותיו ולמזכירותיו, גם אחרי שהוא מחלק תכשיטים על ימין ועל שמאל, נשארים בידיו אלפי לירות, ובהם, במשך השנים, הוא קנה דירה בבית השייך לתזמורת הפילהרמונית, ברחוב דההאז מספר 6. דירה שהוצר בה בשישים אלף לירות.

נוסף לזה הוא רכש לפני חצי שנה דירה נוספת, שנבנתה באופן פרטי על-ידי סולל בונה, ונקנתה על ידיו בסכום של שמונים אלף לירות. וכיוון שהוא פחד שאשתו תעקל את הדירה, הוא רשם אותה על שם אחותו, היושבת בארצות-הברית. יש לו עוד שלושה מיגרשים בשווי של שלוש מאות אלף לירות ליד בית-ההארה של התזמורת ברמת-אביב, שנרכשו עם עוד שני נגנים, וחלקו בהם 100 אלף ל"י ועוד מכונת ווקסוול, ועוד דירה בת שני חדרים בדוכס בשווייץ, עיירת הנופש האלגנטית לעשירים, וחוף מזה יש לו חשבונות-בנקים, ליד אותה דירה, ועוד חשבונות בנקים במקומות אחרים.

★ ★ ★

חופשה — ללא תשלום

כל לפני חצי שנה, צבי הפטל נפגש אז במלון דן עם זאב נודל, אחיה של אשתו, חיה הפטל, ואמר לו: "אני רוצה להתגרש מאחותך. אני רוצה שהיא תעזוב את הדירה שלנו ברחוב דההאז. הדירה רשומה על שמי, אני רוצה שהיא תשכור לעצמה חדר, ושתדאג לעצמה".

הוא לא אמר אף מילה אחת בקשר לדמי-מונח ובקשר לחלוקת הרכוש, שאותו דאג במשך השנים לרשום כולו על שמו. האח שמע את הדברים הללו ואמר לו: "בכבוד, תיקח לך עורך-דין, ואנחנו ננהל את המשך השיחה באמצעותו".

צבי הפטל לא לקח עורך-דין. תחת זאת הוא לקח את ידידתו הנוכחית, ונסע איתה לסילון בן חמישה חודשים בחוף-לארץ. עורך-הדין של האשה ניסה לעקל את משכורתו של הבעל, אבל בתזמורת טענו שהוא יצא לחופשה ללא תשלום, ואין לו משכורת.

כשהוא חזר, הוא סיפר לעיתונאים שהיה חמישה חודשים בחוף-לארץ, והכין את סיור התזמורת ליוני 1969. לזה לא קוראים חופשה ללא-תשלום, ועורך-הדין של האשה

ראשיתה של קאריירה צבי הפטל (עומד) לפני שהפך למנהלה של התזמורת הפילהרמונית. כאן הוא נראה בעת שהיה כנר בתזמורת ריקודים שניגנה בקפה פיליץ, במשכורת של 10 ל"י לחודש.

"אני פירנסתי אותו!" טוענת חיה, אשתו של צבי הפטל, הנראית בתמונה כשהיא מנגנת בסקסופון, בימים שבעלה היה כנר בפיליץ, לדבריה הרחיבה באותה תקופה פי שמונה יותר מאשר בעלה.

היא תנסה להוכיח, באמצעות עורך-הדין צבי פוגרוק, שהתזמורת מסייעת לבעלה לי העלים את הכנסותיו האמיתיות.

צבי הפטל טוען שאין הוא יכול ל-שלם לאשתו דמי-מונח, משום שהוא מרוויח, בסך הכל, אלפיים לירות לחודש,

רמשך שנים כיסה צבי הפטל, הכנר הראשון ומנהלה של התזמורת הפילהרמונית, את אשתו חיה בפרוות-מינק, בתכשיטי-טייהלומים, בטבעות-זהב, בעגילים. היא התרגלה לחיי-פאר, לפגישות עם גדולי המדינה, לארוחות-ערב מפוארות. והנה יום אחי,

נשיקה לאשה המיליונר האמריקאי פרדו נקרא היכל התרבות, בחבר הפטל, המנגן בתזמורת הפילהרמונית ככנר ראשון, הוא

אף גילה (55), בעלת גוף יפה ועיניים בוערות, שהכעס המותן מכסה על הצער האוכל אותו. היא נולדה בסרביה, ולמרות שהיו לה עוד שבעה אחים, וא לא פירנס אותם בשפע רב בעזרת המאפיה שהיתה לו — למ כל זה, כשנתגלו בה כישרונות מוסיקאליים, היא הלכה ל

כך. ההרבה צה"י

סרבטוריום בחיפה, והיא למדה שם שנתיים נגינה בכינור. ★ ★ ★

"הוא חי על חשבונות" ה היה בשנת 1938. היה לה שם מורה מצויין. צעיר. נ כשהוא ניגן קטעים בכינור, התעופפה נשמתה. הוא ניבא עתיד גדול. הוא ניחש שבכאן היום היא תינשא לכנר מפור

ינסה להוכיח שהוא קיבל משכורת במשך כל הזמן הזה, וכיוון שהתזמורת נתונה כולה למרותו הבלעדית, הוא דאג שי-המשכורת תועלם מהאשה.

האשה, האשה... מי זאת האשה הזאת? היא בכלל לא נראית כדמות של לוחמת אכזרית. היא נראית כמו אשה נאה, על

מהן חלק ניכר הולך להוצאות-ייצוג. האשה תנסה להוכיח שהכנר הראשון, שהוא גם ה-מנהל-האדמיניסטרטיבי של התזמורת הפילהרמונית בישראל, מקבל את פחות מאשר שלוש משכורות שלמות ושמונות, האחת בתור נגן ראשון של התזמורת, השניה בתור מנהל-התזמורת, ונוסף לזה, משכורת-ייצוג

וצמרת-המישטר בארץ, כשרבים נזקקו לחסדיהם כדי להשתתף בא-החברתיים סביב מופעי התזמורת. וכיום "אני לא רוצה שהוא יזרז בלי כלום לאביס. זה קצת יותר מדי" — טוענת אשתו בהוסי

היה וצבי הפטל (רביעית וחמישי מש-מאל) כשמציגים האחד יגאל אלון (שני משמאל) ומצידם השני סוזי ואבא אבן. בני הזוג היו מארחי החברה-הגבוהה

דיסהרמוניה בפילהרמונית

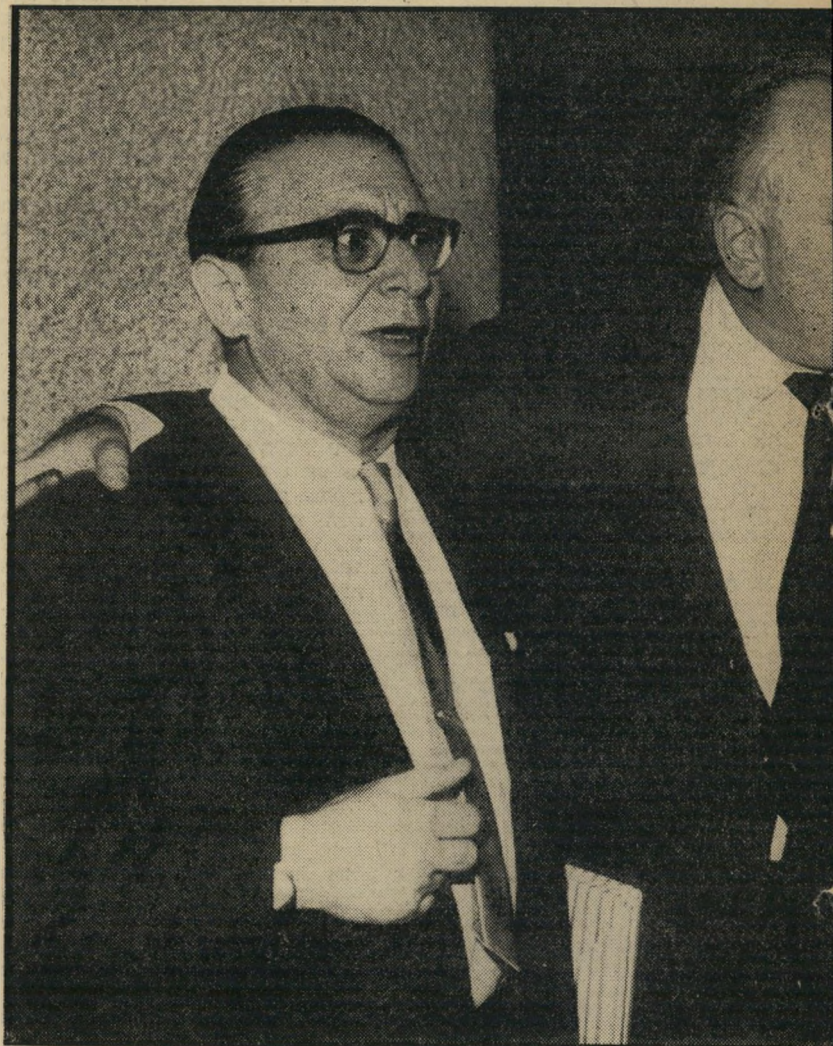
לאחר עשרים ותשע שנות נשואין, כשהיא הגיעה כבר לגיל חמישים וחמש והפכה לי סבתא, הוא אמר לה שהוא לא רוצה בה. "אני רוצה נשים", הוא אמר לאחיה. "אם למנצח ידוע מותר להתעסק עם גברים, ו-אנשים לא רואים בזה פגם, וממשיכים ל-כבד אותו, אז מותר לי לאהוב נשים. מה רע בזה?"

במשך שנים חיכתה לו לילה-לילה, כשהיה מאחר בנשף, עם ארוחת-ערב חמה. היא למדה להתאים את עצמה לכל השגעונות שלו. כשהיה נתקף בהתקפות-הזעם שלו היתה היא היחידה שידעה איך להרגיע אותו. היא עזבה את כל עיסוקיה האחרים, והקדיש שה את עצמה לבעלה ולקאריירה שלו בלי בד.

★ ★ ★

צילולים ומצדדים כשיו הוא הודיע לה שאינו רוצה בה. הוא רוצה חופש. "אבל אני לא מסכי-מה" היא אומרת, "אחרי כל הצרות שהוא עשה לי, אני לא מוכנה שהוא יזרוק אותי בלי כלום לאביס. זה קצת יותר מדי" והיא החליטה להשיב מלחמה שער. ו-המלחמה שלה תהיה עזה וקשה, וכל ה-תזמורת תיגרר לתוכה. היא לא תדע פשרות. היא איבדה את כל מה שיש לה, ולא איכפת לה שזה יקרה גם לאחרים. בבית המשפט

של מנהל התזמורת הפילהרמונית - "היא רוצה להחזיק אותי בכוח!" עונה הבעל

מאן, שעל שמו של התזמורת ומנהל העסקים של המוסד התרבותי הגדול ביותר במדינה, חיה וצבי הפטל. אחרי 27 שנות נשואים משותפות, הוא עומד עתה להתגרש מאשתו, מעשה גם הבוס בפרשת גירושין סנסציונית. "מה רע בזה לאהוב נשים", הוא אומר.

ואכן, ב־1940 היא נישאה לו, והפכה לגברת הפטל. הוא היה אז האחרון מבין הנגנים הראשונים בתזמורת, והרוויח עשר לירות לחודש. אבל היא האמינה בו. היא ידעה

שהוא עתיד להיות כנר מפורסם. כשהוא היה יושב בבית ועושה תרגילים, היא היתה הולכת לקפה פילץ, מנגנת שם בפני קהל, ושרה, ומרוויחה שמונים לירות לחודש, ומפרנסת את המשפחה.

אחרי כן הם נסעו ללונדון, לנגן בקייטנות הס, וכשהם חזרו היא היתה כבר בהריון. "הוא לא רצה ילד", היא מספרת, "הוא אמר שזה יקלקל לו את השקט, הוא לא יוכל לנגן. אבל אשה מוכרחה ילד. אפילו אם היא מנגנת בכינור ועובדת קשה."

הילד לא נולד. הוא מת בזמן הלידה, ו-חיה הפטל הבינה שהיא יכולה להיות או אשה ואמא, או מנגנת כינור, הרצה ממקום למקום, מבית קפה לבית קפה. היא החליטה להיות אשה ואמא, והפסיקה לעבוד. ל-אחרי מכן נולדו לה שתי בנותיה.

היא היתה מאושרת. הקאריירה של בעלה התקדמה, המשכורת של עשר הלירות ל-חודש הלכה וגדלה. המקום שלו בתזמורת הפך יותר ויותר מכובד, ומדי פעם, כשהוא היה חוזר מסיורי הארוכים בחוץ-לארץ, הוא היה מביא לה פרווה יקרה, יהלומים, מתנות בעלות-ערך.

קוקטייל נוצצות, עם פול פרוזיקסאטי, קטי אפ. כל מיני אנשים, ששיפתם הגדולה היתה להתחכך בגדולי המוסיקה, חיוור אחריה, ניסו להתקרב אליה, להביא אותה לכך שתזמין אותם פעם לביתה. והיא חיה בהתאם. בבית מפואר, עם שמלות יקרות. היא היתה מדברת בחופש שיות רבה עם נשיא המדינה, עם שרים. היא היתה אשת-חברה עשירה ומאושרת.

★ ★ ★ "בעלך מתעסק עם אשתי..."

עוד שיום אחד, זה היה לפני ארבע עשרה וחצי שנה, לפנות ערב דפק מישורו בדלת, ומאז אותה דפיקה התהפך עליה עולמה.

זה היה בעלה של המזכירה הראשונה של התזמורת. צבי נח באותה שעה בחדר המיטות, ואשתי התכוננה להיכנס לאמבטיה. היא הכניסה את האורח הלא-קרוא ל-סלון, וחיכתה שיאמר מהר את מה שיש לו להגיד, כדי שתוכל לחזור לעיסוקיה. הם עמדו לצאת באותו ערב, והיא לא רצתה להפסיד מהזמן היקר שנועד לבחירת התלבושת והאיפור.

"אני רוצה להגיד לך", גימגם אותו איש לאחר הרבה הקדמות, "שבעלך מתעסק עם אשתי". האמבטיה, היציאה בערב, ה-איפור, הכל נשכח ממנה. "הרגשתי שהעולם חרב עלי", היא מספרת, "עד אז נתתי לו הכל, וחשבתי שלא חסר לי כלום. לא חשדתי בו. הוא היה עצמאי. הוא עשה מה שהוא רצה, אבל חשבתי שדברים כאלה, ברוך-השם, אין אצלי."

היא לא ידעה מה קורה לה. היא נכנסה לחדר השינה, שם הוא נימגם לו בשקט, והעיפה לו כמה סטירות-לחי חזקות. הוא נבהל, לא הבין מה קורה, ותפס אגרסל שהיה מונח ליד המיטה, וניסה להעיף אותו על ראשה. הבעל של המזכירה, שהיה נדהם וירגש, הפריד ביניהם.

★ ★ ★ מכות למזכירה

היא החליטה להיפרד ממנו. אבל הי-כל בעל הסביר לה שהוא לא אשם, שהוא

ידעה עברית. בקושי דיברה אנגלית וצרפית, שלחו אותה לבית-ספר קדימה ללמוד, ומה פתאום לקחו מזכירה לסיור בארה"ב ובמזרח הרחוק? כשהיא חזרה, היא העבירה לי ארנק מקרוקודיל שחור. אבל שמתילב שהיא עצמה מסתובבת עם פרוות-מינק. אחרי כן נודע לי שהיא לא נסעה בתור מזכירה, אלא בתור מאהבת שלו. על חשבון התזמורת כמובן. הוא השיג מהתזמורת כל מה שרצה.

היא לא היססה הרבה. כל הראגה של הי-מים האחרונים, הלילות הארוכים שעברו עליה בחשדות וחשיונים ומחשבות, הפכו פתאום לזעם נורא. היא רצתה למשרדי ה-תזמורת, תפסה את המזכירה והתחילה להכות אותה.

"כהן, כהן", התחילה המזכירה לצעוק, והאשה ענתה לה ששום כהן לא יעזור. "את תעופי אצלי כמו המזכירה הקודמת", היא צעקה עליה ואחרי זה לקחה את ה-מכונית של בעלה ויילתה איתה על עמוד.

★ ★ ★ "עם כל המזכירות!"

פרשה זו הסתיימה בפיטורי אותה מזכירה, אבל האשה כבר לא שבה ל- (המשך בעמוד 18)

חיבוק לגברת צבי הפטל מחבק את גלינה וישנבסקיה, כשליציה המנצח זינגר. לטענת אשתו של הפטל, ניהל בעלה רומנים עם פסי-דות ועובדות התזמורת, לקח אחדות מהן אף לטיולים לחו"ל. היתה לו הצלחה, היא טוענת.

במדינה

(המשך מעמוד 14)
עלול אפילו להיות מסוכן לאותם אנשים
שהם אלרגים לביצים.

תעלומות

מה זו

עבירה פלילית?

להיפצע מיריות אפשר לא רק בביקעת-
הירדן או על גדת תעלת-סואץ, אלא גם ב-
רחוב בול בתל-אביב. בכך נזכרה נאווה
עמרם (19), מאפרת תל-אביבית ממוצא אינ-
דונאי, שצעדה בחד מימי חודש ספטמבר
ברחוב בול לכיוון רחוב דינגוף. "לפתע
שמעתי קול נפץ מזור", סיפרה נאווה, "ו-
הרגשתי משהו חם ברגל".
היא גילתה במנסיה חור קטן בחלק הי-
עליון של ירכה הימני. בתחנת מנדודי-
אדום היפנו אותה לבית-החולים הדסה, שם
בדק אותה הדי"ר צייטלין, ששלח אותה ל-
צילומי-רנטגן. בתום הבדיקה ציין הדי"ר
צייטלין בדו"ח הרפואי שלו את מימצאיו:
"קליע בחלקות הירכיים בצד הפנימי של
הירך העליון".
בפני נאווה הועמדה הבכירה: ניתוח או
השארת הקליע ברגלה. היא העדיפה טיפול
אנטי-ביוטי והשארת הקליע ברגל, כדי שלא
תיווצר צלקת מכוערת.

עמרם ירד מקום הפגיעה
קליע או רסיס?

חודש לאחר שנפתחה החקירה המשטרתית
קיבלה נאווה הודעה לביתה מהמשטרה, בה
נאמר: הנדון: תלונתך נגד אלמוני. תלונתך
נבדקה והמעשה שעליו התלוננת אינו מהווה
עבירה פלילית.
"הם השתגעו או מה?" נדהמה נאווה.
"בחורה הולכת ברחוב, יורים בה ברגל וזה
לא עבירה פלילית? אז מה כן עבירה פלי-
לית?"

למשטרה היתה גירסה אחרת. סמל מש-
טרה יצא למקום התקרית, חקר את השכנים
ואת ילדי גן-הילדים הנמצא סמוך למקום.
חקירתו העלתה שאיש מהשכנים לא שמע
קול ירייה וכן אין לאף אחד מהמתגוררים
בסביבה כל-יזשק כלשהו.

בדו"ח שקיבלה המשטרה מדי"ר צייטלין
נאמר כי נמצא רסיס בירכה של נאווה ולא
קליע. החוקר הגיע למסקנה כי כנראה הוטו
רסיס-מתכת מהכביש מסיבה כלשהי ופגע
בנאווה.

"אילו לא הייתי מפתחת ללכת עכשיו ל-
ניתוח", אמרה נאווה, "הייתי מראה להם
שזה קליע שפגע בי, ולא רסיס. אם זה היה
משהו אחר, זה היה צריך להיות בעל הדף
חזק כדי שיחזירו לי דרך המכססים".
הדי"ר צייטלין עצמו לא יכול היה להס-
ביר מדוע בדו"ח אחד ציין כי קליע פגע
בנאווה בעוד שבדו"ח שני טען כי זה רסיס.
"פשוט אינני יודע את ההבדל בין זה לזה",
אמר.

"כן הרבצתי לו"

(המשך מעמוד 17)

שלוותה הקדומת. כל פעם שבעלה היה יוצא
מהבית, היא שאלה את עצמה לאן הוא
הולך. כשהוא היה חוזר מאוחר היא היתה
בטוחה שזו שוב איזו מזכירה. היא לא
נתנה לו מנוח, ולה עצמה לא היה מנוח.
אחר-כך זה בא שוב, אבל היא כבר
ציפתה לזה. אחת המזכירות של התזמורת,
בחורה יפהפיה, נשואה, צילצלה אליה ו-
אמרה לה: "תדעי לך שבעלך מתעסק עם
כל המזכירות שלנו".

היו שוב סקנדלים, מריבות, ושוב היו
צריכים לפטר מזכירה. החיים הפכו בלתי-
נסבלים. האשה חשדה בכל צילצול טלפון,
בכל פגישת-עסקים. הבעל התלונן בפני
משפחתה שהיא סובלת משגעון-רדיפה, שי-
היא חושבת שכל המזכירות במדינה רוד-
פות אחריה. הוא לא הבין מאיפה זה בא לה.
אז, אשה אחת לא תוכל לסבול
אותו, היא מתנחמת היום, "הוא איש
קשה. הוא מפונק. הוא חושב שהכל מגיע
לו. בבית הוא מקבל מדי פעם התקפות
עצבים, ומתחיל לצעוק, ולגשוש את ידי. מ-
בתזמורת הוא עושה מה שהוא רוצה. מ-
שנת 1948 הוא שם האיש היחיד המהמים
אמנים, ומחליט כמה לשלם להם. הכל.
פעם הם ניסו לשבור את הדיקטטורה שלו
ולשלוח מישהו אחר, אבל האמנים לא רצו
לדבר איתו בכלל. מה שחשוב לו, זה
להיראות צעיר. כבר חצי שנה הוא צובע
את השערות שלו. הוא משחק טניס. הוא
דואג לא להשמין, הוא פוחד להזקין".

"אבל הוא איש חזק", היא נזכרת קצת
בשנאה, קצת בגעגועים. "אין דבר שהוא
רוצה ולא משיג. הוא לא טורח אפילו
להתאמן בשביל התזמורת. הוא לא מופיע
עם סתם מנצחים. הוא מופיע רק כשארטרור
רובינשטיין מנצח, או מישהו כזה. כשמצלי-
מים בטלויזיה".

לפני חצי שנה בערך הוא נסע לחוץ-
לארץ, בחברתה של ילדתו החדשה, רחל
ליפשיץ. "כל פעם שהוא נוסע לחוץ-
לארץ", מספרת אשתו, "הוא מקבל אלף
חמש מאות דולר בשביל המלחה שלו. זה
במקום אשתי, הוא מסביר, ומשלמים לו".
הוא הכיר את רחל ליפשיץ באחת הי-
פגישות, בחיפה, עם האגודה של ידידי-
התזמורת. היא אחת הפעילות שם. היא כבר
בת ארבעים ושבע. יש לה בן שלמד באוני-
ברסיטה, אבל היא התגרשה מבעלה, והיתה
מוכנה לעשות הכל למען הידור החשי-
במשך ארבע-עשרה שנים ניסתה חיה
הפסל להתזרר לעצמה את בעלה, ועכשיו
כשהיא כבר לא יכולה להילחם עליו, היא
החליטה להילחם נגדו, והתזמורת הפילה-
מונית תיאלץ להפוך, בגללה, בימים הקר-
בים, לתזמורת מאוד דיסרמונית, דבר שי-
יביא לקאופוניה מודרנית רעשנית מאוד.

★ ★ ★

"מה היא רוצה?"

כאשר פנה העולם הזה אל צבי
הפסל, הגיב על הדברים כלהלן:
"מה קרה? בסך הכל מתגרשים. היא
חושבת שהיא תוכל לקחת אותי בכוח.
הצרה הזאת נמשכת כבר שנים. חשבת
שכל זמן שחיים עם אשה, ובטח אחרי שי-
נפרדים ממנה, לא מדברים עליה. השארתי
לה את הדיבורים, שכולם שקר. השארתי
אותה בדירה בת ארבעה חדרים. שם אספתי
במשך שנים אוסף של דברים יפים. הצרה
היא, שהיא לא מחפשת לא דירה ולא כסף.
היא פשוט מנסה להכריח אותי לחזור אליה.
במשך עשרים ושבע שנים שמעתי כמה
היא סובלת ממני. אז שהיא תניח לי! כש-
עובתי את הדירה, לא הוצאתי כלום.
היא מאיימת על כל אחד, וחושבת שי-
זאת היא הדרך. מגיל ארבע-עשרה הייתי
מוכרח להוציא את הבנות מהבית, כי היא
לא טיפלה בהן. אחרי שעובתי את הבית
לפני שנה, נתתי לה 800 לירות לחודש נקי.
חזק מה שלמתי עבור הבית והטלפון.

"ברור שאחרי שהיא עשתה עיקול, היא
קברה את עצמה, כי אז לא יכולתי לשלם
אלא נאלצתי לחכות למשפט, ומאז העיקול
היא לא קיבלה כסף.
"כבר לפני שבע שנים היינו ברבנות.
אני לא יכול לחיות איתה. אני חושב שאף
אחד לא יוכל. אני לא מוכן לחיות בלי
גירושין גם יום אחד. זה לא צץ מהיום ל-
מחר. יש נשים. אבל מאחורי כל זה לא
עומדת אשה. יש מיליונים במעמד יותר
גדול משלי שמתגרשים.

"מה שמרגיזי זה שתמיד היא סיפרה
כמה שהיא סובלת ממני, ובסוף היא אמרה:
גירושין לעולם לא. בכוח אף אחד לא
השיג אותי".

ביום ב' ה-18.11.68, בשעה 9.00 בערב, יתקיים

חוג בית

בביתו של יוסף קלבו, רחוב ל"ט 18 (כניסה ראשונה מצד
שדרות ורבורג, ליד פסי הרכבת) קריית-חיים.

ברמת-גן

ביום ג' ה-19.11.68, בשעה 8.00 בערב, בקפה עצמאות
תתקיים:

פגישת חברים ואוהדים בהשתתפות שמואל סגל וצבי ידידיה

לדיון על הנושא:

לקראת שנת הבחירות רשימה עצמאית -
או מערך דמוקראטי

חברת "ארקיע" שמחה
לפתוח הרשמת מטיילים

לחופשות חורף באילת

תכניות מיוחדות כוללות
טיסה ואירוח בבתי-מלון
מ-4 ימים ויותר.

נאשר מניע החורף - מתחילה העונה באילת

פרטים והרשמה: תל-אביב - רח' החשמונאים 88, טל. 30771-2.
רח' פרישמן 11, טל. 231735, 226640. ירושלים - רחוב יפו 19,
טל. 25888. חיפה - רחוב איבן-סינא 4, טל. 67722-3. נתניה -
ככר העצמאות 7, טל. 350-3644. אילת - שדה-התעופה, טל.
2141-2. ראש-פינה - ד. גולדשטיין, טל. 37001. צפת - רחוב
ירושלים, מול מלון הרצליה, טל. 31128 ואצל כל סוכני הנסיעות.

בית הספר לעתונאות

בית ציוני אמריקה
תל-אביב

נמשכת ההרשמה לשנת הלימודים תשכ"ט
בקורסים הבאים, שיתקיימו בתל-אביב:

★ עתונאות

★ פרסום ויחסי-ציבור

ההרשמה מסתיימת

תחילת הלימודים: 20.11.1968

פרטים מלאים, תכנית לימודים מפורטת והרשמה: בבית ציוני אמריקה,
רחוב דניאל פריש 1, תל-אביב, כל יום בין השעות 9 עד 1 לפני-הצהריים,
5 עד 8 אחרי-הצהריים.

חבריו ניצחו ב"בלומפילד" - אבל כדורגלן הפועל ת"א והנבחרת ישב במעצר באבו-נביר אחרי שנחשד בגניבת צמיגים

נוריאלי השוד בגניבה!

המשפט טען סמל המשטרה: "בחדשים ה' אחרונים הגיעו אלינו תלונות רבות על גניבת צמיגים. אנחנו קושרים את המעצר עם התלונות."

חיים נוריאלי, המשחק בהפועל תל-אביב מגיל 15, נשלח עם האחרים למעצר. לפני שירותו הצבאי היה חיים צבעי. כשהשתחרר סודרה לו עלידי קבוצתו עבודה במקורות. חבריו סיפרו כי כימעט ולא היה עובד, העביר את זמנו במשחקי באולינג וקלפים. הנהלת הקבוצה סיעה לו בהלוואות, כשי התחתן לפני שנה וחצי ועבר לגור בבית הורי אשתו.

"הוא נשבר אחרי ששפר ורק אותו מה נבחרת", סיפר השבוע אחד מידיו. "לפני זה היה בטוח שיסע למכסיקו. הוא תכנן הכל לנסיעה ופתאום הסתכסך עם שפר ב' שחייץ. אחרי זה כבר לא היה לו חשק לע' בור. הוא יכול היה למצוא עבודה גם כי צבעי, או כנהג, אבל הוא חשב שמגיע לו יותר."

שעה שחבריו לנבחרת שהו במכסיקו נר' אה נוריאלי בתל-אביב כשהוא מפור סספים רבים. לידיו סיפר כי מיליונר אמריקאי עומד לפתוח עמו עסק בשותפות. כשנודע דבר מעצרו לעסקני הפועל תל-אביב הם עשו מאמצים לשחררו בערבות ולהשתיק את הפרשה.

אמר איש-משטרה לאחד העסקנים, שחיפש פרוטקציה אצל קצין-משטרה מאוהדי הפועל תל-אביב: "אם סירקיס מטפל בפרשה, ה' קשרים שלכם שיום לטוטו!"

אחים ואת משה לוי, יוסף יוסף ודוד דודי. כולם נעצרו לחקירה. כשהובאו החמישה להארכת מעצר לבית

אנשיו גילו טנדר ובו 28 צמיגים חדשים. הם פרצו לדירתו הסמוכה של נוריאלי נוריי אלי אחיו של חיים, מצאו שם את שני ה'

שרת-אלפים הצופים שבאו השבת לאיצטדיון בלומפילד ביפו, לחזות ב' מישחק של הפועל תל-אביב נגד הפועל ירושלים, הופתעו לראות את כדורגלני תל-אביב עולים למגרש כשעל דש-חולצותיהם הם פיסת-בד שחורה. אחר-כך השתררה דקת-דומיה כשכולם עומדים דום. אבל איש מבין הצופים או השחקנים לא ידע על מה האבל.

תוך כדי כך הבחינו הצופים שחיים נוריי אלי, חלוצה המסוכן של הפועל תל-אביב, נעדר משורות קבוצתו. "מיסכן", אמרו, "בטח מת מישעה אצלו. הוא יושב-שבועה". חיים נוריאלי (24) אומנם ישב, אבל לא שבעה אלא במעצר בכלא אבו-נביר. ביום השישי האחרון הוא נתפס יחד עם ארבעה נוספים כחשוד בהשתייכות לכנופית גונבי צמיגים.

כדורגלני הפועל תל-אביב לא התאבלו על מעצרו. הם לא ידעו עלי-כך דבר, שכן מעצרו של נוריאלי הועלם מהם כדי לא לפגוע במוראל. האבל היה על מותו של אחד ממיסדי קבוצת הכדורגל אלנבי, ממנה צמחה הפועל תל-אביב.

★★★ הקשרים שיום לטוטו

ד' דמישחקי אולימפיאדת-מכסיקו נכ' לל נוריאלי בסגל הנבחרת הישראלית. הוא היה אף במחנה האימונים בשווייץ, נופה כשחזרה הנבחרת משם. שלוש פעמים הופיע עד כה במדי הנבחרת, במשחקים נגד שווייץ, בלגיה ופרס. אולם, כך לפחות חושדים במשטרת תל-אביב, הכדורגל לא היה המשחק היחיד בו עסק נוריאלי.

אנשי המדור-המרכזי-לכילוש, בראשותו של מפקח יונה סירקיס, גילו זה מכבר תנועות חשודות ליד בית משפחת נוריאלי. הם הטילו מעקב ממושך אחר חיים נוריאלי ואחיו, בהם חשדו כי הם משתייכים ל' כנופיית גונבי-צמיגים.

ביום השישי האחרון התקבלה ידיעה לפיה הוצאו בשעות-הצהריים צמיגים מאחד ה' בתים ברחוב אורבאך שבדרום תל-אביב ו' הועמסו על טנדר שחנה בחוף. כעבור רבע שעה היתה המשטרה במקום. סירקיס ו'

מפקח סירקיס
— ומשחקים אסורים

חשוד נוריאלי
— כדורגל

על חשבון מי נסעו העסקנים?

- **יוסף עינב**, ראש-המשלחת, יו"ר הוועד-האולימפי, לקח עימו את בנו. אמר עינב: "קרובי משפחה מימנו את נסיעתו."
- **חיים גזובינסקי**, מזכיר-הכבוד של הוועד-האולימפי, שנכלל במשלחת, לקח עימו את אשתו ואמר: "אשתי מימנה את כל ההוצאות מכיסה. היא אשה עובדת."
- **עשהאל בן-דוד**, מנהל רשות הספורט, שלא נכלל במשלחת הרשמית הס' ביר: "נסעתי מומנה על-ידי משרד-החינוך והתרבות, כמסע של הסתכלות והשתלמות."
- **מנחם הלר**, יו"ר התאחדות הכ' דורגל, נסע להשתתף בקונגרס הפי"א ב' מקסיקו וטרם חזר. אמר סגנו צבי בריס: "הלר נסע על חשבון ההתאחדות."
- **הד"ר רוברט אטלס**, חבר הנהלת המכבי-העולמי הודה: "מרכז המכבי-העולמי מימן את נסיעתי."
- **נח קדיגה**, חבר הנהלת המכבי העולמי שנסע למקסיקו עם אשתו, הסביר: "שילמתי מכספי הפרטי."
- **הד"ר אורי זמרי** והד"ר הלל רסקין זכו למימון נסיעתם בסכום של 750 ל"י לאחד ממכבירי-הנציים.
- **אהרון דורון**, יו"ר ועדת-האיתטי' קה בהתאחדות-לספורט, ומנהל אוניברסיטת תל-אביב: "נסעתי לביקור פרטי על חש' בוני הפרטי."
- **אגנס קדטי**, מדריכה לספורט: "הנ' סיעה מומנה מכיס הפרטי."

חלק מחברי המשלחת הרשמית, שנסעו על חשבון הוועד-האולימפי, כמו השחיין גר' שון שפע, מאמן השחייה יוסף טלקי, השחי' יין אמנון קראוס והעסקנים חיים ויין ועוזרי קם מילצין, לא חזרו עדיין לארץ. לא ברור מי יממן את חזרתם. מאחר ומרבית נסיעות משלחות-הספורט מבוצעות באמצעות חברת התיירות פלורס וחברת התעופה אל-על, הועלתה השערה, כאילו חברות אלה סיינו לנסיעתם של ה' עסקנים שלא נכללו במשלחת הרשמית. אלא ששענה זו, הוכחשה השבוע נמרצות על-ידי פלורס, מר דוידאי סגן ראשון למנכ"ל אל-על וראש המשלחת האולימפית, יוסף ענבר.

השיא היחיד שהושג על-ידי משלחת-ישראל באולימפיאדת מקסיקו היה השיא במספר העסקנים שנלוו אל הספורטאים. במשלחת הרשי' מות השתתפו 31 ספורטאים, 3 מאמנים, שופט, רופא מעסה ועוד 7 עסקנים. אולם מלבדם היו במקסיקו עוד כ-15 עסקני-ספורט ישראלים, נוסף לבני משפחותיהם ולבני-משפחות המלווים הרשמיים. התעלומה שטרם נפתרה היא: מי מימן את נסיעתם של אלה ושהייתם במקסיקו, שהשתכחו בסכום של כ-5000 ל"י לנפש?

מה מעותך ליפהפיות אלה?

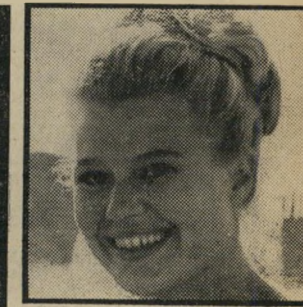
ג'אלי בינור

מ'יצ'יקו נקגואה

שושנה שרעבי

ז'ן גורדפרי

שגורל משותף קשר אותן יחד לתחרות יות מסוג אחר: הארבע הן משותקות, מרותקות לכיסאות-הגלגלים שלהן. הן נטלו השבוע חלק בתחרויות או-לימפיאדת-הנכים הנערכת בישראל. זיאן הטילה כידון והשתתפה במירוץ עצלות למרחק 60 מטרים. שושנה זכתה במדל' יית-זהב בתחרות סף. מ'יצ'יקו הטילה אף היא כידון ואילו ג'אלי בינור השי' תתפה בתחרויות השחייה. יחד עם חב' ריהן לתחרויות הן הוכיחו את עליונותן

זיאן גורדפרי היא יפהפיה קנדית בת 22 מטורונטו שבקנדה. במיקצועה היא עובדת תחנת-רדיו. שושנה שרעבי בת ה'17 וחצי היא תלמידת תנוות ישרא' לית ל.ב.מ. מ'יצ'יקו נקגואה בת ה'18 היא תושבת טוקיו המאושרת לטכנאי אלקטרוניקה ואילו ג'אלי בינור בת ה'24 היא פקידת-אוניברסיטה בארצות-הברית. ארבעתן יפהפיות, חניניות, מלאות-חיים ועליצות. כל אחת מהן יכלה ליי' צג את ארצה בתחרות של יופי. אלא

על רקע זה בא שר-הבטחון וטוען שהוא זקוק לתקנות-החירום, כדי להבטיח את הבטחון בישראל, כולל ירושלים, ושטות מקבילות בשטחים המוחזקים, על סמך צווים מטעם המושל הצבאי.

ואנחנו עונים: שום צווייחירום לא יבטיחו את הבטחון לאורך ימים, אלא להיפך: הפעלת צווייחירום תחמיר את בעיית הבטחון, ותשרוף את הגשרים שהתחילו להיבנות בין ישראל והפלסטינים, בעימותי הדד גרול שבא בעקבות מלחמת ששת-הימים.

נסיגתו של דיין

ראש המטה הכללי של צה"ל, רב-אלוף חיים בר-לב, הכריז עוד לפני שנה, כי אי-אפשר לשים קץ לטרור כל עוד לא יהיה "הסדר ופיתרון לפלסטינים". איזו מסקנה הסיקה הממ"ש שלה מאזהרה נבונה, שקולה ומרחיקת-ראות זו? ואילו קודמו של הרמטכ"ל, מנצח מלחמת ששת-הימים, רב-אלוף יצחק רבין, אמר לפני שבוע בלבד בטלביזיה, כי עלינו להבהיר לחלוטין שיעדנו הבלעדי הוא שלום ובטחון, ולא סיפוח שטחים.

ואני שואל את שר-הבטחון — גם הוא רמטכ"ל לשעבר — מה היא גישתו לבעייה מדינית-בטחונית עקרונית זו, שהיא הרקע לכל בעיות הבטחון השוטף, כולל זו הנדונה כאן היום?

מייד אחרי המלחמה השמיע השר דיין — בין שאר הכרזותיו, הסותרות זו את זו — כמה מילים ורמזים שהתפרשו כתמיכה ברעיון המדינה הפלסטינית והפדרציה של פלסטין וישראל.

צר לי שמאז נכנע השר דיין למיעוט קולני בציבור, ונסוג מרעיונות אלה, כשם שנסוג בפרשת חברון.

עכשיו הוא קוצר — וכולנו קוצרים — את התוצאות של נסיגה זו, בכל הארץ — ובחברון.

לא הוצע פיתרון לפלסטינים, לא הוצע הסדר לפלסטינים — ותקנותי החירום באות במקום פיתרון ובמקום הסדר.

רק"ח מסיתה ומחבלת

ומכאן, כבוד היושב-ראש, כמה מילים על המפלגה שיומה את הדיון הזה. אם מגנים אנחנו את היסודות הקיצוניים בישראל, הדורשים "יד חזקה" כלפי האוכלוסיה הערבית בישראל ובפלסטין, הרי באותה מידה אנו מגנים את רק"ח, התומכת ביסודות הקיצוניים ביותר באוכלוסיה הערבית, גם בישראל וגם בפלסטין, והדבר האחד קשור בשני.

אין ספק כי מאז מלחמת ששת-הימים ממלאה רק"ח תפקיד שלילי ביותר בזירה הישראלית, המרחבית והבינלאומית. היא עוזרת ללאומנות הערבית הקיצונית ביותר, ובכך היא עוזרת ללאומנות היהודית הקיצונית ביותר. שיתוף הפעולה ההדוק בין הקיצוניות הערבית והקיצוניות היהודית מוצא לו ברק"ח חוליה מחברת חשובה.

בהשחירה בעולם את כוחות השלום הישראליים, בציירה את התמונה כי כל ישראל שחורה, פאשיסטית ושוחרתי-סיפוח, פועלת רק"ח ל"שריפת הגשרים בין שוחריי-השלום בשני העמים.

בחזרה בצורה עבדותית על הטענה הסובייטית, שמלחמת-המגן של ששת-הימים, מלחמה שנכפתה עלינו בעליכורחנו, היתה כביכול מלחמה תוקפנית — פועלת רק"ח להריסת הבסיס הנפשי והמדיני המאפשר הידברות ושלום.

בזירה הבינלאומית הפכה רק"ח לסוכנות סובייטית אדוקה ואורתודוקסית, תמכה בפעם הפלישה לציכסלובקיה, לא הרימה את קולה נגד רצח-העם בביאפורה, ומשרתת את מגמות

המדיניות הסובייטית האנטי-ישראלית, תחת לנסות להשפיע על ברית-המועצות בכיוון לגישה מאוזנת, שוחרת-שלום.

ואילו בזירה הישראלית הפנימית מטיפה ואף מטיתה רק"ח נגד כוחות-שלום ישראליים, מתארת אותם בבטאניה הערביים כציונים וכלאומנים מוסתים, ומתארת את ערביי ישראל, הנותנים יד לכוחות-שלום חדשים, כבוגדים בעניין הערבי.

מכל הסיבות האלה, כבוד היושב-ראש, אין לנו שום סיבה להגן על רק"ח ואף לא נעשה זאת. בכואנו להתנגד למדיניות של צווי ריתוק, לא על רק"ח אנו באים להגן, אלא על הדמוקרטיה הישראלית.

כל הפרה של שלטון החוק והדמוקרטיה, טיבעה שהיא מתחילה נגד כוחות המעוררים בציבור שינאה וסלידה. אולם גם מי שמעורר שינאה וסלידה זכאי במדינת-החוק להגנת החוק, להליכים משפטיים סדירים.

אם מישוהו במפלגת רק"ח, או בכל מפלגה אחרת, מפר את חוקי הבטחון — יש להעמידו לדין ולהניח לשופט לשפוט.

צוויי-ההגלייה וצוויי-הריתוק מזויפים את מהותה של הדמוקרטיה הישראלית, משחירים את פני המדינה בעולם ומסכנים את עתיד שלטון החוק.

הטלביזיה לרשות הבחירות

(המשך מעמוד 12)

בכנסת, לא על פי פעילות חברי-הכנסת השונים — כי אם על פי מפתח מפלגתי וקנוניות בין המפלגות הגדולות, באמצעות קומיסארים-עסקנים שיפעלו בצנזורים.

סכנה זו נמצאה — עד כה — בקול-ישראל, ומכאן הדיווח, ההגון והמעניין כאחד, של התוכנית "השבוע בכנסת". עתה רוצים להכניס את הטלביזיה למיסת-סדום שירותית אנטי-דמוקרטית ואנטי-פרלמנטרית.

אם חוששים אותם קומיסארים כי הציבור יתקומם נגד מראה מליאת הכנסת כעת דיונים חשובים — או נגד רמת הדיונים — כפי שאומר דובר מפ"ם באותו מאמר — הרי יש לי פיתרון פשיט בתכלית: להגביר את הנוכחות במליאת הכנסת, ולהעלות את רמת-הוויכוח בה.

דווקא נימוקים אלה צריכים לשכנע אותנו להכניס את הטלביזיה להחי הכנסת, ואני מקוה כי גם מפ"ם, אחרי שיקיל ענייני, תגיע, או אולי כבר הגיעה, למסקנה חיובית זו. על אחת כמה וכמה שאותם נימוקים מחייבים את הפעלת הטלביזיה בבחירות.

חזרה לימי אתונה

כבוד היושב-ראש, מה הן, בעצם, בחירות? באתונה של ימי פריקלס התאסף קהל הבוחרים כולו בכיכר מרכזית אחת, האגורה, ראה את כל המועמדים, שבע את כל נימוקיהם, והכריע ביניהם על סמך התרשמות אישית ישירה.

מאז הסתעפה החברה, גדלה והתפשטה. המרחקים התעצמו, התהליכים נעשו יותר מורכבים, ונמצאה היכולת הפיסית של המועמד לקיים מגע אמיתי ומלא עם הבוחר.

והנה, ההמצאה הנפלאה של הטלביזיה מחזירה את המצב לקדמותו, הופכת את המדינה כולה לכיכר מרכזית, ומאפשרת לבוחר שוב לראות, לשמוע, להתרשם ולהחליט.

ברוח זו אני מציע לבית להעביר את הצעת-החוק שלי לדיון טרומי בחקיקת החוקה, חוק ומשפט, על-מנת לאפשר קבלת חוק זה בקריאה סופית לפחות שלושה חודשים לפני הבחירות הקרובות.

נחש מי בא לסעוד (מוגרבי, תל-אביב; ארצות-הברית). "הוא בחור נהדר", מספרת הנערה המאושרת לאמה המאושרת על החתן שהביאה זה עתה הביתה, "הוא כל-כך מוכשר, והוא יפה, את יודעת, הוא ממש יפה. לקח לי עשרים רגע להתאהב בו." ואו פיתאום מופיע החתן בפתאום, והוא נשאר בפה פעור, היא עומדת להת-עלף, החתן הוא כושי.

זהו משפחה מתקדמת מאוד. האב הוא עורך-דיון ליברלי, הלוחם מזה שנים לשיחיו בין לבנים ושחורים. הוא חניך את הבת שלו כל ימיה בהתאם לדעותיו: "הגזע זה רק עניין של פיגמנטים". ועכשיו, כשהיא הביאה כושי הביתה בתור חתן, הוא שרוי במלחמה נפשית קשה. הוא מתמודד עם עקרונותיו, ומת-גלית כל הצביעות בנפשו של אדם מתקדם, שבעמקי נשמתו הוא עדיין בן לדור שחונך על שינאה גזעית.

הסרט נעשה בצורה קצת פשטנית. כדי לא להעמיס בעיות על הבעיות שישנן כבר, עשו את הכושי לגאון צעיר. אפוף תוארי דוקטוראט, ותוארי כבוד אחרים. הוא ישר, הוא הגון. הוא הכל — מלבד לבן. כדי לשמור על המתח, נעשו דברים עוד יותר פשטניים. הבחור והבחורה צריכים לטוס עוד הלילה לג'נבה, ולכן על ההורים להחליט מייד אם הם מאשרים את החתונה. האם עומדת לצד בתה. האב מתנגד, כי טענה הצבועה, שהשניים לא יהיו מאושרים. האבא הכושי טוען שבנו כפוי-טובה, והאמא הכושית טוענת שהאבות שכחו את הומנים בהם היו צעירים ומאוהבים. והכל נערך בשיחות של שניים, על-ידי שחקנים מצויינים, עם דיאלוגים המעוררים התרגשות והמתח רב, למרות שיש המון חזרות על אותם הדברים.

העיקר

שיהיה שמח

השכונה שלנו (סטודיו, תל-אביב; ישראל).

איש מהקהל: ראתה מה זה סרט שמח? איוה שמח זה! לאללה, איך שהם מצטלמים כשהבחורה הזאת, ליאורה, איוו יפה? מת-ארסת לגברי בנאי, איך יונה עטרי רבה עם שייקה, הבעל שלה, כימעט רוצה להרוג אותו. אבל כל פעם שמצטלמים היא פיתאום מחייכת, איוה חיון מוחק. מבקר הקולנוע: כן, אבל שמת אולי לב לזה שלא שומעים אף מילה ממה שהאנשים מדברים שם?

אחד מהקהל: מה שומעים, לא שומעים? לא צריך לשמוע! יודעים מהלב מה הם מדברים. מבקר: יש הרבה קטעים משעממים. אחד מהקהל: איוה משעממים! זה מהחיים זה. מה משעמם? ראתה איך גברי ושייקה ופולי תופסים שלהם על שפת-הים? בקבוק עראק, החכה במים, ככה רק בשביל הכיף, לא בשביל הדגים, ואומרים כל מיני דברי חכמה, בשביל להוריד את העראק בגרון. זה משעמם זה? מה הבן-אדם צריך יותר?

מבקר הקולנוע: ואחרי זה הם קונים גלים בשוק, כדי לספר בבית שדנו אותם. זאת באמת חכמה נדושה. אבל מצד שני מוכרחים להודות, שכשהם הולכים הביתה, לפנות ערב, עם החכות על הגב, זאת סצרי נה פויטית יפה מאוד.

אחד מהקהל: בדיק, מהפה שלך לאוזן של אלוהים. ואיך זה הנבלה הזה, גדי יגיל, עושה צרות לבחורה שלו! הייתי הורג אותו. ואיך בשביל הכסף הוא מוכר לאי-ציה מבושש את כל הקבוצה-כדורגל.

מבקר: זה לא בדיק, הומור מה שיש שם. אחד מהקהל: מי צריך הומור? העיקר שיהיה שמח! איך פוליאקוב עומד כל היום וכל הלילה וקורא לאשתו ולבת שלו ש-יחזור, עד שכל השכנים יוצאים. אה, וזה, שייקה, עצום, לא? ראתה איך הוא מתפלל במשחק כדורגל, ולא יודע מי לנשק קודם, את התנ"ך או את גברי, או את אלוהים? מוסר ההשכל: מוסר ההשכל הוא ש-השכונה שלנו הוא סרט מלא שימתח-חיים, עם מישחק מצויין, צילומים נהדרים, אחי-רה אמיתית, התי מעניין של שכונה כמו שכונת-התקווה. איטלקי כמו פליני או ג'רמי היה בוחאדי עושה מזה גם אמנות גדולה. כאן זה — בידור משעשע מאוד.

סרט זה יצחיק

את ישראל:

בעיות

גזע וזרע

"גם בזמנים גדולים של מהפיכה קורה שבן-אדם סובל מכאב-שיניים פרטי", אמר סופר גדול אחד. והנה הגיע ארצה סרט לא פחות גדול, דמראה איך קורה הדבר.

הסרט **רכבות שמורות היטב** (בקרוב בקולנוע פאר, תל-אביב, ציכיה) הוא אידיליה. נער צעיר, שלבש זה עתה את מדי שומרי-הרכבת, מסתכל על המסילה, מקום עבודו החדש, ומנהל-התחנה מברך אותו לשלום, כשעל ראשו, על כתפיו, ל-רגליו, הוגות והומות יונים לבנות.

התחנה נראית כמקום השקט ביותר ב-עולם, ועשן הרכבות, הציפצוף שלהן, המ-עורר תמיד געגועים לאיוה מקום רחוק ש-אליו הן נוסעות, הצילצול של הפעמון כש-הן מגיעות, והרעש שהן משאירות מאחור-ריהן, כשהן נעלמות, כל זה נותן קצב איטי לחיים השקטים של יושבי התחנה.

המלחמה המתחוללת ברקע מדגישה בד-רך של ניגוד את החיים האידיליים הללו, וגם נותנת כל הזמן איוושה הרגשה שהם בלתי-אפשריים.

נציג הצבא הגרמני באיוור מגיע לתחנה, במגפיים כבדים ובצעדים חריפים שאינם מתאימים למקום, ומשתמש בחותמות של

חותמת על הישבן

הנער התמים הולך מאיש לאיש ומספר לו את בעיותיו, והוא מגיע גם למנהל-התחנה. "הרופא אמר שאני סובל מפליטה מוקדמת", הוא אומר לו, "הוא אמר שאני צריך אשה מבוגרת שתדריך אותי, אולי אשתך תהיה מוכנה?"

וכל זה מצחיק עוד יותר, כשמפקד-האי-זור בא לתחנה כדי לחקור את פרשת החות-מות שהודבק על ישבנה של הנערה. הוא צועק על שני הבחורים: "מיטב הנוער הי-גרמני שופך את דמו למען אירופה ההודשה, ומה אתם עושים כאן? אחד מדביק חותמות על ישבן של בחורה, והשני חותך את ידיו מפני שהוא סובל מפליטה מוקדמת!"

הוא לא מוצא שום עילה בחוק כדי להא-שים את מטביע החותמות, משום שלא הי-תה כאן שום כפייה, הבחורה השתתפה ב-מישחק. אבל הוא מאשים אותו בבזיון הי-ספה הגרמנית.

★ ★ ★

מי עוד צחק בצורה כל-כך עדינה ויפה על הרעיונות הנעלים של הפצת-התרבות הגרמנית ותיקון העולם של הרייך-הגרמני? כשם שהמלחמה מציגה כמה יפה העולם השקט הזה, עם הבעיות הקטנות לכאורה שלו, כך אותו עולם מראה, מצידו, כמה מגוחכת המלחמה, לעומת הבעיות הי-גדולות הקיימות באמת בחיים.

וכשהמפקד מסביר לעובדים ש"אנחנו נש-נה את העולם!" — הם שואלים רק: "למה?"

והוא אומר "כדי שהוא יהיה יותר טוב."

והם שואלים שוב: "למה?" זה כל-כך פשוט. כמו השאלה של הילד מבגדי המלך החדשים. והיא כל-כך מרשי-מה, משום שהיא כל-כך פשוטה ותמימה.

ביום בו מוצא סוף-סוף גיבור הסרט בחורה שתלמד אותו, והוא מאושר, כל עי-למו השתנה. הוא גבר. באותו יום הוא עושה עוד איוה דבר צודדי-כאילו. הוא לא פוחד. הוא גבר. הוא זורק פצצת-שעון על רכבת גרמנית, ונהרג.

החיים האידיליים הללו, כמו שהצופה חושש מן הרגע הראשון, היו בלתי-אפשר-יים. סדר העולם המקולקל, המאפשר את הטירוף הנאצי, מסלף אותם. התחנה השק-טה, שבה משחק גבר עם אשה באמצע הי-לילה, בין רכבת לרכבת, ונער צעיר החושב שאין בכל היקום בעייה גדולה יותר מזו של פליטת-זרע מוקדמת — העולם הזה אינו קיים.

וקלב נקר וגיטקה בנדובה

גזע עליון

מני הלוחם למען אירופה החדשה, עוד מד-גישים את זה. בייחוד שכל הביקורים הללו מלחים בשירי-ילכת צבאיים, ולפעמים השיר-רים עוד נמשכים כאשר עובר הסרט לתמו-נה חדשה, כאילו שכחו להחליף אותם, ואז רואים יונים לבנות, מטיילות להן בשמש, על הפסים השוממים, לקולו של הימנון מלחמתי רועש.

מה אמיתי יותר — המלחמה או הבע-יות של גיבור הסרט, שאינו מסוגל לשכב עם נערותיו, בפעם הראשונה בחייו, משום שהוא פוחד? הוא מבלה איתה לילה שלם, והוא לא יכול, ובבוקר מפציצים את העיר. הבית נהרס. הגיבור לא רואה כלום. הוא קם. מתנער מהאבק שפל עליו. לוקח את כובעו מהקולב, הרהיט היחיד שנשאר שלם, ויוצא מהבית. עולמו נחרב עליו. הוא לא גבר. ולא איכפת אם בינתיים נחר-בו גם עולמות אחרים.

אחרי-כך באה שוב סצינה נפלאה, מלאת הומור. הרופא מסביר לגיבור, שניסה ל-חטוב, כי הוא גבר ככל הגברים, הוא רק סובל מפליטה מוקדמת, והוא זקוק לאשה מבוגרת, שתדריך אותו בפעם הראשונה.

★ ★ ★

ר עם התותחים, הנשמע מרחוק, עי-שה את כל הסיפור עוד הרבה יותר תמים, והרבה יותר הומוריסטי, והביקורים אצל מפקד-המחוז, המדבר על הנוער הגר-

אנשים

למפכ"ל אין משקפיים

בתום נאומה השבוע בכנסת, ירדה ח"כ גולדה מאיר מדוכ'הנואמים ובמקום לגשת אל מקומה שבכסאות הח"כים, ניגשה והתישבה, כנראה מתוך הרגל, ליד שולחן הממשלה. ראש-הממשלה, לוי אשכול, לא יכול היה להסתיר את חיוכיו הרחבים למרי אה טעותה של גולדה. ● במקום אחר לא התבלבלה גולדה. היה זה בכנס ראשי ה עבודה שנערך בצופית, שם תקפה גולדה את אנשי התנועה למען ארץ-ישראל-השלימה. אמרה היא בהתייחסה לפוליטרוק לשעבר של הפלמ"ח: „אני רוצה להגיד לבני מרשק, שכאשר אני קוראת בעיתונים שנוסעים יחד לחברון לארגן הפגנה ספונטאנית, יש לי סלידה בליבני.“ ● שר-הביטחון משה דיין, הפך לסמל, אפילו לכירורגים. כאשר נשאל נשיא הפדרציה הבינלאומית לחברות כיורר גיות, הפרופסור אנגלברט דנפי, איזה סוג בני-אדם אוהו באיזמל הניתוחים, השיב: „לכך דרוש אדם בעל תכונות מיוחדות. מנתח מצויין היה יכול להיות משה דיין

רמטכ"ל ברייב מתקדם תמיד

שלכם! ● דיין עצמו לא למד לקח מהתאור נה שאירעה לו לא-מכבר בעת חפירה ארכי-אולוגית. השבוע הסתכן שוב, כאשר נחל במחילות ובמנהרות התת-קרקעיות הנחשפות בין הרהבית לשעריפו. כיוון שהמחילות שימשו כבייבי-בוב, פקד דיין על החופרים: „תחפרו מהר ותוציאו את הוזהמה והסרחון מכאן!“ ● סיפור משעשע על פעילותם של עסקני ההסתדרות, סיפר השבוע מזכיר ה מישנה של מע"י, שמעון פרס, בתכנית הרדיו מאחורי הכותרת. סיפר פרס: „לפני שנים כשהיה ח"כ רויד הבהן נציג סולל בונה והלל דן היה מנהלה הכללי, שלח הכהן מחול' מברק לדן: „מציעים לי להקים בישראל מפעל קוקה-קולה. מה דעתך? דן השיב לו במברק: „מסכים! אבל מה זה קוקה-קולה?“ ● הרמטכ"ל, רב-אלוף חיים ברייב, התגלה השבוע כמתקדם מאוד גם בשטח האופנה. ברייב הופיע לבכורת ה מחזמר הלז דולי, כשהוא לבוש בחליפת ערב ומתחתיה חולצת-מאו צהורה כשלה. ● מפכ"ל המשטרה, פנחס קופל, הוצה ה שבוע בפני אקדמאים בתל-אביב. כשרצה, לפני תחילת דבריו, להרכיב את משקפיו, התברר לו ששכחם בביתו. מייד התנדבו מספר מאזינים והגישו למפכ"ל את משקפיהם. לאחר שמצא זוג שמספרו תאם את מספר משקפיו, הרכיב אותם והחל לנאום.

שם יהודי ליארינג

טעות משעשעת אירעה השבוע בכנסת-פירי סום לסוחרי בית-לחם, שנערך עלי-י חברת אקרילן. בתום הכנס החלו הסוחרים ה ערביים להתלחש ולבסוף אמר אחד מהם: „עכשיו אנחנו מבינים מדוע שלח האו"ם, הנאמר יארינג נוטה לישראל!“ נציגי החברה הישראלית לא הבינו את הקשר ו שאלי: „מדוע?“ השיב הסוחר מבית-לחם: „יש לו שם יהודי וכנראה הוא אחד מכם.“ הסתבר כי הסוחרים, בפניהם גאם נציג אקרילן נתנאל יערי, שמעו את שמו כי יארינג, היו בטוחים שזה שם יהודי. ● ח"כ רק"ח תופיק טובי לא נשאר חייב להתקפתו של ח"כ מק"י שמואל מויקני

הסריגים שבאופנה- לגבר ולאשה

Export Quality
Deco זה אבאגני
„לנה" הפעלי סריגה בע"מ

מאה זוכים בטיסה לשווייץ

מאה אנשים, בכללם בני נוער, נשים וגברים, עומדים לטוס לביקור באירופה אחר שזכו בסוף השבוע שעבר במבצע „עם עלית — טיול לחו"ל“. המבצע נערך ע"י קפה נמס „עלית“ ולקחו בו חלק רבבות אנשים. צוין כי היה זה מבצע הפרסים הגדול ביותר שנערך בישראל ואשר במסגרתו זכו 100 איש בכרטיסי טיסה לשווייץ.

רבבות מעטפות, המכילות שלוש תיות קפה נמס עלית כל אחת, הגיעו למחסן עלית בתל-אביב ונערכו שם בערימה ענקית שהלכה וגדלה במשך שני חודשי המבצע, ספטמבר-אוקטובר.

ההשתתפות במבצע עלתה על כל המשוער, ולקראת סיומו כמעט ונוצר מחסור בקופסאות קפה נמס-עלית בחנויות. הנהלת החברה עשתה מאמצים מיוחדים לספק את הדרישה לקונים.

מאה הזוכים, אשר מעטפותיהם נמשכו מתוך ערימת הענק ע"י שני ילדים, הם מכל רחבי הארץ, ערים, כפרים, מושבים וקיבוצים. רובן הגדול נשים.

הודעות נשלחו לבתי הזוכים אשר יקבלו את כרטיסי הטיסה, כולל מיסים, לטיסה בתאריך המתאים להם.

הוצא ביום 12.11.68

לקוח נכבד!
אם בעל מכונית
ציטראון הנך:

חסוך כסף!

- ✳ אצלנו תמצא את כל הדרוש לך
- ✳ ברשותנו המלאי הגדול ביותר;
- ✳ אנחנו נוחים יותר; נסה ותובח!
- ואת כתבתנו אל תשכח!

מ. רביד

יבוא ושוק
חלקי חלוף בע"מ
רח' השרון 12
טל: 3 58 93 ת"א.

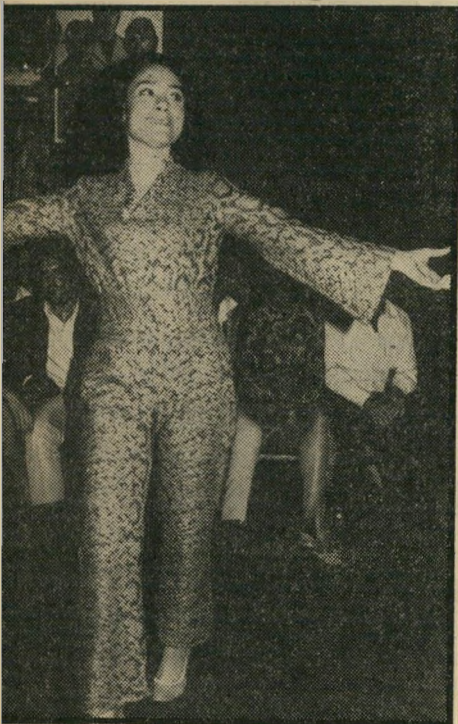
שצולמו על-ידה. נושא התמונות, כמובן — אריק איינשטיין. ● באותה הצגת-בכורה התבלטה **מאנדי רייס-דייבס-שאורי**, ששבעים לאחר לידת בתה כבר החלה יוצאת לבלות, זוהרת כמו תמיד, חזרה גם לעבודה בדיסקוטק שלה. ● בתל-אביב נפתח השבוע בטיק חדש שבעליו הוא **רמי צרפתי**. כשנשאל צרפתי מהיכן הוא שואב את ההשראה ליצירותיו, השיב: "ממקום עבודתי הקודם". למעוניינים: צרפתי עבד במשך שנים מספר כאח בבית-משוגעים. ● בדיסקוטק חדש עומד להצטרף אל נוף הדיס-קוטקים בצפון תל-אביב, בין פרדריקה ל-מועדון ינוקא. תנהל את הדיסקוטק, **רזי נתן**, גרושתו של **אייבי נתן**, שעד לפני זמן לא רב עבדה כמארחת במאנדי. נראה שהמקום החדש ימשש כמקום בילוי לאותם נשים שהתקבלו באירצון בדיסקוטקים אחרים. ● מלכת-המים לשנת 1968 **טולי פרידמן**, מתנוססת על עטיפת תקליט חדש שהוצא לאחרונה לשוק. זהו תקליט ארוך-נגן שטרם הופק כמוהו בישראל. התקליט ה-נקרא מסיבת ריקודים מכיל 16 נעימות ל-ריקודים המבוססות על שירים ישראלים מוכרים, בביצועו ובעיבודו של גנן האורגן מספר 1 בישראל — **מרטין מוסקוביץ**. ● סוף-סוף התגלה שיש קשר כלשהו בין המולטי-מיליונר **אריסטוטלס אונאס** **סיס** לישראל. הצייר הישראלי **רפי קייזר**, הגיע מפאריס לארץ לרגל פתיחת תערוכתו בתל-אביב. בהזדמנות זו גילה כי אחת מתמונותיו נמכרה לפני מספר חודשים לאחרות של אונאס, שנתנה אותה במתנה לבעלה של ויאקי. עתה נמצאת התמונה ב-אוסף תמונותיו העצום של אונאס באי קורפוס.

פסוקי השבוע

● **שר העבודה יוסף אדמוני** נ-ראיון עיתונאי לא מכבר: "כשעובר שבוע בלי שהספקתי לקרוא ספר — אני ממש סובל!"

● **בטאון המפלגה הקומוניסטית הסובייטית** פראבדה, על גאומו של משה דיין בכנסת: "איומיו של מר דיין הפחידו אותנו, כמובן, וגרמו לנו נדודי-שינה במשך כמה לילות, שבהם הרהרנו באימה בגורל האיום שהועיד דיין, השש אלי קרב, לארצנו."

● **גנרל מוסטאפה אל חנאוי**, מפ-קד חיל-האוויר דמצרי: "איננו צריכים לח-שוש ממסוסי הפאנטום שיקבלו הישראלים. בסופו של דבר, לא המטוס אלא הטייס קובע."

רומי כדוגמנית — מתחילה להיות אשה

מקצועיות. היא וחברותיה עשו זאת. "לא רצינו קירות מהלכים", היא מסבירה. אבל כדי לא להגזים הדגימה רומי עצמה רק חליפות-מכנסים. היא נראתה בטוחה בעצמה כאילו כל חייה צעדה על מסלול-הדוגמנות. "ככה זה", הודתה רומי שהיא אם לילדה בת 8, "עכשיו, לאחר גיל 30, העבר שלי נגמר ואני מתחילה להיות אשה."

המנתח הדרום-אפריקאי ששתל בגופו של בלייברג לב חדש. התמונה צולמה בבית-החולים גרוס-שחור בקייפטאון, בעת שבלייברג בא לבקר את רופאו המאושפז שם, שסבל מתשישות בתום מסע הרצאות.

מי כאן חולה? "הלב שלך בסדר", אמר רופא השיניים היהודי, פיליפ בליי-ברג, כשהוא מאזין להלמות ליבו של פרופסור כריסטיאן בארנארד,

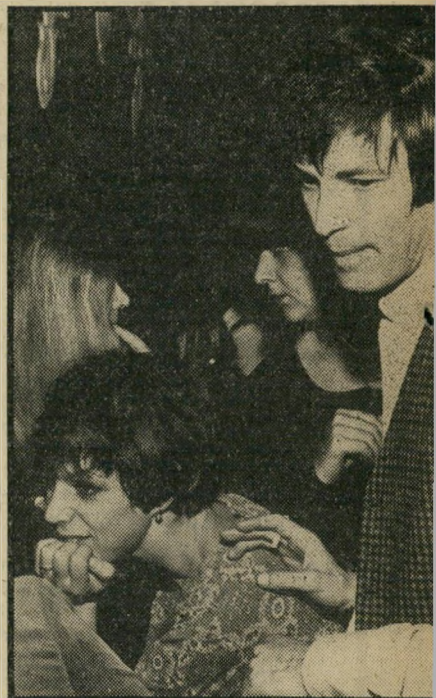

שרי ואן-אייק פוערת עם אסי דיין לא אוהב צלמים

בתום הצגת-הבכורה של תכנית-היחיד שלו במזל גדי, שנערכה השבוע, חגגו אריק ו-אלונה בדיסקוטק מאנדיס וגראו מאושרים מאוד. אלה שעקבו אחרי אלונה בזמן הופע-תו של אריק נוכחו כי היא התרגשה לא פחות ממנו. אגב, אותו ערב היה גם ערב-בכורה של אלונה כצלמת-מסחרית. בכניסה לאולם היא הציגה למכירה תמונות-פלאקט

נראה אסי כשהוא מבלה בחברת **שלי ואן-אייק** בתו של השחקן **פיטר ואן-אייק**. משום מה, התחמק אסי מעדשות הצלמים שניסו לצלם את שניהם ביחד, הסתיר את פניו בכל פעם שכוונה אליו מצלמה. ● כל הרינונים על יחסים מעורערים כביכול בין הזמר **אריק איינשטיין** לגרושתו אלונה, עמה הוא חי לאחרונה ביחד, התבררו

נים על מפלגתו בכנסת. הוא קישר את עברו של מיקונים כשחקן באהל לויעידתה האחרונה של מקי שנערכה באולם אהל-שם ואמר: "הקאריירה של מיקונים התחילה ב-אהל והסתיימה באהל-שם". ● לאנשי מפ"ם היה לעומת זאת הסבר מדוע שינתה המפל-גה את עמדתה, שהתנגדה בעבר לשילוב הטלביזיה במערכת-הבחירות. הסביר אחד מ-אנשי מפ"ם: "**מאיר יערי** הופיע בטלבי-זיה. הוא ראה שזה לא נורא ושהוא נראה בה די טוב!" ● הפרסומאי **יצחק שרון**,

אריק ואלונה בערב הבכורה בכניסה — תמונות מסחריות

הממונה על יחסי-הציבור של מנהיגי מפלגת המרכז החופשי, גילה כיצד הפך את החיכים **שמואל תמיר**, **אליעזר שוטמאק** ו-**אברהם מייאיר** לפוטוגניים: הוא שלח אותם להצטלם אצל צלם הדוגמניות הידוע **פיטר הרצוג**.

יש חדש משדה בוקר

רויד בייגוריון הסכים סוף-סוף להתר-אין בערב ראיונות פומבי. הוא נתן את הסכמתו להופיע בערב-ראיונות של **שמו-אל שי** שיערך במלון שרתון ושיוקדש כולו לאגודת-הגברת-הילודה. באותו ערב י-פיע גם מנהל בית-החולים תל-השומר. הפרו-טור **חיים שיבא** והסופרת **יעד דיין**, באם תספיק ללדת עד אז. הכנסות הערב יוקדשו למחקר שיערך בתל-השומר על פוריות ועקרות. ● אחיה של יעל, שחקן הקולנוע **אסי דיין** הגיע לישראל ללא אשתו, אהרונה, שנשארה בלונדון שם היא לומדת כתיבת תסריטים לסלביזיה. בהעדרה

רומי כנהגת אחרי 30

נהגת המשאית הפכה לדוגמנית

כבת-קיבוץ נגבה שהיתה צנחנית, הפכה לנהגת-משאית, למורה-לנהיגה, למפגינה נגד פצצות-האטום — הפכה לדוגמנית. מי שלא מאמין היה צריך לבוא השבוע למועדון ינוקא, שם ערך האופנאי **רמי צרפתי**, את תצוגת-האופנה הראשונה שלו, מדגמי הבוטיק החדש ז'ורז'י. ומי ניהלה את התצוגה, כשהיא מדגימה בעצמה על גופה גדול-הימדים יצירות-אופנה חדשות, אם לא רותי דורון בכבודה ובעצמה.

כשהמורה שלה לאסטרולוגיה ניבאה לה כי בגיל 33 תעלה על דרך-המלך, לקחה רותי את הנבואה ברצינות ועלתה על כל הדר-כים האפשריות. במשך שנתיים כתבה תסרי-טים ושירים ואפילו למדה משחק אצל **ניסן נתיב**. אבל היא לא תיארה לעצמה שדרך-המלך תעבור על מסלול-הדוגמנות. עד ש-נתקלה בדגמי האופנה של רמי.

אם זה קרה לה, זה יכול לקרות לכל אחת. רותי דורון, מי שהתפרסמה עד כה

האהבות של דויד בן-גוריון פורחות. בכל ימי חייו היתה לו רק אהבה אחת, ועכשיו, פיתאום, בבת אחת, כל כך הרבה.

וכל זה בגלל הסרט שעושים על חייו ופועלו, סרט שטוף סקנדלים ומאורעות. קודם התפתחה אהבה רצינית בין ה' במאי פול דיווויס למריון סורוס. הבמאי פוטר, ותבע את המפסדים למשפט, והפסיד, והצילומים נמשכו.

אחר-כך התאהב המפיק, מייק מרקס בשרונה ביטמן, המורה הני תנייתית של מדרשת שדה-בוקר, והבטיח לה לקחת אותה פעם לביתו, בז'נבה, וכל זמן שהסרט נמשך, נמשך גם הרומן שלהם.

וכאלו שזה לא די, הנה התאהב ה' תסריטאי אריק פייס במירי סגל, עורכת-דין מתחילה, שהתנדבה לערוך את המחקרים לסרט, וזה מה שקרה לה.

מה יש לכל אלה? הם מוכרחים לעשות את כל זה דווקא על חשבון בן-גוריון? אין כבר מקומות אחרים?

הכגישה

שלא נתקיימה

"אנחנו ממשיכים להיות ידידים האחד עם השנייה", הצהירה גאולה גיל, "נישואי תמיד יודים טובים, ביחסים טובים, ואין ספק שנמשיך גם לעבוד יחד" ובעלה

גאולה * וידידים

דובי ואשתו

דובי זלצר, שבו המדובר, החרה-החזיק אחריה. אבל השבוע, כשהשניים נפגשו, קשה היה להבחין ביחסים המצוינים שנשארו ביניהם. דובי זלצר הבחין בגאולה וחיוך עבר את פניו, והוא נראה כאילו הוא רוצה לגשת אליה, ואז פיתאום הוא הציץ אל אשתו, גרציאלה פונטאנה, שהיא רוזנת איטלקית וחזית קפא. הוא נשאר במקומו.

* עם גרבייטס ומגפייטס.

היום הארוך ביותר

פרחים ומתנות, ורקדן אחד, שבקושי יש לי מגע איתו, שלה לי זר חמוד, וכתב ש' הוא יודע שמחר אני אקבל המון פרחים, אז הוא שולח את שלו מוקדם יותר, כדי שאשים אליו לב."

כולם באו לכרך אותה, והיא הרגישה שחשוב להם שהיא תצליח. היא קיבלה סל ענק של פרחים מג'ורא גודיק, וקופסה של דליקאטסים. היא קיבלה מפיות, ועליהן רקום האלו דולי מהקאמר, היא קיבלה מיברקים מאברהם חלפי, ומיוסי גרי בר. יוסי ירין ואשתו שלחו לה ארנק ערב, והבמאי קרנצ'ל דיל, הביא לה אגרטל-כסף, ונתן הוראה לחנות שבמשך שלושה חודשים ישלחו לה פרח אחד בכל יום.

הבכורה עוד לא התחילה, והיא כבר הי' תה נרגשת ומאושרת, "וכשהמסך נפתח, היא מספרת, "וראית שהתנובות מגיעות בזמן, ידעתי שהכל בסדר. בהפסקה הציץ מישור לואלם ואמר שהקהל אלגנטי באופן מיוחד, כשירד המסך הרגשתי שזה ניצחון."

אחר-כך היתה עוד מסיבה במלון ד.ו. והיא ארתה עייפה ושבעת חיות, וכשבעלה העלה אותה לאוטו, והם חנו ליד הבית, היא שמעה מישור אומר: "תראו, אוטו של חנות פרחים!"

"המבקר הכי חמור שלי", היא מסכמת, "זה בעלי, ואם הוא אמר לי שהוא הוקסס מהריקוד שלי, אז סימן שזה בסדר."

תה מזמן. זה עשה לה מצב-רוח מצויין, והיא קיחתה שבגלל זה השעות שעוד נות' רן יודונו קצת, ויעברו יותר מהר. היא התחילה להתעסק עם השימלה, שבה היתה צריכה ללכת לתיאטרון. השימלה נקנתה בחוק-לארץ, ועכשיו היא מדדה אר' תה, ובדקה אם לא צריך לתקן שום דבר. ותוך כדי כך חזר יעקב מהעבודה, וכיוון

חנה בתור דולי

שכבר שעה לפני כן היא היתה לבושה ומור' כנה, הם יצאו מייד לתיאטרון. "הגעתי בשבוע וחצי", היא מספרת, "הר' גשתי חיבה לא רגילה לכל הצחת. הרגשתי שאני עטופה באהבה. קיבלתי המון זרי"

חתונה ימית

זוכרים את התמונה הזאת? בוודאי. זאת היתה מלכת-היופי של חי' פה, ומלכת המכביה, ובעיקר: המלכה הבלי' תימוכנת של חיל-הים.

היו לה מדים לבנים צחים, ושערות בלונדיות משונות, ועיניים ירוקות, ורגליים ארוכות-ארוכות, והיא היתה הסמל של ה' חיל.

שמה אילנה פז. אבל באמת: אילנה פזקוביץ. הבת של הפלקוביץ' מחנות' הבדים הגדולה.

מאז לא ראינו אותה הרבה זמן. היא

אילנה (1958)

התחתנה עם רופא יהודי בלימה, בירת פרו, וחיתה שם, ולמדה ספרדית, והתגר' ש. ולפני שנה היא חזרה לחיפה.

ואת מיכה לב. אתם מכירים? בוודאי. הוא היה רבי-חובל של המיכלית אנטרפרייז. ויום אחד החליט לעלות ליבשה, ולהיות סטודנט באוניברסיטה. עכשיו הוא בן 31. השבוע, בשקט, נישאו רבי-החובל-לשעבר ומלכת-חיל-הים לשעבר, בעיר-הנמל חיפה.

פצצות מתחת לדלת

מי שחושב שרק שמעון ערן מברר את תושבי ברלין-המערבית בלילות, ודאי לא בילה לילה במועדון הברלינאי להקלו (המסמר). הוא היה נוכח שם, שהישראלים השתלטו כליל על חייל-הלילה של ברלין ושל נערוותיה. כי מנהל מועדון המסמר אינו אלא פלייבוי ישראלי המוכר בשם אזי רישי (27).

אבל לאלי יש לפחות סיבה טובה למה הוא עושה זאת. ב' משך שנתיים נדד על פני אירופה כ' אמרגנו של הזמר צדק סביר ושל אמנים אירופאיים. אותם סיפק למועדון גילילה שונים, עד שהתיישב בברלין. הסיפוק שלי הוא לארח אצלי אורחים ערביים, מסביר רישי. "הם באים אלי ואני מלביש עליהם מארחות-באר

גרמניות, ואחר-כך הם באים להתלונן על החשבון המנופח. אני לוקח את הכתובת ומבטל לסדר את העניין. באמצע הלילה אני מצלצל אליהם ומודיע להם בעריות שאני ישראלי ושיגידו תודה שלא שמו להם פצצה מתחת לדלת."

אבל אלי נאלץ לנטוש את מלחמתו ה' טרסית בערבים בברלין בגלל בתו של שר' סט ברלינאי, שאחרי מה שקרה בינה לבין אלי היתה משוכנעת שמגיעה לה גם טבעת נשואין. כדי להוציא ממנה את הרעיון בא אלי להתנפש בארץ. הוא נוכח מהר מאוד שמשוה השתנה בהיעדרו.

קבעו לו פגישה עם נערה שלא הכיר בקפה ברזיל. הוא איתר לפגישה בחמש דקות וכבר לא מצא את הנערה. לאחר פוענחה התעלומה. הנערה חיכתה לו בקפה, ראתה גבר בודד ליד שולחן וניגשה אליו. במיקרה היה גם שמה אלי. האלי השני הוטרע מאוד כשהנערה לקחה אותו מייד לביתה, וכשניסה שם להתגונן בטענה שבי' עצם חלה טעות, סירבה הנערה להאמין לו. "זה לא יכול היה להיות לי באירופה", מתפעל אלי, "שם בכורה היתה מחכה לי אפילו יומיים."

רישי

במדינה

עבודה

בגלל שני

קילו אפרסקים

תחנת הנסיונות שבגילת, ליד באר-שבע, היא תחנת נסיונות חקלאית השייכת למכון וולקני של משרד החקלאות. אלא שלמאה רי עשרה עובדי התחנה נדמה היה לאחרונה כי הנסיונות הנערכים בה הם בתחום יחסי אנוש.

בשעתו, לאחר שבתחנה התגלתה מעילה בסכום של רבע מיליון ל"י, סולקה מן הלה-החווה, במקומה בה יאיר רוט, שעל סמך נסיון העבר החליט לחסום את השור

מנהל העבודה המר
בקולחוז פחדו פחות

בדישו, להנהיג בתחנה מישר חקיף שלא יאפשר לאיש מהעובדים לפגוע ברכוש ה- מדינה.

כך קורה ש-60 עובדי-חק המגיעים ל- חווה מדי יום, אשר משכורתם החדשה אינה עולה על 200 ל"י, זורקים למזבלות פירות וירקות טובים למאכל, מתוצרת ה- חווה, ואינם יכולים ליהנות מהם.

באחד הימים סטר המנהל רוט לפועלת בשם אמור עליה, שנשלחה לחווה עלי-ידי לשכת העבודה, ופיטר אותה מעבודתה. ה- סיבה: העובדת קרעה את חולצתו. כשניסה אחד מחברי ועד העובדים, הסרקטוריסט יצ- חק טויו (41) לערער על פיסוריה של אמור, הוגשה נגדו תלונה לאגוד-עובדי המדינה על איומים וקללות נגד המנהל.

אמר מנדל המל, סדרן-עבודה ראשי ב- תחנה מזה 15 שנים: "ברוסיה בתקופת סט- אלין, כשהייתי פועל בקולחוז נידח, לא פחדתי כפי שאני פחד בחוות-גילת היום". "גונבים טיפין טיפין". יום אחד, כשהיחסים בין העובדים למנהל הגיעו ל- מתוחות נוספת, החליט רוט ללמד לקח ב- שיטת "יראו ויראו".

במאי 1968, נתפס עובד ארעי בחווה, יהו- דה עזריה, כשבתקין 2 קילו אפרסקים. היה לו אישור מהחוקר החקלאי יהושע כוכבא לקחת לעצמו כמות סבירה של אפרסקים פגומים. אבל אישור זה היה בניגוד להוראת המנהל. רוט הגיש תלונה נגד עזריה ב- משטרת אופקים.

חמישה חודשים לאחר הגשת התלונה, פיטר רוט את עזריה, אב לארבעה ילדים, שאחד מהם הוא נכד צה"ל והשני מאושפז במרפא לילדים משותקים. לאחר שבע שנות עבודה בחווה, מצא את עצמו עזריה ללא פרנסה. אבל חבריו לעבודה החליטו שנעשה לו עוול, פתחו בשביתה, דרשו הקמת ועדת חקירה שתחקור את היחסים המזוהים ה- שוררים בחווה בין העובדים והמנהל.

באסיפת העובדים קרא אחד הפועלים כנגד רוט: "לא רוצים כאן דיקטטור!".

לרוט הייתה דיעה אחרת: "חובתי היא לשמור על רכוש המדינה, אפילו מאלה ה- רוצים לפגוע בו טיפין טיפין, עליידי סחי בת כמה קילו פרי. לא מזמן מצאנו במשאית 400 קילו תפוחי-אדמה. לא הגשנו תלונה למשטרה מפני שבמשאית היו 50 עובדים". אחרי שבעה ימי שביתה, הסכימו העובדים לחזור לעבודתם. בהתערבות מועצת פועלי

פנעים

אלמליח

הממולח

מלחמת-ששת-הימים היתה לישראל אל- מליח (40), נשוי ואב לשלושה, הצלה מ- השמיים. הוא נדון לחמש שנות מאסר ב- עוון רמאויות במסחר-מכוניות. הוא הספיק

מועץ עזריה

החוקר נתן אישור

לשבת רק ארבעה חודשים. התנייה הכללית שהוכרזה בעקבות המלחמה, נתנה לו הזדמנות לפתוח דף חדש בחייו. אלמליח לא ויתר על הזדמנות זו. הדף החדש לא היה נקי ממעשיות-רמיות, החליט. בעבר היה סוחר-מכוניות אלמליח קונה מכוניות משומשות בצ'קים דחויים שהתגלו בכבא מועד-פרעונם גם ללא כיסוי. בינתיים כבר היה מוכר את המכוניות שקנה, ב- מזוינים, תוך זיוף חתימת המוכר המקורי בשטרי-המכר. בצורה זו עשה כמאה אלף ל"י עד שנתפס ונכלא. לאחר שנחנך חזר אלמליח למשרדו ברחוב וילנה בתל-אביב, ליד מוסך דן. הוא סיפר שהיה מגויס, החל שוב לסחר במכוניות משומשות, אבל ב- שיטות חדשות.

נוכל, לא סוחר. הוא מכר מכוניות ממושכנות מבלי לבטל את המשכנתא. הוא זייף כסמכיר-כ ומכר מכוניות שלא היו שייכות לו. אבל התעלול המוחכם ביותר היה מקורי שלו. הוא היה מתווך בין מוכרי וקוני-מכוניות.

המוכר היה משאיר בידיו את המכונית והקונה את הכסף עד לסיום הליכי הפרוצ- דורה במשרד-הרישוי. כעבור זמן היו ה- מוכר והקונה מגלים שנותרו בלי מכונית ובלי כסף. הם גם לא מצאו את הסוחר אלמליח. סיפרו להם שהוא נמצא במילואים. כשהחל גל התלונות להגיע למשרדי ה- מדור-לרמאויות במשטרת תל-אביב הוצאה פקודת-מעצר נגד אלמליח. אבל כשבאו ה- שוטרים לעצור גילו כי ארבעה ימים קודם לכן יצא בדרכו לארצות-הברית.

ללקוחותיו נותרו תסבוכות משפטיות. שכן אי-אפשר לדעת למי שייכת מכונית ש- נמכרה בצ'ק ללא-כיסוי ורובצות עליה שתי משכנתאות. חלק מהלקוחות פנו להתאחדות סוחריה-מכוניות, שם השיב להם "י"ר ה- אירגון, אפרים מוהר: "אלמליח איננו ולא היה אף פעם חבר ההתאחדות. הוא בכלל אינו סוחר אלא נוכל".

המשטרה, שריכוזה בידיה את כל התלונות (חמשך בעמוד 26)

מעשה בילדון שונא סבון...

מעשה בילדון נחמד ונבון,
שאהב הכל - ורק לא סבון.

איזה צריחות! איזה צעקות!

ואין סוף לדמעות
(ולפעמים - קצת מכות...)

הלכה האם אל רופא להתייעץ:

"מה יהיה הסוף? הוא לא מתרחץ!"

אמר הרופא: "גברתי, הילדון

זקוק לסבון שאין בו סבון..."

תמחה האם: "איך זה ייתכן?

או שיש סבון או שאין..."

הסביר הרופא: "גברתי! הפתרון

טמון בשפופרת של דרמפון".

עשתה האם כך, והתוצאה משמחת:

הילדון התאהב באמבט ומקלחת.

טוב מכל סבון
Taya

אורט ישראל

חשר העבודה

המכון להשתלמות
מקצועית משולבת

יסודות
הטלוויזיה

קורס מס. 3 - 1968
יפתח ביום א' 17.11.68

ההרשמה

במשרדי המכון
שד' דוד המלך 39,
טל. 248162, ת"א

עצירות

בגיל מסוים קיימת סכנה של הפרעות בעיכול. עצירות גורמת להצטברות גזים והרגשת נפיחות. כל רופא יאמר לך כי עליך להזהר. עכשיו לרשותך עלמונה המשלשל הטבעי. עלמונה משחרר את גופך מפסולת מזיקה ומנוזלים עודפים. עלמונה ממריץ את פעולת המעיין בדרך טבעית ונעימה וכמו כל משלשל יוריד גם עלמונה ממשקלך. כל מהדל: תרגישי טוב יותר! עלמונה יעזור לך! 4.80 ל"י.

almona
המשלשל הטבעי

במדינה

מחסן הכלים של ג'וביאליק באזור. גופתה היתה ערומה וניכרו עליה סימני אונס אכזרי, לפני שנחנקה בגרבינילון בצווארה. הסברה הראשונית הדאיגה את החוקרים, כי בדרך כלל מהחזה החקירה בפשעים ה- מבוצעים בידי חולי-מין, סיוט ממושך ו- ניתן לפענחה רק אחרי ביצוע מספר פשעים דומים החוזרים ונשנים בידי אותו פושע. אלא שהפעם שבוע אחרי תחילת החקירה, התברר למפקד תחנת המשטרה בחולון, פקד משה ברדור, ולחבר עוזריו, שהם עשויים להיות משוחררים מסיוס דומה. ממציא-החקירה עד כה הצביעו על-כך שהרצח לא בוצע על-ידי פושע-מין מיקרי. **פגישה לא-נעימה.** בליל הרצח ירד גשם שוטף גם באזור. קשה להניח, הטיקו החוקרים, שמסורף מיני יצא לשוטט כדי לחפש קרבן בן-ציבורי דווקא בלילה גשם שכזה. מצד שני גבו החוקרים עדויות לפיהן מסתבר כי כוכבה לא יצאה אותו לילה לטייל סתם, אלא לפגישה ממנה חששה

(המשך מעמוד 25)
נגד אלמליח לא חוכל להחזיר למתלוננים את הכסף או את המכונית. היא עשתה כל מה שיכלה לעשות: ישראל אלמליח הוכרז כעכרין נמלט.

חקירות

דליקה

ב"דלק"

יעקב לטיף עצר את מכונית הקטר-שבו שלו בתחנת דלק, שבצד כביש גתה, ליד שיכון גיורא יוספטל, שבגבעת שמואל. ב- צעדים בטוחים ניגש למשאבת-הדלק והחל למלא את מיכל מכוניתו בבנוזין. לפתע פרצה להבת-אש מחלקה האחורית של המכונית, שם נמצא המנוע. האש אחזה גם בידיו של לטיף, שנרתע לאחור המום ו- מופתע מבלי להוציא הגה. קבוצת אנשים שחשה בסכנה הצפויה ל- תחנת-הדלק, מיהרה למקום. "היוהרו!" ה-

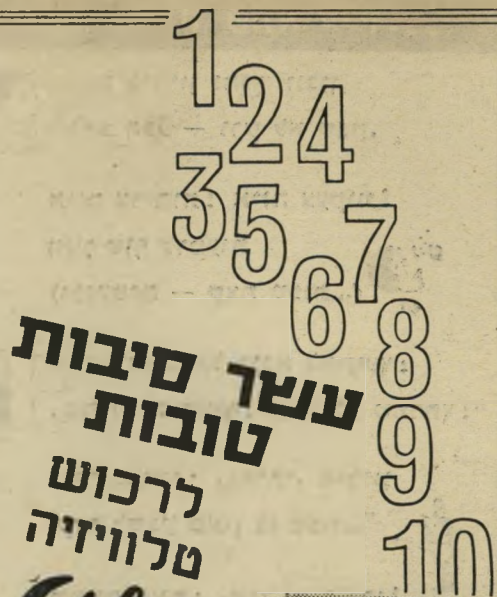
קורבן פררה ומקום הפשע
אל תתפלאו אם ירצחו אותי"

מאוד. "אל תתפלאו אם יום אחד ירצחו אותי", אמרה כוכבה לחברותיה לעבודה בבית-החרושת לטקסטיל באזור-התעשייתי של חולון. האחרונה שראתה אותה לפני הרצחה היתה חברתה ספי, שכנתה ובת-גילה. "היא יצאה בשבע בערב לכיוון הגן-הציבורי", סיפרה ספי. "היא לבשה חצאית לבנה עם נקודות וחולצה עם שרולים קצרים. אפילו ארנך לא היה לה. היה רושם שהיא הולכת למסור משהו למישהו ותיכף תחזור ה- ביתה. היא נראתה מודאגת ורצתה לקחת עמה גם את אחיה הקטן, אלי. היא אמרה לי שהיא הולכת לפגישה לא-נעימה". על סמך העדויות שגבו הגיעו החוקרים למסקנה כי כוכבה היתה נערה מסוגרת בתוך עצמה ובחברה את ידידה מקרב טיפרי סים מסויימים בתל-אביב או בחולון ולא בעירית מגוריה — אזור אחד מידידה ה- אלמונים הוא שרצח אותה כנראה. עתה החלה פעולת-איתור רחבת-מימדים של מכריה וידידיה של כוכבה. בסוג זה של חקירה ידה של המשטרה תמיד על- העליונה. משום כך מצפים החוקרים ל- פתרון מהיר ומפתיע של תעלומת הרצחה והאנסה של כוכבה פררה.

סיפורו של

רוכב-אופניים

"מה יש לך בבקבוקים?" שאלו פקיד- המכס בבדיחה העממית הידועה. את נהג- המשאית טעונת הבקבוקים, שעצר בתחנת- הגבול. "אחירי", השיב הנהג. בדקו המוכ- סים את הצהרתו והנה אמת דיבר: הבקבו- קים היו ריקים. כך היה נהג-המשאית מופיע מדי פעם בגבול ומצהיר תמיד כי הוא מוביל אחיר בבקבוקים. עד שיום אחד הבינו אנשי- המכס כי האיש מברית בעצם — משאיות. "מה אתה עושה כאן?" שאלו השוטרים את חיים בצלאל (30). שנראה רוכב על אופניו בשעה 11.30 בלילה ברחוב ברי-כוכבא בבני-ברק, בו מרוכזות מלשונות-יהלומים. (המשך בעמוד 28)

עשר סיבות
טובות
לרכוש
טלוויזיה
פילוט

- ★ הטלוויזיה שנבחרה על- ידי המובחרים לבתי-הספר בארץ.
- ★ שיטה מהפכנית המונעת קרינה.
- ★ מסך פנורמי משוריין 59 ס"מ, 110".
- ★ גיוון המסך נבחר באופן מדעי לשמירת עיני ה- צופה.
- ★ קליטה טובה ללא הפר- עות גם באזורי קליטה גרועים.
- ★ צליל נעים וחזק על-ידי רמקול אלסטרי.
- ★ "Wattless Dropper" מונע התחממות המכשיר ומאריך חיי החלקים.
- ★ עיצוב מודרני ושולחן לכל מקלט.
- ★ תנאי רכישה נוחים.
- ★ שרות על-ידי מומחי "פילוט" בביתך.

Pilot

Factories: U.S.A., England, Israel, South Africa, Ireland

סבל מטחורים
(HAEMORRHOIDS)

הישיבה כואבת! והריצה גס-יכן! אם אתה סובל מטחורים (HAEMORRHOIDS) זה נורא! אבל כל זאת נחלת העבר. פרטין עוזר במהירות, מביא להקלה מידית. הכאב קטן מיד והגרוד נפסק, התפחויות הבלתי נעימות מתכווצות — איזו רווחה!! נרות פרטין מורכבות מחומרי רפוי ומפסיקי כאב וגואלות אותך מיד מסבל הטחורים. פרטין — לרפוי טחורים. 4.50 ל"י.

PRATIN

דיסקי בעית. חיפה

לאשה בהריון
חמתנה חנאח ביותר —
"לקראת אמהות"

ספרו של
פרופסור יוסף אשרמן
לחשיג בכל חנויות-הספרים

שיעורים פרטיים
ל ע ר ב י ת
גם לתלמידי תיכון.

המעוניינים יפנו לת.ד. 136
ת"א, עבור מורה לערבית.

טיטי

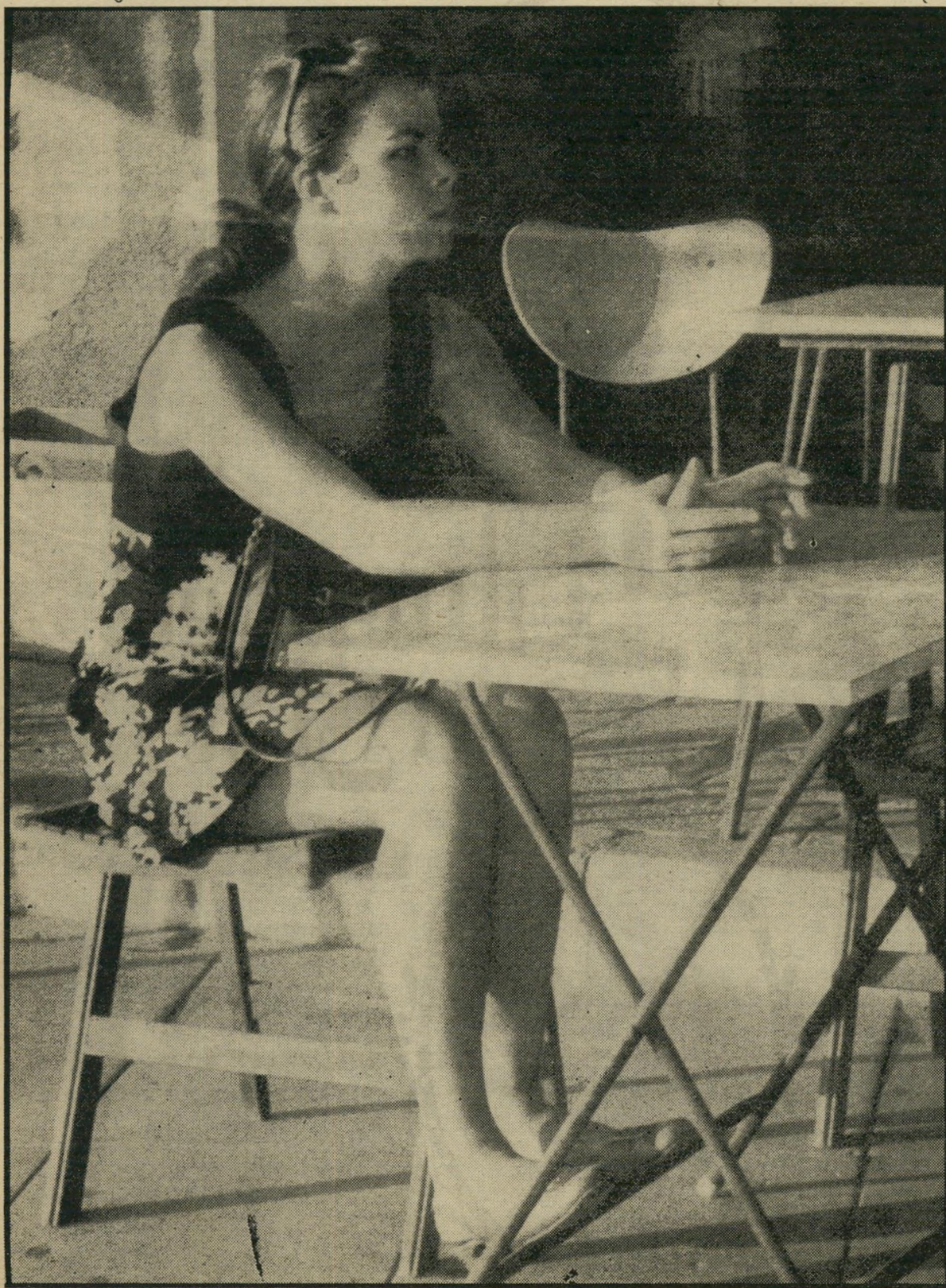
רוברט

חייל קיבוצניק הכי
את בת מלך איטליה
כמתנדבת, עז
שלילה אחד מצא
שהיא מאהבת

רצתה להיכנס לרופא. לבסוף אמרתי לה ש-
 אני מוכרח לנסוע לבאר-שבע. היא הודיעה
 לי שהיא מצטרפת אלי. הגענו לעיר אחר-
 הצהריים. אני נסעתי משם למחנה שלי ואי-
 לו ביאטריץ שכרה לה חדר במלון.
 "בלילה נפגשנו שוב. אכלנו ארוחת-ערב
 במיסעות מוריס והלכנו לבלות בדיסקוטק
 מאנדי. אחרי הריקודים היא הזמינה אותי
 אליה למלון והגניבה אותי לחדרה. עשינו
 אהבה כל הלילה ולמחרת נפרדתי ממנה.
 יותר לא ראיתי אותה ולא שמעתי ממנה.
 עד שראיתי את תמונותיה בעיתונים וגיליתי
 כי היא בת מלך איטליה."

"תשמעו, אין רוברט יוסלזון יכול להי-
 רגע, כל דבר יכול לקרות בחיים! אבל
 שתהיה לי נסיכה מאהבת — זאת לא היי-
 תי מאמין!"

נסיכה במיטתה

ט וראי 201607 רוברט יוסלזון
 לא האמין למראה עיניו.
 התמונה שפורסמה בעיתונים היתה מוכ-
 רת לו. אבל הכותרת שהתנוססה תחתיה
 נראתה לו דמיונית. היתה זו תמונתה של
 הנסיכה האיטלקית מריה-ביאטריצ'ה ("טי-
 טי") דה-דאבויה, הצעירה בכנותיו של מלך
 איטליה לשעבר, אומברטו.

★ ★ ★

"היתה,

אצלי

במיטה!"

ה תמונה צולמה ברחוב דיזנגוף בת"א
 בעת שטיטי שהתה הקיץ בישראל כמת-
 נדבת בקיבוץ גבת. העיתונים סיפרו שטיטי
 היא הכיבשה-השחורה של משפחת-המלוכה
 האיטלקית. היא גרמה לאביה מורת-רוח מר-
 בה מיספר פעמים, כשהתאהבה בלוחם-שווי-
 רים ספרדי, כשניסתה להתאבד, כשנתפסה
 מסוממת באורגיה או כשניהלה רומן עם
 שחקן-הקולנוע האיטלקי מאוריצייו ארנה,
 שאמו היא מוכרת-דגים בשוק. לבסוף היא
 הדאיגה את משפחתה כשנעלמה הקיץ, הו-
 פיעה שוב כעבור מיספר חודשים וסיפרה
 כי שהתה באינקוגניטו כמתנדבת בקיבוץ
 גבת בישראל.

"זאת היא!" קרא רוברט יוסלזון בהת-
 פעלות, "עכשיו אני יודע מי היא! היא
 היתה אצלי במיטה!"

חבריו למחנה, אישם בדרום, סברו תחי-
 לה כי רוברט נתקף בשיגעון גדולות. מה
 פיתאום תחלוק נסיכה איטלקית אמיתית
 את יצועה עם טוראי בצה"ל? אולם הס-
 תבר כי יוסלזון אינו מתעתע. על חלק זה
 של הרפתקאותיה בישראל פסחה הנסיכה
 משום מה, בסידרת החוויות מארץ-הקודש
 שפירסמה בעיתונות האיטלקית.

★ ★ ★

לידה

בכאר

שבע

כ שהגיעה טיטי לקיבוץ גבת כי
 מתנדבת, הוטל על משפחת יוסלזון להי-
 יות המשפחה-המאמצת שלה. כל מתנדב זר
 כה למשפחה-מאמצת כזאת, כדי שתהיה לו
 תחושת-בית בקיבוץ. משפחת יוסלזון היא
 משפחה עולה מצ'ילי, שבנה, רוברט משי-
 רת בצה"ל.

ביום שישי אחד הגיע רוברט הביתה ל-
 חופשת-שבת, ומובן שהכירו לא את טיטי,
 אלא שהיא לא גילתה את יחסיה, הציגה
 את עצמה כבת-בלי-בית הנודדת על פני ה-
 עולם.

"שמתי עליה עין", סיפר רוברט לחבריו,
 "והזמנתי אותה לחדרי במשק. היא רצתה
 קצת אחירה אבל בחדרי לא היו לא רדיו,
 לא משקאות חריפים ולא נרות. הלכתי
 לחדר משפחתי כדי להביא את המצרכים
 הדרושים לעריכת ערב נחמד. כשחזרתי
 קיבלתי את שוק חיי. טיטי כבר הספיקה
 לסדר את המיטה ושכבה בה ממש כנסיכה
 אמיתית.

"באותו רגע לא ידעתי כיצד להגיב. אבל
 כיוון שיש לי נסיון עם מתנדבות התחלתי
 לשוחח עימה באנגלית. היא שלחה אלי את
 זרועותיה ומשכה אותי אליה.

"ביום ראשון בבוקר נסעתי איתה לתל-
 אביב. היא טענה שיש לה כאב-שיניים. הס-
 תובכנו כל היום בתל-אביב אך היא לא

רחוב דיזנגוף בתל-אביב. הנסיכה שהתה הקיץ בישראל כמתנדבת
 בקיבוץ גבת, שם ניהלה רומן קצר עם בן משפחת העולים מצ'ילי
 שאימצה אותה — כמקובל בקיבוץ — בתקופת שהותה במשק.

ברחוב דיזנגוף
 הנסיכה מאריה ביאטריצ'ה דה-
 דאבויה, בתו הצעירה של מלך
 איטליה לשעבר, אומברטו, כפי שצולמה באחד מבתי-הקפה של

דרכי-חיים

אהבה בוערת

סעיד בידאסי (25) עזב את כפרו, בקעה אל-גרבייה, כדי לחפש עבודה בתל-אביב. לפני שמצא עבודה — מצא אשה. הוא הכיר את הגרושה דליה שיפרות (30), התאהב בה והחל לחזר אחריה. יותר משחזר אחרי האם, חיזר אחרי שני ילדיה, אותם הציף במתנות. הוא היה בטוח שדרך הילדים יגיע אל האם. כך גם קרה. דליה הסכימה שסעיד יעבור לגור בביתה שבבני ברק. הוא טיפל בילדיה כאילו היו ילדיו, עבד שעות נוספות במריט-עופות בכרם-ה-תימנים, כדי לדאוג לצרכי הבית.

"אין לי אור באופניים, לכן אני נוסע ברחוב צודי ולא ברחוב ראשי", השיב ה-צעיר הדתי חובש-הכיפה. השוטרים רשמו את פרטיו האישיים והניחו לו ללכת.

כעבור שעה ערכה הניידת סיור נוסף ב-רחוב המלטשות. שוב ראו את בצלאל רוכב על אופניו. אלא שהפעם, משהבחין בניידת, נטש את אופניו ונמלט. חקירת השוטרים העלתה כי האיש לא התכוון לפרוץ למל-טשות. הוא פשוט גנב אופניים.

השבוע, כשהועמד בפני שופט-השלום דב ליון, טען בצלאל: "אני בכלל לא נסעתי שם. אני אפילו לא יודע לרכב על אופניים." השופט הורה לעצור אותו לחקירה לשבעה ימים, בין השאר כדי לברר אם הוא יודע לרכב על אופניים.

יכול ללכת. הרבצתי לה מכות. אבל אחרי שבועיים הראחה לי דליה אמצעי-מניעה להריון ואמרה לי: "עכשיו אני הולכת לשכב עם מישהו אחר."

"הדם עלה לי לראש", הודה סעיד, "אספתי את הבגדים שלה וכל הרהיטים שהיו בבית, שפכתי עליהם נפט והדלקתי." כדי לאמת את סיפורו של סעיד, הציג פרקליטו, עו"ד משה אלוני, בפני השופט טים מסמך המאשר כי סעיד אושפד ב-מוסד לחולי-נפש בעקבות מריבתו עם דליה.

השופטים התחשבו באהבתו הנכזבת של סעיד. הם דנו אותו ל-3 חודשי מאסר בלבד. "לא חשבתי שהאהבה שלי תבער ככה", אמר סעיד כשנגזר דינו, "טוב שזה נגמר ככה."

כעבור שנה, לאחר שלסעיד ולדליה נולד ילד משותף, נטל סעיד בידאסי פה נפט, שפך אותו על רהיטי ביתה של דליה והעלה אותם באש. אחרי-כך רץ לסלפון הקרוב והזעיק את מכבי-האש כדי שיכבו את הדליקה.

חברים נוספים. בבית-המשפט המחר זי, בפני הרכב של שלושה שופטים, הועמד סעיד בידאסי לדין בעוון הצתה. הוא היה צפוי ל-15 שנות מאסר.

בבית-המשפט גולל סעיד את סיפור אהבתו הבערת: "מהרגע שנולד לנו הילד התחילה דליה לעשות צרות. את הילדים שלחה למוסדות והיא עצמה לא היתה אף פעם בבית. כשהייתי שואל אותה איפוא היתה, היא השיבה לי בצחק.

"יום אחד היא אמרה לי שיש לה חברים נוספים ואם זה לא מוצא-חן בעיני אני

O.K. Advertising

Styling Gel for every style

סטיילינג ג'ל

מאפשר לך לעצב לעצמך תסרוקת אופנתית בכל סגנון. תוכלי להסתרק בסגנון שונה בבוקר, אחה"צ ובערב,

כי סטיילינג ג'ל

עושה את שערך גמיש ונוח, ויחד עם זאת שומר על שלמות תסרוקתך.

סטיילינג ג'ל מוצר של Nestle. מיוצר בישראל ע"י בלמון בע"מ. המפיצים: חב' נורית בע"מ.

אמנות

★ את הבעיה הכאובה של יחסי כושים ולבנים בארצות הברית אפשר לראות הי שבוע בשני סרטים, **בנחש מי בא לסי עוד** (מוגרבי, תל-אביב), בו נלחמת משפחה ליברלית ומתקדמת בעבודה שבתם הי פרטית רוצה להינשא לכושי, ו**ברכת תחתית** (מקסיס, תל-אביב) שבאחד מי קרונותיה מנהלת נערה אמריקאית, המתפורצת מרוב סקס ושינאה, מאבק אלים והיסי טרי נגד כושי תמים, שדחק את השינאה הגזעית שלו לאיש הלבן לתוך חליפה תרבותית מהודקת.

★ באלימות, באכזריות, בשינאת האדם לאדם מספל גם סרטו של אינגמר ברגמן, **פרסונה** (פאריז, תל-אביב), שבו שתי נשים מתעללות האחת בשנייה, בבית בודד, על חוף הים.

פעולה

★ **ללא משפט** (הוד, תל-אביב).

מחזמר

★ מישחק מעולה, כוריאוגרפיה מצוינת, הופעות מלאות תנועה וצבע, זה מה שדרוש במחזמר טוב, וזה מה שנמצא ב**כוכב** (פאר, תל-אביב).

מוסיקה

★ **התזמורת הפילהרמונית**. מגנת השבוע את הסימפוניה השנייה של אלכסנדר טל. זו חוברת בשנת 1960, והוסיפה מעט אחת עלידי תזמורת קול-ישראל. טל הוא מוסיקאי ישראלי בעל שם בעולם ובעל צביון אישי מאוד. או שאוהבים אותו או ששפוט לא נעים לשמוע אותו. אין דרך ביניים. נאמר עליו שכוחו הגדול הוא בי ביסוי החיים של היום, ומי שאינו מסתפק בשמינת החיים של היום ברחוב, ורוצה לשמוע אותם גם באולם הקונצרטים, יינה מיצירה בעלת עוצמה זו.

★ **להקת המחזמר "בתי דור"**. אחרי תה הצעירה של להקת המחזמר בת-שבע, שיוקמה עלידי בת-שבע והירושלית. מורגש שזו אחת צעירה. עדיין נעדרת סיגנון אחיד, בלתי-מגובשת, רצינית פחות מאשר אחותה המבוגרת. גם הרכב הלהקה אינו מעורר רושם כמו של בת-שבע (נא לזכור: אהוד בן-דור, רינה גלוק, רינה שינפלד וי משה אפרתי). יחד עם כך זו להקה ברמה נאותה, ולאחר שיפשושים לא תבייש את המשפחה.

הלהקה מופיעה במקביל בשתי תוכניות, ובהן קטעים שונים. ביניהם: אלתורים קטנים — דואט חמוד נוסח הקומדיה דל-ארטה על יחסי ארלקינו וקולומבינה רחי חן והר מור. דימויים — על מאבקו של הפרט מול הסביבה והחברה הכופה עצמה עליו, בכי אנס בראזיל-ארס — המוסיקה הנפלאה של וילה לובוס, המוכרת מתקליטה של ויקטור ריה דה לוס אנג'לס, זכתה לכוריאוגרפיה של ג'נס אורדמן. ריקוד זה של אבל ונחמה אינו מגיע לפיסגה החזיתית, כשם ששירתה של ויקטוריה מגיעה לפיסגה קולית. מלאכים ואחרים — הומורסקה עם תנועות שבטיות פרימיטיביות, וקטעים אחרים.

בידור

★ **אהבה וג'יז "צוותא"**. התוכנית, שהחלה לפני שנה כערב משעשע קליל ומקורי, למספר מצומצם של הופעות, וכי תה באהדת הקהל, והיא מועלית עתה מיחדש. גרעון שמר קורא שירי אהבה ומין, החל בתנ"ך ושירי יוון העתיקה, וכלה ב"אנאבליז" של אדגר אלן פו, ושירים פסיכודליים. ברקע תזמורת ג'ז מצוינת של מל קלר, המלווה את הקריאה בנגינה של קטעי מוסיקה מוכרת, ובעיקר אילחור תוצרת מל קלר. מהנה מאוד.

★ **אריק איינשטיין** (מזל-גדי) ממשיך לשבוע את קהל מעריצותיו בהופעת היחיד שלו. שירים חדשים עם ישנים. בבית (המשך בעמוד 30)

נשי? ...מאד!

מחזמר

קליב

באקרילן אני מרגישה חמיד רכה ונשית. בנדי, אקרילן נעים, מלפפים וסחמאים לגורתי בעיצובם המיוחד ובצבעיהם האפנתיים.

"עמוס"

מסעדה מזרחית. תימנית כשר

אחרי שכלולים

מיטב המאכלים והתבשולים
התימניים המסוריים
(כולל שיפודים)

אורח נעימה, שרות אדיב

תל-אביב, כרם-התימנים
רחוב סוריה 22

"נערת טלפון"
בביתך!

לנו ציוד אלקטרוני אוטומטי שיענה על קריאות הטלפון אליך בזמן העדרך, וכן הקלטות של שיחות טלפון אליך.

★ שרות השכרה ותיקונים של כל סוגי מכשירי ההקלטה

★ שרות הקלטה על סרטים ותקליטים בסטודיו ובחוק.

★ מכשירי ההקלטה מקצועיים BRENELL.

★ התקנת מיקרופונים ואמפליפירים. אנו מכינים תקליטים גם מסרטי סייף שלך.

רדיו דוקטור / שרות ישראל
להקלטה, תל-אביב רח' שלום
עליכם 18 טלפון 244118.

צלום צבעוני

את ימי החורף היפים צלם בצבעים!
הפתוח יעשה, עלידי, פוטו-ברנר. פתוח צבעוני עלידי המעבדות הגדולות והמשוכללות בארץ!
מבחר גדול של אלבומים מודרניים במחירים נוחים ביותר!

פוטו-ברנר
חיבה, רחוב החלוץ 20

אם אתה צעיר/ה

ומעוניין להתכתב ולהפגש עם בני גילך כתוב ל"אנונימו"
ת.ד. 2765/רמת-גן
ותקבל פרטים לביתך.

(המשך מעמוד 29)

תמשת בהמון סממנים שצריכים להיות הור מוריסטיים. יש לה המון כרטיסיביקור, וי כשמישהו, למשל, רוצה ללמוד לרקוד, היא מוציאה לו כרטיס: "דולי לוי, מלמדת ריקוד דים". משהו שמן מזמן לה, היא מיד מגישה כרטיס: "דולי לוי, מורידה משקל תוך שלושה ימים". וכך, מצחק.

הסיבוכים הקומיים של העלילה אינם די קומיים. שני העובדים של העשיר הקמצן, הבורחים מעבודתם כדי לבלות בניוירוק, והנפגשים בכל פינה עם המעביד שלהם, ממנו הם בורחים. העובדה שהם נאלצים להזמין למסעדה מפוארת שתי נערות החוש בות אותם לעשירים גדולים, בשעה שאין להם פרוטה בכיס, הפגישה של העשיר עם השמנה המסורפת, שדולי שידכה לו בכוחה, כדי שיקבל בשמחה את כלתו האמיתית, את דולי — כל זה מעייף יותר מאשר מצחק.

אבל זה לא חשוב, משום שזה מחזמר. ובמחזמר יש גיבורים חשובים מן העלילה. יש תפאורות מרהיבות, שפע צבעים ותל ברשות, וריקודים, עברית מצויינת, והומור שלא היה בטכסט האורגינלי (למשל, משהו רוצה להגדיר צבע ורוד, והוא אומר: "זה ורוד כמו אנגלי שזוף". או דולי, כשהיא מנסה להחזיר למוחו של העשיר הקמצן את הצעת הנשואין שלה והיא אומרת לו: "שקלתי בדעתך").

ובעיקר: חנה מרון, השדכנית העלילה וה נמרצת, הממלאת את הבמה בכוחותיהם של בת 17, והחוגגת במחזמר זה הצלחה ש כל הקהל משתתף בה בלב שלם.

★ רואים ליצן, המדבר בצורה חר צבת להבות, בהתרגשות רבה, אך מפיו

תערוכות

★ **בדה כאן** (גלריה דוגית, תל-אביב)

הוא נולד בהונגריה, והיה שם מורה באקד מיה לציר. אחר-כך הוא בא אלינו, והביא לכאן את ציורי הפסטל שלו, הצבעוניים מאוד, המורכבים ממשלשים, מצויירים על גיר צבעוני, ויוצרים רושם של דברים על-מציאותיים, מוזרים; ואת ציורי השחור-לבן שלו, בהם דמויות עירום, שצורתן שדגתה ו עוותה, נראות נוראות ומאיימות.

★ **ניקום סטברובסקים** (גלריה 220)

רואים את ציוריו ולא מבינים מדוע הוא פרופסור להיסטוריה באוניברסיטה ביוון, ו לא ישראלי יהודי שנולד בישראל. הוא לא מצייר את אתונה, הוא מצייר את ירושלים, כולה זהובה וקסומה. הוא מקשט את ציוריו בקישוטים מזרחיים. הוא מצייר את דבורה הנביאה, וחיתוכיה העץ המצויינים שלו מלי אים אותיות אלף-בית עבריות, הנראות כמו סימני קדושה. למה כל זה? משום שהוא נולד לאב יווני ולאם יהודיה, וכשהתבגר,

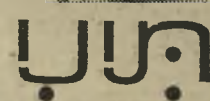
חדש!

תינוק בריא הוא תינוק מאושר: הוא נראה טוב, עורו רך, חלק וקורו רעננות, ריחו נעים, כפי שצריך להיות ריחו של תינוק בריא.

קל לך לעשות את תינוקך למאושר. תני לו את אהבתך ותיני, שמן תיני, קרם תיני, אבקת תיני. 2.85 ל"י.

למען בריאות תינוקך

דיסקו בעים, חיפה

תגע בעם!

ותראה... אין יותר פגמים ופצעים. כן! אפשר לגעת סוף סוף ואין בכלל פגמים ופצעים. וכל זה בגלל עדורה. כי עדורה הורג חיידקים עמוק עמוק בתוך העור. עדורה ממריץ את מחזור הדם ומחטא ולכן יהיו לחיך, מצחך וסנטרך ללא פגם ועורך בכללותו יחזור להיות חלק וזך. הלאה עצבות... הודות לעדורה. קרם נוזל 3.65 ל"י. סבון 1.70 ל"י.

adora

קרם, נוזל וסבון אנטיספטיים

מרון (עם אמר, יגיל, אביב, שביט) ב"הלו דולי" כוחותיים

לא יוצא אף הגה. רק מפעם לפעם נפלטת אינו מילה: "אבא שלי... חליפה... נק ניק...". במקור, במחזה **איפה, איפה אתה ג'וני** (בוטות), היה כאן טכסט ארוך ומשעמם, גאום אמיתי, אבל בימיו מצויין הפך אותו לפארודיה נפלאה, אותו ואת כל הקטעים האחרים במחזה, שהפך הצגה שוטפת מלאת המצאות, משוחקת ב משחק מעולה.

★ עוד מחזה פחות טוב שהפך הצגה מרהיבה אפשר לראות בתיאטרון החיפאי, **בציר המכשפות**, המתאר אדם בודד, העומד מול היסטריה המונית והאשמות שוא.

★ גבר שאינו מרים ראשו מן העיתון, אשה זקנה ובודדת, רועדת מהקור שבחוף, מהפחד שבפנים, משוחחת איתו, מדברת ומדברת ומדברת. מה שעושה את ההצגה החדר (מערבון מתוך חדרים, בימת-השח קנים) לחייה כל כך גדולה, הוא הבימוי של עודד קוטלר והמישחק של עדנה פלדל, המעמידים בכות לא רגיל את האימה הנוראה והמדבקה, של אשה הבורחת מן העולם ומ עצמה, ומסגרת בתוך פינה קרה ועליבה, ופוחדת שיבוא משהו ויקח ממנה את ה אושר המזויף הזה, שהיא יצרה לעצמה. מישחק מצויין של כל המשתתפים, בעיקר ליאורה ריבלין.

★ כן לא כדאי להתמין את הטקסט ה מבריק של חנוך לוין המספר באת, אני והמלחמה הבאה, על שיכרות-הניצחון של מלחמת ששת-הימים.

תיאטרון

★ על מחזה כמו **הלו דולי** (אלהמב רה) צריך לדבר לא במונחים של טוב-רוע. אלא במונחים הצלחה או לא-הצלחה. הלו דולי זו הצלחה, יש שם ריקוד מלצרים ב מסעדת גני הרמוניה. כוריאוגרפיה מצויינת מתחברת עם מנגינה נעימה (כמעט היחידה בכל המחזמר), ועם הומור, המלצרים מנה לים דו-קרב עם שיפודי ששליק, מסתחרים מאחורי מגשים ענקיים, ופתאום משהו מר דע שדולי באה.

דולי השדכנית היתה האורחת האהובה במקום, בזמן שבעל עוד היה חי. המלצ רים מתרגשים, מתלחשים, רצים מקום ל מקום, מתכוננים, מכינים את הקהל לצי פייה, וכשכולם כבר חסרי סבלנות, באולם ועל הבמה, משהו פתאום צועק: "היא באה. היא באה". וחנה מרון מופיעה למעלה, בקצה המדרגות, ואולם אלהמברה כולו רר עש ממחאות-כפיים נלהבות. זאת הצלחה. העלילה היא סיגרתית למדי. דולי השד כנית שקיבלה על עצמה למצוא שידוך לעשיר הקמצן, והחליטה לדרך לו את עצמה, מש

...מבחר גדול של תנורים וכיריים מודרניים... תנאים מיוחדים לזוגות נישאים ולכוחות הבטחון... אספקה מהירה ושירות יעיל

בזגזג

יכולים לסמוך

PAGAS

ROJA

PARIS

BRILLANTINE RICINÉE

ליופי ולבראות שערותיך

קסם בשפתייך
זוהר לצפורנייך
בשפתונים ולכות של
דורה - גלוס

dura gloss

AMERICA'S LEADING BRAND

ליל

לטיפוח היופי

חפפי את שערותיך ב-
שמו, "ליל" והוסיפי
לו גמישות וברק טבעי.
שמו, "ליל" מחזק את
שרשי השיער ומונע גריוני
עור.

לבחירתך לשער שמן ו-
לשיער יבש. ולעור הידיים
נסי את קרם, "ליל"
המעודן, החודר במהירות
לעור ומעניק לך ידיים
רכות ועדינות.

ליל-לך
מושג חדש
בטיפוח היופי

"ציפרוני"

סוכנות לאינפורמציה וחקירות פרטיות
טלפונים 757613, 623001 • רחוב החשמל 8, תל-אביב

✱ איתורי כתובות
✱ חקירות מסחריות

את עשויה להסתייע השבוע בן מזל
תאומים. נהגי עימו ברוח טובה ואל
תתקשי על דברים חסרי-ערך. תיווכח
כי אתה עשויה ליהנות
השבוע מארוחות טו-
בות. עבורן כדאי לך
לשכוח לזמן קצר את
הדיאטה המטרידה
אותך. היוזרה ביחסי-
כס עם אחרים: הע-
רה או מעשה חסר-
טאקט עלולים לשבש
את יחסים עם אנ-
שים האמורים להביא
לכם תועלת בבוא הזמן. היי סובלנית.

משהו שיתחולל בשבוע זה עשוי לקדם את
הקריירה שלך. הקרובים אליך אינם מקב-
לים בעין יפה את הצ-
לחתך ועלולים להכשיל
אותך. כדאי לך לא ל-
הפריז בעישון — הכוכ-
בים מרמזים על פגיעה
במערך כלי-הנשימה
שלך. ידעה שתקרא ב-
עיתון תראה לך כנוג-
ע בתוך באופן אישי.
תיווכח כי באחד מימי
השבוע צפויה לך תח-
פרצות של התלהבות. אל תאבד את החו-
שים. דאג לכוון אותה לאפיק הנכון והרצוי.

תרגיש ברגשות תיסכול נוכח אי-הצ-
לחתך להוציא אל הפועל רעיון המכרסם
בך זמן רב. בפרשה
הדורשת החלטה מהי-
רה סמוך על עצמך
בלבד. אל תסתבך ב-
רגשות. מצפה לך פעי-
לות גופנית באוויר ה-
חופשי. התנגשות מיק-
רית עם החוק תציק
לך במשך זמן רב, למ-
רות שאין כרוכות בה
סכנות ממשיות. תו-
כל להרשות לעצמך בקרוב תענוגות יק-
רים. אבל הכל במידה, אל תפריז בכך.

אתה נוטה השבוע למצב-ירוד מלנכוליים.
סכום כסף המגיע לך מתעכב בדך. השגי-
אות שתעשה השבוע
ישמשו לך לקח לגבי
העתיד. היסוסים בנוגע
להתערבות בעניינים של
אחרים מוצדקים — אתה
משחק באש ועלול ל-
שלם את המחיר. את
מודאגת מדברים העומי-
דים להתרחש בחודש
ינואר — אבל אם תדעי
להישמר, הכל יעבור ב-
שלום. שבוע מצויין לכתיבת מכתבים.
הקפדי על לבוש חם והישמרי מהסכנות.

אתה נוטה לעסוק ב-
דברים בלתי מועילים,
כאמצעי של בריחה.
מישהו ינסה השבוע
לעשות עליך רושם,
אבל מוטב שתבדוק
בציניות — תוכנו
אינו כבד. הפיתגם
אומר: "אל תסתכל
בקנקו אלא במה ש-
יש בו." תזדקק השבוע לעזרתם של
קרובי-משפחה. עננה קלה עלולה לחלוף
בחיים הרומנטיים שלכם. בקשה ישנה,
ששכחת ממנה, עשויה להתגשם במפ-
תיע. נושאים מדיניים יעסיקו אותך.

אתה נוטה מדי לדמיון
דברים שאין להם שום
אחידה במציאות. נסייתך
לראות בכל דבר הר-
פתקה עלולה לסבך
אותך, לכן מוטב שלא
תתערב בעניינים שאינם
נוגעים לך. האבתך נר-
אית לך אמיתית, וכנר-
אה שהיא כזאת, אבל
היא עניין חולף. שבוע
להתקשרויות של קבע.
לבשי כחול כהה.

★ ★ ★

העייפות שאתה חש-
בה אינה נובעת מסי-
בות פיזיולוגיות. צפוי
לך שבוע בו תהיה ער
יותר בשעות תלילה
מאשר בשעות היום.
כדאי לך להרבות ב-
שיחות עם ידידים ומי-
כרים, אבל הישמר מ-
לשעמם אותם. באופק
נשקפת לך נסיעה לחו"ל, אבל אל תר-
בה בתיכנון פרטיה. הישמר מהתרגשויות.

כדאי לך לשלם את חר-
בויתך. נסייתך להתחמק
מתשלום עלולה לעלות
לך ביוקר. מוטב שתק-
דיש יותר תשומת-לב
לניהול ענייניך. הכסף
ימ. החלק השני של
השנה לא יהיה מוצלח
כל-כך בתחום זה כמו
חלקה הראשון. אל תז-
ניח את בריאותך — פנה לרופא, למרות
שאין חסיד של תרופות. לבשי אפור.

יש לך דעות מוגדרות
בקשר לכל נושא, אבל
השבוע כדאי לך לק-
בל גם את דעתם של
אחרים. בת מזל סרטן
— אינך נראית טיב-
עית לכן גם אינך מי-
שכנעת. תצטרכי להתי-
גבר על פגם זה אם
ברצונך לזכות ביחס.
האהבה הישנה שלכם נראית לך מעיי-
פת, אך אין הזמן מתאים לרומאן חדש.

השתדל להקדיש יותר
תשומת-לב לעסקיך. זה
דרוש להם. אל תתווכח
עם שותפך או ידידך.
אתה עשויה לזכות בווי-
כוח אך יהיו לך צרות
מאשתו. הישמר מלהבי-
טיח הבסחות שאינך
בסוג שתוכל לעמוד
בהם. עמוד בפני הפי-
תוי לערוך קניות מוגברות לקראת החורף.
ייתכן ובעוד זמן קצר הם ייראו מיותרים.

אינך מעריך כראוי
את יכולתך וכשרונך-
תך, לכן אתה נוטה
להחמיץ הזדמנויות
שלא ישובו עוד. תצי-
טרך השבוע להתגבר
על היסוסים ומעצור-
רים כדי לזכות בדבר
שזמן רב אתה חפץ
בו. לאתלטים בני מזל
בתולה זהו שבוע של הישגים. את צפוי
ייה לקבל בשבוע זה המון מחמאות.

אתגר רציני יעמוד מולך
השבוע, אבל אתה עצי-
מך מהווה אתגר לאח-
רים. תצטרך להכיר ב-
כך: אתה אדם שקשה
לחיות עימו. חסוך את
הביקורת מאלה האהו-
בים עליך. מצפות לך
נסיעות השבוע, בעיקר
כאלה הקשורות בעס-
קים. בת מאזניים — אינך צריכה לחשוש
מהדחפים המופיעים בך לפתע. זה מצב זמני.

העולם הזה

אשת המנהל מאשימה אותו
בניאופים ובאי סדרים כספיים

קונצ'ס

בתל אודות
הפיל הקראונית

חיה הפטר

המאהב

הישראלי

של בת מלך

איטליה

